

Thư Từ Lai Vãng

Manila, ngày 13/2/82

Kính gửi LH, võ sĩ kỳ tâm,

*Wõ sĩ kỳ tâm khóc thầm
Nhớ ai mà lại chuyển tâm đạo đời
Ê mình động loạn chẳng rời
Đêm khuya thốn thức trời ơi là trời
Cú này chẳng đánh đến nơi
Cú kia lại đến khơi khơi đập vào
Thua rồi dở mũ xin chào
Liên Hoa lại khóc, làm sao vậy chàng?
Cùng chung họp mặt luận bàn
Đàng nào cũng tiến phát quang trong người
Đến khi thiên hạ chê cười
Bình tâm giao cảm người người an vui
Không dai thêm điếc lại đi
Vẫn vui tâm đạo chẳng vùi tấm thân
Bình tâm thanh tịnh góp phần
Đổi trao, trao đổi tự lần sửa tu
Ức vì lỗi đạo khờ ngu
Đánh không đạt đích thân tù bất an
Luận đi xét lại chẳng an
Muốn yêu, muốn thức, muốn ban chơn tình
Hồn đâu chẳng rõ được mình
Vía đâu mờ ám, tâm linh bất hòa
Chửi Thầy, chửi bạn, ghét Cha
Nói rằng Tạo Hóa lập đà ác ôn
Chẳng còn muốn sống muốn tồn
Trời ban tâm thức vẫn còn trợ trợ*

Khổ thời sớm thức từ giờ
Sương thời động loạn bơ vơ một mình
Tinh vi nguyên lý đẹp xinh
Trời ban tình đạo chính mình cảm yêu
Yêu Cha, yêu thật là nhiều
Hư không đại định đạt siêu chơn tình
Ra vô hít thở cảm mình
Tình sâu, ơn đậm giúp mình thoát thân
Nguyên tu, nguyện niệm góp phần
Khai tầng ô trược tự lần tiến lên
Đạt thanh tâm tịnh vững bền
Vĩ Liên cũng phải tự quên chuyện đời
Thanh Nguyên ban lý mở lời
Cảm giao tình bạn lập đời hư không
Đánh nhau giao trả một vòng
Chẳng ai chết hết hồn thông đạo đời
Cần khôn vũ trụ của Trời
Chư Tiên làm việc giúp đời tiến lên
Liên Hoa vẫn giữ tảng nền
Thâm tâm êm dịu tạo nền thức tâm
Xem hoa tâm thức thì thâm
Chí cao không trược tự tâm đến nơi
Luật sanh sanh hóa nơi nơi
Hoa sen vẫn nở tình Trời vẫn ban
Đấu nhau phân rõ hai đảng
Rốt cùng đo ván chẳng an chút nào
Chẳng ai võ thuật được cao
Học hoài không hết lúc nào cũng thua
Chết rồi chẳng được làm vua
Chôn vùi dưới đất vẫn thua ông Trời
Khuyên người lắm chuyện ai ơi

*Giữ tâm phẳng lặng lập đời an khương
Xác thân cảnh tạm dựa nương
Đường nào cũng thế cũng đường thức tâm
Ngày nay ông Tám hát ngâm
Hết con, hết vợ, vẫn tầm đường tu
Thế gian họ bảo là mù
Tâm người sáng suốt vẫn tu một mình
Xác thân là cảnh địa linh
Sửa mình tiến hóa mới minh ý Trời
Thanh bình tâm đạo nơi nơi
Trời cao bể rộng là nơi an toàn.*

Kính bái
LSH

Sàigòn, ngày 20/12/81

Kính gửi nhà mi,

Trời ơi, ta tức dễ sợ vậy đó. Nhà mi biết không? Ta vừa mới nhận được cái phiếu lãnh tiền, không biết của ai, nhưng khi mở ra thấy tên mi. Ôi, ta tức kinh khủng. Vừa tức vừa cười.

Ta đang tính tiết kiệm tiền. Ta bị rầy xài nhiều, không làm gì ra tiền mà có tiền lại xài sang. Thế mà nhà mi, nhà mi lại gởi tiền cho ta, khoái trong bụng, nên ta tức quá chừng. Tại cái tánh ta xấu lắm, không

Thư Từ Lai Vãng

có tiền thì than, mà có tiền là xài sang. Ta xài một mách. Cho nên ta bị rầy hoài.

Ồ, mà cũng đúng. Ta có lỗi thiệt. Nhưng lỗi nhiều nhứt là nhà mi đó. Ta đổ lỗi cho mi đó. Ráng chịu. Hồi đó tới giờ ta chưa thấy ai lì như nhà mi hết. Mấy năm nay rồi, nhà mi gửi quà cho ta hoài vậy. Nhà mi lì vậy. Mà nếu không có cái lì của nhà mi, chắc ta đói meo rồi. Nhưng mà ta cũng chửi mi đó. Ai gửi cho ta, ta cảm ơn, chứ mi thì ta chửi đó. Đồ cái mặt lì gửi quà, tức không? Nếu có tức thì cứ phóng thanh đi, ta không cảm cảm mi đâu. Thanh điển dỏm. Ha ha! Chửi mi một hồi ta bớt tức rồi. Nếu muốn nghe chửi nữa cứ việc gửi tiếp đi nghe. Còn bây giờ thì thôi, ta sẽ nhỏ nhẹ cùng mi.

Vĩ Kiên ơi! Em phá phách, chửi lung tung như vậy anh có giận em không hả? Cảm ơn anh à, thường tình quá ai cũng làm được. Em không muốn cảm ơn anh mà chỉ muốn ảnh hưởng hành động của anh. Học và mình giác trong đó.

Vĩ Kiên, em đang nghĩ về anh đây. Em không hiểu tại sao những lá thư của anh, những hình ảnh của anh, những món quà của anh luôn luôn kích động em rất nhiều. Có nhiều khi em nghĩ: thôi, không nên viết thư cho anh nữa, làm phiền anh lắm. Nhưng rồi khi nhận được một lá thư, một hình ảnh, một món quà của anh, là tư tưởng em lại tuôn bát tạn. Những tư tưởng thương yêu, chọc phá, chống đối, lại nảy nở phát triển. Em thấy anh lại gần em

hơn. Rất gần gũi. Và rồi em lại lấy giấy viết ra. Viết để chọc phá anh, than khóc cùng anh và thương yêu anh hơn. Có khi không viết thì em lại ngồi hàng giờ một mình, nghĩ về Vĩ Kiên. Những tư tưởng trong đầu tuôn ra, chọc phá, thương yêu, hôn anh, cắn anh, siết anh thật chặt, và đập anh tan ra, hòa hẳn vào đó. Anh hiểu không? Ôi, lúc đó chỉ còn là anh Vĩ Kiên.

Vĩ Kiên ơi! Anh biết em đang làm gì đây không? Em đang nằm vông nghĩ về anh. Cái vông được mắc ở cái cây bả đậu, dưới tàn cây, chỗ cái bàn đá tròn đó. Mà ngày trước có nhiều lần anh đã ngồi để thuyết pháp. Hôm nay không có anh ngồi đó, nhưng em, em đã thấy anh ngồi đó, để sống trên mảnh đất quê hương này.

Ôi, quê hương chúng ta nhỏ bé, nhưng đẹp lắm, êm dịu lắm, phải không anh? Với những tơ trời vương vương trên ngàn cây ngọn lá, với khí hậu ôn hòa, với những dòng sông, rặng dừa êm ả. Với những trẻ nít trần truồng, hồn nhiên bơi lội trong lòng sông nước đục. Nước đục màu vì phải mang nhiều phù sa, để tu bổ, để bồi đắp thêm cho đất mẹ, ruộng đồng được tốt tươi, cây trái thêm nặng trĩu. Ôi, hình ảnh quê hương với chiếc đò, cô gái đội nón lá, bộ bà ba, quần đen áo trắng, nổi bật trên dòng sông, với đôi tay chèo chống nhẹ nhàng làm sao.

Phản ánh lại hình ảnh thành phố náo nhiệt, những xích lô tời tàn, người đạp xe gầy ốm. Những ông ba tàu bụng bự, chỉ mặc áo quần xà lỏn bạc màu,

Thư Từ Lai Vãng

nhưng trong tay có cả trăm triệu, với cái chùm chìa khóa lủng lẳng ở lưng. Những quán cà phê dơ dáy, đầy dẫy rác dưới đất và ồn ào. Những đường phố đầy cút, những chợ búa bán thiu và nhứt là ở chợ trời đầy dân mánh mung, mua thiệt, bán đồ giả.

Ôi quê hương chúng ta còn biết bao nhiêu sự xấu xa nữa. Nhưng cũng ẩn tàng biết bao nhiêu sự tốt đẹp. Những dòng sông hiền hòa, những trẻ thơ hồn nhiên, những tâm hồn thương yêu biết đùm bọc lấy nhau. Những mẹ già luôn luôn lo làm bánh, luộc khoai và rồi không ăn, chỉ đem cho con, cho cháu. “Ăn đi con, ăn cho no đi con”. Ôi củ khoai nóng hổi vừa luộc xong, mẹ già đã bắt con, bắt cháu ăn cho no. Củ khoai, củ khoai quê hương ngọt lịm anh à. Vì nó được đất mẹ tạo ra và chứa cả lòng mẹ thấm thiết trong đó. Vậy mà có lần em đã chê, em không biết sự quý báu ngọt dịu của nó, để rồi thích ăn những trái nho ngoại lai hơn. Em đã hướng ngoại, khi đất mẹ vẫn sẵn sàng nuôi em.

Vì Kiên ơi, anh hãy ăn nho dùm cho em đi. Hãy nhai nó thật kỹ đi. Hãy nuốt mất nó đi. Hãy làm tan nó trong tâm hồn hướng ngoại của em. Em đã cảm nhận củ khoai quê hương, tuy mộc mạc, nhưng vẫn quý hơn những trái nho ngoại lai đó. Và một ngày nào, ngày nào đây, chúng ta sẽ cùng nắm tay nhau để cùng vì quê hương, chúng ta xây dựng lại trong Tình Thương và Đạo Đức. Và ngày nào, ngày nào đây, em mới được cùng anh, trở về quê hương nguồn cội thật sự của mình? Ôi, nguồn cội quê hương đó phải đẹp

lắm, anh nhỉ? Nơi có Mẹ hiền, Cha lành đang chờ đón chúng ta. Ôi, vậy mà em còn nhiều nặng nề ô trược quá, làm sao đây anh?

Vĩ Kiên ơi! Em đang khóc đây. Anh hãy lau nước mắt cho em đi và hãy vuốt tóc em, âu yếm nói với em rằng: “Anh vẫn ở gần em luôn”. Rất gần, phải vậy không anh? Anh hãy gần em thêm tí nữa đi, để bản chất yếu hèn của em mất đi, để tên Vĩ Kiên của anh luôn vang dội trong tâm hồn em. Vĩ Kiên, Vĩ Kiên kính yêu ơi! Nhớ anh lắm. Nhớ anh thật nhiều. Thương yêu Vĩ Kiên nhiều chừng nào là phải tu bổ Vĩ Kiên trong tâm hồn em chừng đó.

Trời hôm nay mát, hơi lành lạnh, gió nhẹ thổi. Lá hoa trong vườn cũng yếu điệu theo gió, đang nhịp nhàng như nhún nhủ gọi lời thăm anh. Em đang ngồi ở bàn đá, dưới tàn cây bả đậu viết thư cho anh. Trời hôm nay đẹp ghê anh à. Mọi vật, mọi cảnh cũng đều đang hướng về anh, cũng đều đang khao khát sự Vĩ Kiên như anh. Thôi, vài lời thương nhớ em gửi đến anh. Anh cho phép em ngưng bút nhe.

Thương yêu.
Em của anh
LH

Manila, ngày 14/2/82

Kính gửi LH,

*Đa tình lại gọi bằng mi
Ước gì được cắn tâm thì mới yên
Buồn buồn nằm vống tâm riêng
Nhớ người thức tánh giải phiền nội tâm
Ý trời giao cảm diệu thâm
Gió đưa cành lá siêu âm cảm hòa
Chỉ còn ghé đá với ta
Quê hương cảnh đẹp chan hòa tình thương
Trời ban tình đạo dựa nương
Thâm tâm cảm mến mở đường luận tâm
Mình thương thiên hạ khóc thầm
Học bài động loạn tự tầm lý chơn
Mắt đời phân rõ thiệt hơn
Lý Trời đang dạy rõ ơn Cha Trời
Dừa kia đứng thẳng nơi nơi
Chờ ngày tiến hóa cảm lời hóa sanh
Bông hoa cũng vẫn thực hành
Dòng sông vẫn chảy kết thành du dương
Cỏ thời tranh đấu không lường
Vẫn lo tiến hóa, vẫn tường lý chơn
Gió mưa chuyển thức ban ơn
Mẹ thời gánh chịu cảnh hờn đốn đau
Thương yêu con trẻ trước sau
Dung hòa chịu đựng tô màu đẹp thêm
Bầu Trời hóa giải ấm êm
Cùng chung nhịp thở tạo niềm nhớ thương
Cảnh đời sáng tạo đường gương*

Thân khoai sanh trường dựa nương cảm hòa
Hy sinh rõ lý thật thà
Khoai nuôi các giới chan hòa tình thương
Khoai đang chờ đợi gieo gương
Chờ người thức tánh mở đường cảm giao
Qui hồi minh cảm trước sau
Khoai nằm dưới đất tô màu hóa sanh
Nấu chè cảm hóa em anh
Khi cần đến nó, nó thành cứu tinh
Vĩ Kiên cũng vậy chơn tình
Thơ đi, thơ lại, thơ tin hơn người
Chẳng còn sống dở khóc cười
Chờ cho thiên hạ người người thức tâm
Cảnh đời bi kịch khóc thầm
Bình tâm nằm vống tự ngắm ý Trời
Sớm minh thức tánh hợp thời
Qui về một cõi như lời nhủ khuyên
Thực hành sáng tạo mới yên
Tâm thân an lạc gió xuyên tâm hồn
Hòa tan cảnh đẹp sanh tồn
Muôn loài vạn vật qui Hồn chơn tu
Chẳng còn giao cảm mê mù
Qui y chơn tánh trùng tu thiên đàng
Quê nhà thật sự mở màn
Dạy cho các giới khai đàng tự đi
Hồn đang sanh trường hợp thì
Đang làm chủ xác uy nghi hòa đồng
Chẳng còn sống cảnh pháp phùng
Còn Trời, còn đất, còn tông thiên cơ
Chẳng còn tự tạo giấc mơ
Trời cao vẫn độ thiên cơ vẫn hòa

Thư Từ Lai Vãng

*Pháp tràng ban rải gần xa
Thức tâm đạt pháp mới là người ngoan
Từ đời qua đạo chuyển sang
Mở màn khai triển tâm an đời đời
Dù cho sóng gió nhứt thời
Tâm thanh vẫn đạt trước đời phải tan
Nho kia vẫn xét vẫn bàn.*

Kính bái

LSH

Palawan, trại ty nạn, 15 giờ 20, ngày 4/2/82

*Con nguyện vâng lời Thầy theo năm tháng
Thực hành ngay hầu cứu rỗi linh căn
Thầy quản bao lao khổ nhọc nhần
Để cứu kẻ trầm luân sông mê bể khổ
QTL, con xin Thầy phổ độ
Ban điển lành con tuổi Tí mẹ sinh (Mậu Tí)
Nguyện noi theo Lương Sĩ thực hành
Hăng cao cả muôn đời hương bát diệt
Gieo vào con niềm kính yêu tha thiết
Đời đời Thầy sống mãi trong chúng con
Linh Thầy ơi, Thầy hồi, trẻ mỗi mồn*

Mong Thầy mãi, xin Thầy cho gặp lại.

Kính bái

QTL

Kỷ niệm ngày được thư Thầy và cho con niềm sống.

Manila, ngày 14/2/82

TL,

*Thư con đã đến tay Thầy
Biết con thức giấc vui vầy cảm giao
Điển thanh phân giải sắc màu
Giải tâm mở trí cầu nhầu tiêu tan
Tình thương Thượng Đế ân ban
Ngập tràn thanh điển chuyển sang đạo đời
Thương yêu nhấn nhủ đôi lời
Tu thời cảm mến lý Trời cao siêu
Lều tranh sống cũng bao nhiêu
Trời ban hơi thở dạy điều sửa tâm
Siêu nhiên thiên tạo siêu âm
Qui hồn, qui vía, tự tầm đường đi
Hành thông khai triển hợp thì
Duyên lành hòa cảm đạt ghi đời đời
Chung nhà con quý của Trời
Phân chia tạo khổ lập đời khổ đau
Sống trong cơ thể nhiệm màu
Trời ban tình đạo ăn sâu tâm hồn*

Thương người hóa giải ác ôn
Ban cho sáng suốt ôn tồn dựng xây
Ngày nay thực hiện có Thầy
Mai kia tự tiến ngày ngày dựng xây
Chẳng còn loạn động tạo mây
Không còn che lấp việc này việc kia
Cha Trời chẳng có phân chia
Giúp con tiến hóa sớm khuya tiến nhiều
Thức tâm rõ lý cao siêu
Tinh thần siêu diệu tạo điều khai tâm
Thực hành đạt pháp diệu thâm
Dù người tiến hóa tự tâm đến nơi
Khuyên người làm lạc ai ơi
Trời cao bể rộng rõ đời thực hư
Xác thân động loạn người người
Quên hồn quên vía quên cười thức tâm
Tranh nhau lưỡng gạt thì thâm
Giết nhau vì bởi hiểu lầm hiểu sai
Đường đời thế cảnh an bài
Giúp cho nhân loại đạt ngày vinh quang
Con mình con khéo luận bàn
Người không sùng đạo chẳng an chút nào
Lo đời tạo thấp muốn cao
Rốt cùng cũng phải đối đầu thiên cơ
Thức tâm tự tiến từ giờ
Cảm minh Trời Phật thiên cơ hợp bàn
Học bài vay trả mới an
Thế gian tạo nghiệp tự ràng chơn tâm
Đạo đời nguyên lý khó tầm
Thực hành mới thấy uyên thâm đạo đời
Bình tâm phán xét nơi nơi

Đời là tạm cảnh nơi Trời dạy tu
Tranh nhau chước lấy sự ngu
Việt Nam xuất hiện bao tù đa đoan
Con thương Thượng Đế gắng bàn
Người Cha cao cả phán quan tâm hồn
Đời đời thanh nhẹ trường tồn
Giúp cho hồn tiến ác ôn tiêu trừ
Lưu truyền Di Lạc nụ cười
Khai tâm mở trí người người ứng tâm
Thương người con phải siu tầm
Tâm con sẵn có chớ lăm ngoai lai
Luật Trời khéo sắp an bài
Giúp cho muôn loại sửa sai cảm hòa
Một ngày tái ngộ chẳng xa
Thành tâm sẽ ngộ, sẽ hòa đến nơi
Dòm xem biển cả khơi khơi
Do ai đưa đến gặp trời Palawan
Thương yêu đồng loại tự bàn
Giúp nhau chia sẻ đạt an tâm hồn
Tình thương thật sự sanh tồn
Dựng xây giữ lấy rõ còn hóa sanh
Huynh huynh đệ đệ thực hành
Tình thương đạo đức đạt thanh đời đời.

Thầy của con
LSH

Manila, ngày 13/2/82

C. và H.,

Cúc Hai nguyện niệm Di Đà
Cúc Hai nguyện niệm thật thà tiến tu
Cúc Hai giải tỏa khờ ngu
Cúc Hai rõ thấu thân tù phải lo
Cúc Hai tự tiến tự dò
Cúc Hai bình thản quanh co chẳng còn
Cúc Hai luận thuyết vương tròn
Cúc Hai tiến hóa chẳng còn si mê
Cúc Hai chẳng dám khen chê
Cúc Hai vẫn tiến muôn bề vẫn vui
Cúc Hai học hỏi rèn trui
Cúc Hai xây dựng đạt mùi đạo tâm
Cúc Hai thanh tịnh hát ngâm
Cúc Hai vẫn tiến, vẫn thăm tiến giao
Cúc Hai từ thấp đến cao
Cúc Hai vẫn nhớ làm sao đạt thành
Cúc Hai sống cảnh em anh
Cúc Hai tái ngộ thực hành pháp chơn
Cúc Hai chẳng dám quên ơn
Cúc Hai thanh tịnh qui hườn hư không
Cúc Hai nguyện niệm góp công
Cúc Hai giải trược thiên tông cảm giao
Cúc Hai hòa cảm muôn màu
Cúc Hai sáng suốt kết tâu về quê
Cúc Hai chẳng có chán chê
Cúc Hai tiến hóa muôn bề an vui
Cúc Hai giải tỏa bụi ngài

Đời là tạm cảnh nơi Trời dạy tu
Tranh nhau chuốc lấy sự ngu
Việt Nam xuất hiện bao tù đa đoan
Con thương Thượng Đế gắng bàn
Người Cha cao cả phán quan tâm hồn
Đời đời thanh nhẹ trường tồn
Giúp cho hồn tiến ác ôn tiêu trừ
Lưu truyền Di Lạc nụ cười
Khai tâm mở trí người người ứng tâm
Thương người con phải sâu tầm
Tâm con sẵn có chớ lăm ngoai lai
Luật Trời khéo sắp an bài
Giúp cho muôn loại sửa sai cảm hòa
Một ngày tái ngộ chẳng xa
Thành tâm sẽ ngộ, sẽ hòa đến nơi
Dòm xem biển cả khơi khơi
Do ai đưa đến gặp trời Palawan
Thương yêu đồng loại tự bàn
Giúp nhau chia sẻ đạt an tâm hồn
Tình thương thật sự sanh tồn
Dựng xây giữ lấy rõ cội hóa sanh
Huynh huynh đệ đệ thực hành
Tình thương đạo đức đạt thanh đời đời.

Thầy của con
LSH

Manila, ngày 13/2/82

C. và H.,

Cúc Hai nguyện niệm Di Đà
Cúc Hai nguyện niệm thật thà tiến tu
Cúc Hai giải tỏa khờ ngu
Cúc Hai rõ thấu thân tù phải lo
Cúc Hai tự tiến tự dò
Cúc Hai bình thản quanh co chẳng còn
Cúc Hai luận thuyết vuông tròn
Cúc Hai tiến hóa chẳng còn si mê
Cúc Hai chẳng dám khen chê
Cúc Hai vẫn tiến muôn bề vẫn vui
Cúc Hai học hỏi rèn trui
Cúc Hai xây dựng đạt mùi đạo tâm
Cúc Hai thanh tịnh hát ngâm
Cúc Hai vẫn tiến, vẫn thăm tiến giao
Cúc Hai từ thấp đến cao
Cúc Hai vẫn nhớ làm sao đạt thành
Cúc Hai sống cảnh em anh
Cúc Hai tái ngộ thực hành pháp chơn
Cúc Hai chẳng dám quên ơn
Cúc Hai thanh tịnh qui hườn hư không
Cúc Hai nguyện niệm góp công
Cúc Hai giải trọc thiên tông cảm giao
Cúc Hai hòa cảm muôn màu
Cúc Hai sáng suốt kết tàu về quê
Cúc Hai chẳng có chán chê
Cúc Hai tiến hóa muôn bề an vui
Cúc Hai giải tỏa bụi ngài

Cúc Hai đạt pháp an vui tâm hồn
Cúc Hai giải tỏa ác ôn
Cúc Hai qui tụ chơn hồn thanh cao
Cúc Hai xây dựng đuôi đầu
Cúc Hai thuyết pháp Trời cao hợp hòa
Cúc Hai cảm mến thiết tha
Cúc Hai hòa cảm chung nhà sống chung
Cúc Hai vượt tuyến bão bùng
Cúc Hai cứu độ các vùng khổ đau
Cúc Hai thức tánh trước sau
Cúc Hai phán xét phân màu tạm khuynh
Cúc Hai rõ họ rõ mình
Cúc Hai bàn bạc chơn tình độ nhơn
Cúc Hai hòa một keo sơn
Cúc Hai ban bố tùy cơn lộ trình
Cúc Hai khai thác địa linh
Cúc Hai rõ tánh tạo tình thực chơn
Cúc Hai chấp nhận cô đơn
Cúc Hai tự giải qui hườn tâm linh
Cúc Hai xét rõ nhân tình
Cúc Hai biết rõ thân hình tạm khuynh
Cúc Hai càng tiến càng mình
Cúc Hai thức giác chính mình lo tu
Cúc Hai ý chí chẳng ngu
Cúc Hai sáng suốt vượt mù vượt mê
Cúc Hai hướng trở lộn về
Cúc Hai thấm thía hương quê của hồn
Cúc Hai rõ lý sanh tồn
Cúc Hai thực hiện tự ôn quá trình
Cúc Hai bảo thủ tâm linh
Cúc Hai tiến hóa chương trình Trời ban

Thư Từ Lai Vãng

*Cúc Hai tạm sống tạm an
Cúc Hai giải tỏa muôn đàng nghệt thông
Cúc Hai luận xét Hóa Công
Cúc Hai rõ lý tháp tông về quê
Cúc Hai qui hội tương kê
Cúc Hai vun xới muôn bề vươn lên
Cúc Hai tự đạt pháp nền
Cúc Hai gánh vác đáp đền ơn Cha
Cúc Hai tâm thức tự hòa
Cúc Hai đồng đạo chung nhà lo tu.*

Kính bái
LSH

Palawan, ngày 15/12/81

Kính thưa ông Tám,

Con tin rằng ông Tám đã biết thư này sẽ đến tay của ông Tám. Trước hết, con xin tự giới thiệu, con là một bạn đạo của PLVVKHHBPP khi còn ở VN. Trước đây, sau khi học tập cải tạo và được thả về, thì may mắn và có duyên phần, con gặp được Pháp Lý này qua người bạn đạo. Người này hiện còn ở VN, tất cả gia đình anh đều theo Pháp Lý này. Nhận biết được là thực tiễn, giúp ích cho phần tâm linh, nên con đã theo hành pháp này ngay. Sau thời gian gần

một năm, con thấy kết quả và con đã gặp anh Sáu L., đã viết thư cho ông Tám nhiều lần, và con vinh hạnh có đọc thư của ông Tám khi còn ở VN, qua thư của anh L. mà ông Tám gửi, và được anh hướng dẫn thêm. Từ ngày vượt biên tìm tự do đến Philippines, ở trại tị nạn này 6 tháng nay, có thể vì nghiệp còn quá nặng, con đã không tiếp tục hành pháp, nhưng vẫn niệm lục tự Di Đà, đã và ăn chay, để phần nào tu bổ con người mình. Và ở đây, con gặp một vài bạn đạo và may mắn đã có chép lại được nguyên tắc hành pháp này.

Thư ông Tám, khi còn ở VN, khi anh L. nhận thư của ông Tám gửi về từ Manila. Được biết ông Tám ra đi khoảng năm 1979 và sau đó là ở Canada, bạn đạo lúc nào cũng mong được những lời khuyên tu của ông Tám.

Riêng phần con, khi ra đi, lênh đênh trên biển cả, máy tàu hư, bánh lái gãy, hết lương thực, nhưng lúc nào con cũng niệm các câu chú và lục tự Di Đà. Đã và tin tưởng vững mạnh nơi Pháp Lý, và con đã đến bến bờ bình an. Nay ngồi viết thư này kính gửi đến ông Tám để mong được những lời chỉ dạy của ông Tám, và con có đọc tờ báo Tiền Phong xuất bản ở Mỹ, có một bài mà một bạn đạo viết về Pháp Lý Vô Vi. Nhưng thú thật với ông Tám, như con hiểu thì tất cả do tâm, mà tại sao con vẫn còn bị ràng buộc quá. Biết rằng đó là nghiệp, nhưng đến nay vẫn chưa hành pháp vào mỗi đêm được nữa. Mặc dầu vẫn thường xuyên niệm lục tự Di Đà.

Thư Từ Lai Vãng

Con qua đây gồm gia đình vợ chồng và một đứa con, và gia đình bên vợ, cả thảy 9 người. Gia đình vợ con đạo Cao Đài.

1) Một bạn đạo nữ mà con quen ở đây cho con biết là chị có một người anh thiên theo Pháp Lý Vô Vi nói rằng: " Muốn đạt pháp thì phải đi qua con đường Cao Đài Vô Vi và ly gia cắt ái", làm con thắc mắc nhiều.

2) Các câu niệm trong sách ông HVE thì anh L., bạn đạo, nói rằng ở trên khuyên là đừng niệm câu Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn có đúng không?

3) Ý chí tập trung tại Hà Đào thành mà không tập trung nơi chân mây nữa, có đúng không?

Đó là ba thắc mắc lớn, xin nhờ ông Tám chỉ dạy cho con. Con xin ông Tám cho con những lời khuyên bảo để con được mạnh tiến trên đường hành Pháp Lý này, và đồng thời để con gửi về cho các bạn đạo còn ở lại VN, đang có thắc mắc như con. Và có điều con xin mạn phép được hỏi ông Tám: Có người nói rằng nếu mình tu rồi thì cần chi vượt biên nữa. Đó là một điều khó trả lời và cũng là thắc mắc của con.

Cuối thư, con kính chúc ông Tám được vui vẻ và sẽ đón nhận được những lời khuyên bảo của ông Tám, để đó là niềm vui sướng cho con vào dịp Giáng Sinh này.

Một bạn đạo đang ở trại tị nạn Palawan
THH

TB: Ông Tám có gửi thư cho con, xin ông Tám đề tên đúng như ngoài bì thư, vì ở đây lãnh thư phải nói đúng tên người gửi mới cho nhận.

Hongkong, ngày 15/2/82

HH,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 15/12/81. Được biết anh và gia đình đã được may mắn đến đất liền, sau bao nhiêu ngày thử thách và đánh giá được niềm tin là vô cùng tận. Lại được thấy rõ sự an bài của Bề Trên, kẻ ở người đi. Mọi người vẫn được ôm lấy hơi thở để mà sống thanh tịnh, lại được thấy rõ Thượng Đế hơn. Thượng Đế là ai? Có phải là một người xa lạ không? Thưa không. Chính Ngài là vô hình, vô tướng. Ngài là một khối hào quang vô cùng thanh nhẹ và vô cùng sống động, hằng hữu trong tâm khảm của muôn loài vạn vật. Niệm danh Ngài để làm gì? Để nhắc phần Hồn của chính ta và thấu triệt chân lý của Ngài hơn.

Tại sao phải niệm Phật? Là để hòa tan với nguyên lý đương sinh. Nam là lửa, Mô là khí điển, A

Thư Từ Lai Vãng

là thủy điển, Di là trụ hóa vô cùng, Đà là khai triển màu vàng điển quang thanh nhẹ, Phật là trụ tâm, tự mình hiểu mình hơn.

Càng tu càng hiểu về cõi thanh nhẹ hơn. Nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật là tự khai mở để tiến hóa tùy theo trình độ. Nó cũng là chìa khóa của tâm linh. Người tu không nên chấp lý, nhưng chỉ tự thực hành để mình cảm thì mới thực tế hơn và sẽ có cơ hội xử dụng khả năng sẵn có của chính mình, nhiên hậu mới thực hiện được Tình Thương và Đạo Đức.

Anh hiểu được tất cả đều do tâm, vậy tâm là gì? Và tâm ở đâu? Tâm là thức hồi sinh vô cùng. Loài người và vạn linh đang được Thượng Đế điều luyện, từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh khác để thức tâm, là biết được chơn tâm hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, nằm trong định luật Sanh Trụ Hoại Diệt. Thực hành lập lại trật tự cho bộ đầu, ngũ tạng và tứ chi. Mượn phương pháp Pháp Lý là Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định. Rõ mình, rõ họ mới rõ chơn tâm.

Hồn là chủ của thể xác chứ không phải thể xác là chủ của Hồn. Tu theo môn pháp xuất hồn thì mới thật sự là đời đạo song tu. Tu tại gia không khác gì Thích Ca tu trong rừng. Nếu chúng ta dùng ý chí hướng thượng, tự đạt thanh tịnh và sáng suốt. Nếu không động thì làm sao khao khát sự thanh tịnh mà đi tìm thanh tịnh. Khi chúng ta hiểu rõ sự thanh tịnh sẽ giải quyết tất cả thì chúng ta sẽ thấy rõ sự

sáng suốt của Đức Phật Thích Ca. Ngài chỉ tự tìm sự sáng suốt trong sự động loạn để cứu Ngài và cứu chúng sanh, nếu chúng ta tự ý thức như Ngài. Gia đình đã dạy chúng ta học nhẫn và giúp cho chúng ta tiến tới thêm từ bi là thương yêu và xây dựng.

Ý chí luôn luôn phải tập trung nơi trung tâm bộ đầu, hướng thẳng vào trung tâm sinh lực của cả càn khôn vũ trụ. Không có đạo nào bằng đạo tự xây dựng chơn tâm siêu nhiên hòa hợp với càn khôn và vũ trụ. Hai chữ Cao Đài là siêu nhiên. Cơ bút giảng xuống để chứng minh cho mọi người thấy rõ có cảnh siêu nhiên của phần Hồn, để cho mọi người tự thức và ăn năn hối cải, thực hành trong thanh tịnh, trường chay diệt dục.

Ly gia cắt ái là nói về phần Hồn tự thức thực hiện để cứu khổ sanh linh đang trụ trong thể xác của mọi người, do tứ đại hợp thành là nước, lửa, gió và đất, gọi là tiểu thiên địa. Thức hời sinh của phần Hồn vô giới hạn. Đạo nào thực hiện cho đúng rồi cũng được giải thoát và phải trở về với vô vi, tức là hư không đại định.

Người tu ý chí hướng thượng thì không bao giờ thấy mình vượt biên cả. Nếu hướng hạ thì thấy rõ mình vượt biên, vì mình tự xa ông Trời.

Chúc anh và gia đình vui khỏe. Thành tâm chúng ta sẽ được tái ngộ dễ dãi.

Kính thư
LSH

St. Martin de Gros, ngày 10/1/81

Kính thưa Thầy,

Con vừa nhận được thư của Thầy cho nên con vội hồi âm cho Thầy. Con nhận được thư, con biết Thầy đi du lịch các nước và có huynh hồi âm thư cho con biết. Thành thật cảm ơn huynh thật nhiều.

Đầu thư, con xin cầu chúc cho Thầy được dồi dào sức khỏe và sống lâu muôn tuổi.

Kính Thầy, con sẽ cố gắng trên con đường đạo để con mong tìm được con đường Chân Lý và gặp lại người con thương, anh Đ.. Con sẽ khắc ghi mãi những lời mà con đã nhận được. Nguyễn sẽ khắc phục mọi khó khăn của cuộc đời để cố gắng vượt qua mọi sự đau khổ của cuộc đời, để tìm được ánh sáng và Chân Lý.

Kính thưa Thầy, con sẽ luyện đạo dồi dào, cố gắng để đạt trên con đường đạo. Con mong Thầy hãy thương xót cho đứa con đang bơ vơ, không tình thương và con đã mất tình thương từ thuở nhỏ. Và cho đến ngày con lớn lên, tìm được tình thương cao cả

thì con lại phải xa, thật là buồn khổ. Nhưng con không có nản chí, nguyện cố gắng khắc phục mọi sự đau khổ để thấy được ánh sáng và Chân Lý của con đường đạo.

Kính thưa Thầy, Thầy cho con có đôi lời thăm huynh TN. Tuy con chưa biết, nhưng con xem như là người anh của con.

Hiền huynh ơi, em sẽ cố gắng trên con đường hành hương đến nơi đến chốn. Hiền huynh có nhận em là em của huynh không?

Thôi, em có đôi lời đến Thầy và huynh được dồi dào sức khỏe. Con tạm ngưng bút, hẹn lại trong lá thư sau.

Cuối thư, con xin cầu chúc Thầy, huynh được dồi dào sức khỏe và sống lâu trường thọ.

TB: Lâu nay con không nhận được thư của anh Đ. Xin Thầy giúp con cho biết tin.

Thành thật cảm ơn Thầy.

Con của Thầy
VTS

Hongkong, ngày 16/2/82

Thư Từ Lai Vãng

S. con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 10/1/81 do TN chuyển đến. Được biết con đã biết Thầy du thuyết khắp Âu Á. Hôm trước Thầy cũng có viết thư cho con và cho con biết địa chỉ của Thiền đường tại Pháp như sau: Mr. PCT Con nên liên lạc địa chỉ kể trên, để được dịp tiếp xúc với các bạn đã tu thiền theo Pháp Vô Vi mà Đ. đã và đang thiền.

Nơi đó sẽ sưởi ấm lòng con và đầy đủ tin tức của Thầy. Gần đây, Thầy đã nhận được thư của Đ., địa chỉ như sau: Mr. PVD

Thầy đã nhờ anh T. tìm cách bảo trợ cho Đ. được đi Pháp. Nếu được, con sẽ có cơ hội tái ngộ anh Đ. kính yêu của con. Hiện tại Đ. rất thiếu thốn, Thầy đã gửi tiền cho Đ. và sẽ gửi cho Đ. nay mai.

Con không nên bi quan. Xét kỹ lại hiện tại con vẫn được sống với hơi thở nhẹ nhàng của Thượng Đế ân ban. Hơn những người đang phải gánh chịu mọi sự đau khổ trên mảnh đất yêu thương của chúng ta. Con nên cố gắng sống với Thượng Đế để hàn gắn lại những gì con đã cho là mất mát. Nước mắt và ý chí của con vẫn cảm động lòng người biết hướng về quê mẹ. Càng thương nhớ quê hương lại càng yêu quý Thượng Đế, là đấng Cha lành của nhân loại đang ban bố cho chúng ta sự công bằng là hơi thở, hít vô và thở ra. Trên đường hành hương đi tìm Chân Lý, dù cho kẻ giàu cho đến người nghèo cũng chỉ có bao nhiêu

đó thôi. Con không bao giờ bị cô đơn, nếu con ý thức được sự sống của con hiện tại là do cả càn khôn vũ trụ đã đóng góp và ân ban.

Con có mảnh áo che thân cũng do trí khôn của loài người đã đóng góp, để cho con có cơ hội thực hiện tình thương và đạo đức. Con không có lý do gì từ chối sự hòa cảm với mọi người đang chung sống với con trên mảnh đất phù sanh này.

Thầy cũng vậy. Năm nay Thầy đã 60 tuổi, nhưng vì tình thương của các giới đã ân ban cho Thầy, cũng như đấng Cha lành đã đang hỗ trợ, Thầy không ngại hà sự cực nhọc của thể xác lẫn tâm trí, đi đây đi đó để kêu gọi mọi người tự thức và thực hiện tình thương và đạo đức, thọ lãnh những món quà thức tâm của các giới.

Sau khi được điều trị với thuật châm cứu sẵn có do Thượng Đế ân ban cho Thầy, để đóng góp cho những tâm hồn đau khổ và ray rứt từng giây phút trên quê hương đất mẹ của chúng ta.

Các con ra đây cũng vậy. Các con đã khóc nhiều và ước nguyện sẽ làm những gì, tùy khả năng sẵn có của các con, cho nhân loại ở tương lai. Nước mắt sẽ ngập tràn tâm hồn của các con và sẽ thức tâm hướng thượng, xây dựng cho mình và cho mọi người. Con đã khóc như Thầy đã khóc. Con đang khổ như Thầy đã khổ đau. Chúng ta đồng hành sẽ đồng tiến.

Thư Từ Lai Vãng

Chúc con vui tiến, học nhần và thực hiện từ bi.

Thầy của con
LSH

Tháng 3 tới Thầy sẽ trở về Canada.

Dastden 7/2/82

Thân gửi anh Lương Sĩ Hằng,

Xin được giới thiệu cùng anh, tôi tên là PHL, hiện ở Tây đức.

Vừa rồi tôi có nhận được thư gia đình ở VN, báo là có nhận được nửa kí thuốc tây từ Canada do tên anh đứng gửi. Nhưng rất tiếc là gia đình tôi cũng như tôi đều hoàn toàn không biết về anh. Vậy xin anh vui lòng cho tôi được biết tên riêng hoặc liên hệ như thế nào? Vì dù sao, với món quà ấy cũng là cái ân đối với mẹ tôi cũng như tôi. Và một lần nữa, thành thật cảm ơn anh nhiều và luôn gửi đến anh lời chúc thật an lành và may mắn. Thân chào.

PHL
Rất mong thư.

HongKong, ngày 18/2/82

Kính gửi anh L,

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày 7/1/82, được biết mẹ hiền của anh đã nhận được quà của chúng tôi. Trong lúc mọi người đang chờ tin của người thân, lại nhận được món quà của người tu, cũng là điều thức tâm để thực hiện tình thương và đạo đức.

Tôi là Lương Sĩ Hằng, tức là ông Tám, mà người VN thường gọi. Phần tuổi của tôi còn lại, chỉ biết xây dựng tình thương và giúp đỡ mọi người. Năm nay tôi được 60 tuổi và phải đi đây đi đó, trị bệnh cho mọi người khắp thế giới, để kêu gọi mọi người tự thức và thực hiện tình thương và đạo đức, giúp đỡ lẫn nhau, nhứt là người VN đau khổ hiện tại. Kính chúc anh vui khỏe và tiến bộ.

Kính thư
LSH

Tháng 3 tôi sẽ trở về Canada

Sàigòn, ngày...tháng...năm...

Kính thưa cậu Tám,

Hôm tháng rồi, con đã nhận được thư của cậu. Cậu làm cho con bài thơ và hình của cậu. Con vô cùng cảm ơn cậu dẫn dắt và giáo huấn con thêm

Thư Từ Lai Vãng

những điều hay lẽ phải, và giúp cho con thêm phần ý chí kiên tâm và bền chí.

Vì nghiệp của con, con phải trả thôi. Cậu tu thì cậu hưởng. Còn con tu thì con hưởng, chớ biết làm sao đây? Có vay phải có trả. Gieo giống nào thì gặt giống nấy.

Cuộc đời chán quá cậu à. Đời thì không an, đạo thì không ổn. Số phận thì lông bông, lao đao, lặn độn, không được cố định, mà con yên tâm nhàn hạ công phu. Hôm nay con cũng không phải là than vãn, thở dài với cậu, mong cậu đừng có chấp, đừng cười, hãy thương con và giúp con thêm phần phấn khởi lên nữa.

Con xin nói thiệt cậu, cuộc đời của con mới sanh ra chỉ biết và ý thức trong sự sanh lão bệnh tử thôi. Nên có lúc 16 tuổi, con thì thích tìm tòi sự huyền bí lắm. Nên có nhiều lần con có ghé vùng Thất Sơn học võ Phật. Tâm tư con và nguyện vọng của con kiếp này nếu mà võ Phật thành tài, con sẽ rút ra cứu nhân độ thế. Nhưng hoàng thiên bất phụ tâm nhân. Nhưng con cũng không biết cách nào thoát khổ, sanh ly, biệt tử. Thành thử Trời xui đất khiến, con lượm được cuốn công phu mà quyết tâm tìm con đường Chân Lý, hầu giải thoát cuộc đời.

Lúc con chưa gặp pháp Vô Vi, con cũng nghiên cứu các tôn giáo khác, nào là Thông Thiên học, Cảm Xạ học, Cao Đài, Tịnh Độ cư sĩ, Hiếu Nghĩa, Tăng

Già khát sĩ, Việt Nam Phật Học Thống Nhất. Nhưng con nhận định lại thì chỉ có một mối đạo thôi, nên về Giáo Lý phạm ngã trí tuệ con có căn bản và lãnh vực.

Sau cùng, con hành pháp Vô Vi này, con công nhận rất là màu nhiệm. Về tâm linh thì phát triển. Chưa được chứng minh cụ thể, chỉ thấy cảnh giới màu đẹp lắm. Cảnh màu này con thấy thường lắm, hồi lúc mấy năm đầu, nhưng sau này phát triển tâm tánh. Vì học đạo nhìn thấy tâm, thấy tánh mới thấu triệt được huyền cơ. Con không cần tâm linh vì biến tâm lặng mới thấy bóng Di Đà.

Cậu Tám à, tinh thần và vật chất phải đi đôi. Có thực mới vực được đạo. Con thì không ao ước gì cả. Chỉ ngày hai bữa cơm bữa hàn, tối lại công phu là vui sướng biết bao với cảnh thiên môn tại thế. Con nghĩ lại, vì con mang ơn cậu Tư và cậu Tám, là người đem lại sự sáng suốt vô cùng tận đến các con, không biết các con trả ơn cậu bằng tấm lòng nào? Chắc tấm lòng này là tấm lòng nguyện hy sinh cho Chân Lý và phụng sự theo con đường của cậu đã vạch sẵn cho chúng sanh theo.

6 năm qua, con cũng trả nghiệp khổ lắm. Nhưng tất cả đã vượt qua cả. Con cũng nguyện cuộc đời con chỉ có Chân Lý và đóng góp và tha nhân, và con nguyện với bản thể con và tất cả Ông Trên, khi một ngày nào con đã được phần nào Chân Lý, con sẽ ra cứu nhân độ thế. Sao bây giờ con nhìn con người và tất cả thế gian này đều đau khổ cả. Tại sao không

chịu ý thức quay đầu trở về bản thể và tiểu hồn của Cha, để cùng đại hồn, để nhận phần sáng suốt? Con thì ngu muội lắm cậu à. Chắc có lẽ con còn nhỏ tuổi.

Năm nay con 25 tuổi đầu rồi. Học hoài, học mãi, càng thấy ngu thêm cậu à. Có lúc nào rảnh rang, con đến nhà các bạn đạo thăm và trao đổi thêm phần học vấn này kia. Con thì nghèo lắm, vật chất của cái hồng trần này, con chỉ có hai bàn tay trắng. Vì cát bụi sẽ trở về với cát bụi thôi, nên cuộc sống con chỉ có tinh thần đạo đức. Nên con nghĩ lại có lắm lúc cũng khổ lắm, thiếu thốn, ăn trước trả sau, nhưng cũng phải chịu cậu à. Vì đời sống thầy giáo mà đồng lương chỉ có 75 đồng thôi. Tại sao nhà nước không chịu dùm ngó dùm 75 đồng này tiêu thụ cái gì còn hoài. Nói thiệt cậu, trả tiền xe đò, xe cộ là hết rồi. Còn cái gì ăn quà, cà phê, không có uống nữa cậu à. Cái này không xả phứ cầu bần nữa. Không xả bần cầu đạo nữa. Nếu không có đạo để an ủi thì con chết lẹ nữa. Cho nên, cắn răng mà chịu thôi cậu à. Định luật xoay chuyển hay quá. Khỏi cầu cũng đến. Nên hôm nay con thú thiệt với cậu bằng lương tâm nghèo. Cái nghèo này không phải bằng đời, vật chất hay tiền bạc cả. Cái đó là giúp bằng phạm ngã.

Đây cũng nói lên sự lý trí cao cả mà nói, không biết cậu có giúp cho con không nữa? Vì lúc trước con có cái đồng hồ reo cũng cũ quá rồi, hư hoài, sửa mấy lần không được, nên con bỏ, định mót mấy vài tháng lương để mua coi giờ để công phu. Rất tiếc, mắc quá, mắc quá cậu à. Đến 200 đồng một cái đồng hồ đã quá

cũ rồi. Nên với đồng lương con dành dụm mua không nổi, cũng khổ. Con công phu không đúng giờ giấc nên con buồn quá, nên hôm nay con xin cậu Tám có tiền mua cho con một cái đồng hồ reo, để con coi giờ công phu. Con rất cảm ơn cậu nhiều. Nếu con có tiền là con mua tại bên nhà rồi chớ con không làm phiền cậu đâu. Nên con biết cậu hiểu hoàn cảnh con lắm, nên con mới dám xin vậy thôi. Cậu có cho con, cậu gửi ngay bưu điện.

Thôi vài hàng vẫn tắt đến cậu. Bước qua năm mới, chúc cậu tiến mãi và phục vụ nhân loại.

Kính bút
LTH

Hongkong, ngày 18/2/82

TH,

Cậu đã nhận được thư của con do Canada chuyển đến, đề ngày 3/12/81. Được biết con vẫn xây dựng ý chí tu học bất cứ ở hoàn cảnh nào.

Ý chí và phần Hồn của mọi người đều là vô cùng tận. Mọi người cũng đều được hưởng sự công bằng của Thượng Đế là hít vô và thở ra như nhau. Dù mạnh hay yếu thì cũng đồng hưởng sự thanh nhẹ vô

Thư Từ Lai Vãng

cùng của Thượng Đế. Nhưng loài người tưởng lầm là thế lực là vinh cửu và tự quên sự công bằng là đời đời.

Người tu phải ý thức rõ sự công bằng của Thượng Đế thì ở bất cứ hoàn cảnh nào cũng sống được cả. Người giàu cũng phải sống đến hơi thở cuối cùng. Người nghèo cũng chỉ có bấy nhiêu đó thôi. Con có thấy khi chết, ai có thể mang theo tiền của theo đâu, nhưng vẫn tranh giành để học hỏi, và ra đi với hai bàn tay không. Chế độ nào cũng hay, nhưng rốt cuộc cũng có người chê cũng như người khen. Đó là luật quân bình. Chúc con vui khỏe. Cậu gửi đến cho con một cái đồng hồ điện tử, con tạm xử dụng.

Cậu của con
LSH

Pennsylvania, ngày 5/1/82

Kính gửi ông Lương Sĩ Hằng,

Trong báo VN Tiền Phong, mục Thiền theo Pháp Lý Vô Vi, do ông Hoàn Nguyên dẫn giải, tôi được biết rằng Ngài đã đắc đạo nhờ tu tập theo pháp môn này. Tôi là người cũng muốn cầu đạo, những điều tôi muốn được Tôn sư dẫn giải như sau:

1) Pháp môn tu tập này xuất phát từ đâu? Ai đã sáng chế ra? Nhằm vào mục đích gì?

2) Xin Ngài giảng giải về sự giải thoát như thế nào? Đức Phật Thích Ca, một hôm nọ, giảng đạo đã cầm cành hoa và mỉm cười, trong khi mọi người chú ý để nghe mà không nghe Phật giảng giải gì. Mahakaxidabaha bỗng phát lên cười. Phật Thích Ca mới bảo: "Tu có một ý kính thiện đi vào, Mahakaxidabaha lãnh hội được, vậy ta truyền y bát lại cho người". Theo tôn sư thì tôn sư giảng giải ra sao? Theo tôn sư thì khi nào đắc pháp? Xin tôn sư giảng giải cho tôi cái Đạo.

Chúc tôn sư và quý quyến một năm mới vui vẻ.

VHT

Hongkong, ngày 19/2/82

Kính gởi ông T,

Tôi đã nhận được thư ông đề ngày 15/1/82. Được biết ông muốn biết thêm về nguyên lai Pháp môn mà tôi đã và đang hành.

1) Pháp môn này xuất phát từ ý chí của đấng Tạo Hóa, tức là Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn, đấng Cha lành của nhân loài vạn vật, đã

chuyển cho con người thức tâm tâm đạo tại VN là ông Cao Minh thiền sư, tại Cầu Bông Sài Gòn. Người kế tiếp là ông Đỗ Thuần Hậu, tức là ông Tư Nhơn, tại Sa Đéc, trở về Sài Gòn cư ngụ tại số 93 đường PTG Đa Kao, VN.

Trước kia hai vị này cũng đã được điều luyện bởi sự gian khổ của cảnh đời. Vì yêu dân tộc, yêu muôn loài vạn vật, được nhờ quả, tự tầm qua đạo pháp, chữa bệnh bằng bùa, bằng thuốc và tận dụng khả năng sẵn có của chính Ngài, thừa võ hóa văn, mới thành đạt được pháp môn lưu lại tại thế, truyền bá cho mọi người kế tiếp, với tinh thần bất vụ lợi. Mục đích người đã thành đạt như sau:

- Sức khỏe dồi dào để đương đầu với mọi nghịch cảnh đương sinh, nằm trong cơ luật tiến hóa sanh và khắc.

- Tâm linh càng ngày càng ổn định và sáng suốt.

- Xuất hồn để thấu đáo nguyên lai bốn tánh.

Còn về sự giải thoát là trở về với chính mình, biết được từ đâu đã đến và sẽ trở về đâu. Mỗi người có một căn cơ khác nhau, một trình độ khác nhau. Mỗi tâm thức, thanh điển đều khác nhau. Cho nên, tại thế mỗi phần Hồn được quyền làm chủ trong một thể xác, mắt mũi tai miệng như nhau. Nhưng nhìn ra thì khác, muôn muôn triệu triệu đều khác nhau. Người phàm mắt thịt cho là chủ nghĩa bắt buộc con người

phải theo khuôn khổ của mình sáng chế, nhưng có nhà cách mạng nào đã thành công tại thế đâu. Rốt cuộc rồi cũng phải tự thức sửa mình để tiến hóa, thì mới nhận thức được sự du dương hòa điệu bởi thanh quang điển lành của Thượng Đế. Thoát khỏi phạm thân thì mới thấy rõ được phần Hồn là bất diệt.

2) Còn về Đức Phật Thích Ca giảng đạo cầm cành hoa mỉm cười là Ngài chỉ cho mọi người được biết tâm hồn của mọi người đều tươi đẹp và thanh nhẹ như cành hoa.

Hòa cảm và phấn khởi hòa hợp với mọi ánh quang của cả càn khôn vũ trụ. Nhưng mấy ai đã chịu tu thiền để lập lại trật tự và tự vun bồi tâm thức sáng suốt ấy. Chính bản thân của Ngài, từ cảnh giàu sang quyền lực trong tay, mà Ngài cũng phải tìm ra lối thoát cho chính Ngài và ảnh hưởng chúng sanh tự thức và tự tiến. Ngược lại thế gian đã đề cao Ngài mà không chịu hành như Ngài thì làm sao đắc đạo. Bí thế chỉ biết cầu xin. Lấy sự thông minh eo hẹp mà lợi dụng Đấng trọn lành. Đã tối tăm lại càng tối tăm thêm hơn. Đức Phật đã tu trong rừng động loạn và tự đạt tới sự thanh tịnh thì mới thật sự thanh tịnh. Pháp là vô cùng.

Muốn đắc pháp thì phải tận dụng ý chí vô cùng của mỗi phần Hồn thì mới được bước vào thanh quang vô vi, không không gian, không thời gian.

Thư Từ Lai Vãng

Nếu ông muốn biết thêm nhiều điều nữa thì xin ông liên lạc với ông Hoàn Nguyên, nơi đó sẽ có đủ tài liệu trình ông nghiên cứu.

Kính chúc ông vui khỏe.

Kính thư
LSH

TP HCM, ngày 1/12/81

Kính gửi Ba má,

Con kính thăm Ba má được mạnh. Thưa ba, con đã nhận được thư ba gửi ngày 19/6/81, vào ngày 20/11 con mới nhận được. Con mừng ba má lúc nào cũng đặt an vui.

Trong chuyến du hành của ba, nghe ba kể lại, con thấy ở nơi đâu cũng có người đã thức giấc hướng về đạo đức quá hả ba? Ba của con hẳn sung sướng trong tình thương tâm đạo của những đứa con ở khắp nơi, khắp mọi nơi xa gần. Đọc thư của ba, con thấy vui trong niềm vui đó. Thưa ba, lúc này con được về thành phố làm rồi, chiều về lo cơm nước cho bác B.. Em H. đã lấy chồng, hiện giờ chỉ con thằng Q. ở nhà với bác. Ba ơi, lúc con nghe bác nói: “Sao giờ này gia đình lại tan nát như thế này? Sao bác cảm thấy đau khổ quá”. Nên con đã về để lo săn sóc cho bác, để hầu

người có sự an ủi mà tạm sống an vui qua ngày để lo tu. Bác định sang năm bác sẽ về gần với ba đó. Con nghe bác nói, không biết ba có rõ hoàn cảnh hiện giờ sự sống của bác không, mà sao không nghe ba hỏi thăm đến gì cả?

Thưa ba, vừa qua con có nhận được số Âu được của bà H. và ông L. gửi về. Ba ơi, mỗi lần nhận được đồ ba cho hay của những người đạo hữu khác, con mừng muốn khóc vậy. Trời Phật đã cho những món quà đó để mà tạm sống qua ngày. Ba ơi, có nhiều lúc đi đến kiệt cùng, thì ba Phật lại giúp cho.

Thưa ba, nay ba đã về Canada chưa? Ngày sinh nhật của ba cũng sắp tới rồi, con gửi ít bánh phồng tôm cho ba má và em Tuyết dùng. Quà của quê hương đó ba nhi và con xin ba những phần thuốc con có kèm theo toa của bác sĩ đây. Ở VN rất cần những thứ thuốc ấy. Khi có thuốc, ba gửi về cho con xin lại toa bác sĩ và hóa đơn thuốc, để con lãnh hàng cho hợp lệ. Thuốc đó ở bên này mắc lắm. Con lấy tên của một người cho hợp lệ với toa thuốc, chứ thật ra trong nhà con không có ai bị bệnh, vẫn bình an, ba của con an tâm. Con kính ba má, gia đình vui mạnh. Vài hàng thăm ba má.

Con của ba má kính bái.

LNV

Hongkong, ngày 24/2/82

V. con,

Ba đã nhận được thư của con do chị TN chuyển từ Canada đến. Được biết con đã trở về làm việc tại thành phố.

Tình cảnh của bác B thì lúc nào cũng khổ cả. Phải học khổ để sửa tánh. Còn tánh rộng rãi và lạc quan thì khỏi phải sửa. Bác B lúc nào cũng sợ nghèo và sợ khổ, cho nên luôn luôn tự cảm thấy mình khổ. Khổ với con cái, khổ với nhà cửa, khổ với tiền bạc. Lo cho tương lai nhưng chưa rõ được tương lai là cái gì. Cho nên vẫn thấy khổ. Bệnh do tánh sanh là vậy. Đó cũng là một cái bệnh nan y.

Ngược lại, ba đã sống với tình thương và lúc nào cũng phát triển tình thương, lúc nào cũng nghĩ đến sự vô cùng của tâm linh, chứ không bao giờ giới hạn. Ba không có tom góp tiền của và tạo sự lo âu eo hẹp vì ba đã cảm thấy được là con người rất là hạnh phúc, được cơ hội tiến hóa nhẹ hơn muôn loài vạn vật, được hưởng hơi thở thiên nhiên của Thượng Đế, hít vô và thở ra. Thanh khí điển ấy đã ân ban cho mọi tâm linh được đồng hưởng trong sự công bằng của Ngài đã sắp đặt. Người đời sống trong sự mê và chấp, cho nên đã quên sự công bằng cao quý của Thượng Đế đã ân ban. Phán cha chống mẹ cũng vì sự mê lầm mà thôi. Trời Phật luôn luôn chứng tâm cho mọi người, nếu người ý thức được nghiệp là khổ. Khổ cũng do mình tạo thì mình phải tự giải mà thôi. Rốt cuộc rồi cũng phải ra

đi với hai bàn tay không. Biết trước mà không chịu thức tâm thì sẽ khổ đời đời.

Lúc nào ba cũng không có tiền, nhưng lúc nào ba cũng vui, vì ba đã biết thương yêu mọi người, thay vì ghét mọi người. Tất cả đã và đang tiến hóa tùy theo trình độ của nó. Không còn quyền giận hờn nhưng chỉ có quyền thương yêu và xây dựng mà thôi. Khi con đi đến giai đoạn này thì con mới thấu đáo được tình thương của đấng Cha lành đối với muôn loài vạn vật. Khi con cảm thấy khổ và chưa quán thông được nguyên lý của sự khổ, thì lúc nào cũng sống trong ngục tù tối tăm. Sau sự đau khổ vô cùng thì nó mới trở lại hạnh phúc của nội tâm. Quan Âm đã khổ biết bao nhiêu, nhưng Ngài vẫn hưởng được sự sung sướng kính mến bấy nhiêu.

Luật quân bình rõ rệt, nhưng mấy ai đã tự cảm mình. Biết tu và lo tu thì sẽ tự thấy rõ hơn. Không chịu tu thì kể như mù. Bác B không chịu xuống thăm ông E, làm sao được nghe chân lý hằng tuần của ba đã phân giải khắp năm châu. Những món quà các nơi đã gửi về cho các con là do sự thức tâm của mọi người, tự biết được tình thương và đạo đức là khí giới sắc bén nhất của Thượng Đế. Vừa giúp được người và xây dựng được tâm thức cho chính mình. Khi biết được thì chẳng có ai còn khờ dại mà từ chối con đường tình thương vô tận ấy. Ở đời này, con được sống với mọi người mà con biết thương yêu họ, thì những người ấy sẽ đối xử với con ra sao? Có phải hàng rào tình thương là cao quý không? Giữ lấy nó và xây dựng nó

Thư Từ Lai Vãng

thì nó sẽ là thiên đàng. Ngược lại nó là địa ngục đó con. Người tu không nên để tâm thù ghét một ai cả.

Năm nay ba đã bước vào tuổi 60, nhưng vẫn chịu cực khổ ngày đêm từ hành động cho đến tư tưởng, chỉ biết xây dựng cho mọi người để học hỏi thêm. Càng học lại càng thích học hơn. Mới thấy rõ ý chí của loài người là vô cùng tận. Hồn là chủ xác chớ xác không phải là chủ của Hồn. Sự điều hành tương quan của bánh xe tiến hóa nhân sinh hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ thật là huyền vi và kỳ diệu. Rốt cuộc rồi mọi người cũng phải tự thức và ôm lấy sự thanh tịnh và sáng suốt để ra đi. Nên vui để cảm hóa mọi năng khiếu sẵn có hơn là buồn để tạo lấy sự cô đơn. Ba sẽ mua thuốc và gọi về cho con sau khi ba trở về Manila.

Chúc con vui tiến

Ba của con
LSH

Sài Gòn, ngày 4/10/81

Kính thưa ông Tám,

Đây là lần đầu con viết thư cho ông Tám, kính nhờ ông Tám giải đáp thắc mắc cùng chỉ dạy cho con rõ hơn về đạo pháp.

Con tu theo Pháp Lý đã gần một năm nay, chỉ chứng được chút ít sự kỳ diệu của nội tâm và bản thể, xong đến nay con vẫn thấy còn mang trong lòng một sự bất ổn hoang mang.

Trước tiên là vì mỗi đêm, để dậy thiền đúng giờ, con nhờ má kêu. Nhưng lúc sau này má con nói, muốn kêu con rất khó, vì con ngủ mê, phải kêu nhiều lần và nghe con trả lời rất bực tức rồi ngủ tiếp, mặc dù con không bỏ thiền một ngày nào. Nhưng chính con nhiều khi không hay mình trả lời gì, hoặc má kêu lúc nào. Chỉ nhớ mơ mơ màng màng đến khi tỉnh hẳn thì tự trách tại sao lại dãi dãi như vậy. Dù con cố đi ngủ sớm để chuẩn bị sự thiền tốt. Đến khi ngồi vào thiền, con soi hờn xong qua pháp luân, hít được một hay hai hơi là con mê ngủ đi rất nhanh, hoặc ngã người tới phía trước nằm ngủ luôn. Trong khi trước đó con hãy còn tỉnh lắm. Trong lúc ngủ như vậy, tay chân con cựa quậy tùm lum mà con không ý thức chủ động được mình. Cũng có nhiều khi có nhiều hình ảnh câu chuyện xảy ra lộn xộn trong trí con như mím cười, mà khi tỉnh dậy con vẫn nhớ mang máng.

Cũng như có hôm, thay vì thiền định, con ngồi ngủ như vậy thì con nhớ có thấy ngồi nói chuyện với ông Tám, ngồi ở trên tư thế giống như trong hình ông Tám ngồi cầm râu chuối vậy, và kế bên con cũng có một người mà con không nhớ là ai. Khi tỉnh dậy, con chỉ nhớ được như vậy chứ không nhớ là mình đã nói gì với ông Tám. Trước khi thiền, con cũng tập làm trợ luân nữa. Hôm nào tập lâu từ 20 phút trở đi,

là con thấy nặng ngực lắm, và vào ngồi thiền khó khăn và nặng nề hơn.

Hôm nào ngồi không đang hoàng đầu ra đó như vậy, sáng ra con rất buồn vì thấy mỗi đêm cũng thức dậy, cũng có công ngồi mà không kết quả, vì làm không đúng, pháp luân không đủ lực lượng mà chỉ có ngủ không hà.

Con có tập ngủ ngồi được hai tiếng mấy sau khi thiền. Ngủ trong tư thế thiền định bây giờ cũng đã quen dần, nhưng có hôm cũng ngã xuống ngủ hoặc được dựa lưng, duỗi thẳng tay chân ra lúc nào, hoàn toàn không hay biết. Có khi tỉnh dậy, cổ con mỗi như vì queo sang một bên lâu quá và hai hàm răng ê nhức, vì có lẽ cắn mạnh quá trong lúc ngủ. Tất cả những trạng thái nói trên của con có sao không ông Tám? Xin ông Tám giải thích từng hiện tượng cho con và con phải làm cách nào để hết.

Con sợ trẻ quá. Mấy lúc sau này, bình thường có lúc cả bộ đầu con dợn lên như nổi gai ốc, hơi ê và có cảm giác nhẹ như được xách lên. Con không biết tại sao và lúc trước đều đặn 2, 3 tuần một lần, thiền xong, nằm ngủ, con thấy người rần rần, rồi thấy mình bay ra rất rõ ràng, đi tới nhiều cảnh và gặp nhiều người rất lạ. Có khi nghe tiếng nói bảo này kia.

Con sợ lắm, cố kềm giữ răng kè răng, niệm Phật mà miệng con như cứng lại. Có khi liên tiếp 5, 6 ngày như vậy. Bây giờ con không còn tiếp tục thấy như vậy nữa. Có phải con bị thụt lùi và chậm trễ không ông

Tám? Đêm hôm mừng hai Tết, được đánh lễ đức Kim Thân Cha, cho đến nay, mỗi khi nghĩ đến Cha và đọc bài giảng của Cha và ông Tám, là nước mắt con cứ muốn chảy, và có khi ngồi tức tức khóc ngon lành. Con cứ muốn khóc hoài hà, không biết như vậy có hại hay không?

Nhiều khi đọc sách, con gặp nhiều sự kiện mâu thuẫn nhau quá, làm con cũng phân vân không biết nghe đảng nào và bỏ đảng nào đây. Con lấy ví dụ như trong một số tài liệu thì bảo là "Nên lo cho bản thân của mình trước, không lo tu thì ta khổ chứ đâu có ai khổ dùm ta", hoặc "Lo cho người khác thì sẽ động không tốt". Nhưng trong một số tài liệu khác thì lại bảo "Tu rồi thì phải biết quên mình, hy sinh cho kẻ khác, phục vụ kẻ khác, giúp đỡ và dẫn dắt họ. Phải nằm trong cái khổ để hiểu cái khổ của người khác". Đại khái là như vậy và con nên nghe theo cái nào?

Bây giờ con đang học bài tình cảm và con cố gắng học xong để được lên lớp, và lòng con đã quyết không để hướng vọng và động loạn vì những chuyện đó. Nhưng con cũng cảm thấy áy náy khi thấy mình làm cho người khác buồn khổ vì mình, tự dung mình đến, đem cho người ta những dằn xéo rồi quay đi, như vậy con có phải là người vay tình cảm của họ không? Và con có phải trả không, thưa ông Tám? Đây là những suy nghĩ và thắc mắc chân thành của con. Kính mong nhờ ông Tám chỉ dạy hầu có thể giải tỏa bớt sự lo lắng của con.

Thư Từ Lai Vãng

Cám ơn ông Tám rất nhiều và kính chúc ông Tám, gia quyến cùng các đạo hữu hải ngoại tiến mãi không ngừng trên đường đạo.

Con
M

Hongkong, ngày 25/2/82

KM,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 4/10/81 từ Canada chuyển đến.

Được biết con vẫn vun bồi ý chí tu học. Còn về phương thiền thì con có phần mở trên bộ đầu, vậy con nên thiền bất cứ lúc nào, không cần phải lựa giờ giấc. Phải tập soi hờn và chiếu minh nhiều hơn để giải trừ. Ban ngày có rảnh, nhớ co lưới răng kê răng niệm Phật, tập trung trên trung tim bộ đầu và hướng thẳng về trung tâm sinh lực của cả càn khôn vũ trụ. Khi con có điển thì con sẽ được sáng suốt. Lúc ấy, con sẽ có cơ hội giúp đỡ người khác, thì nó mới đúng theo nguyện vọng của người tu Vô Vi là đời đạo song tu.

Có đời thì chúng ta mới thấy rõ sự tiến bộ của tâm đạo. Ý chí tiến hóa vô cùng của hành giả vô vi thì phải luôn luôn tự vun bồi thì mới thấy rõ phần Hồn

là bất diệt. Hồn làm chủ thể xác chứ không phải xác làm chủ Hồn.

Cho nên, khi con được đọc những bài giảng siêu nhiên, thì con sẽ thấy cảm động vô cùng, là đã tự ngộ trong tâm thức mà rơi lụy. Sau khi khóc xong lại sẽ cảm thấy nhẹ nhàng. Khi biết được hồn là bất diệt thì chẳng còn sợ sự động loạn nữa, quyết tâm trở về với sự thanh tịnh và sáng suốt, thì sẽ giải quyết tất cả từ đời lẫn đạo.

Chúc con vui khỏe và tiếp tục xây dựng ý chí vô cùng sẵn có của chính con.

Tháng 3, ông Tám sẽ trở về Canada.

Ông Tám - LSH

TP Cần Thơ, ngày 9/1/82

Kính thưa ông Tám,

Con là TNT, Kỷ Ty 53 tuổi, tu pháp lý Vô Vi được 5 năm 11 tháng. Gửi thư này, nhân dịp năm mới, kính thăm ông Tám và sau kính nhờ ông Tám giải đáp dùm:

1) Con tu trên 5 năm mà sức khỏe con càng ngày càng suy kém, bệnh hoạn liên miên. Bệnh này chưa

Thư Từ Lai Vãng

hết là bệnh khác tới. Ngày nào cũng uống thuốc, quanh năm suốt tháng như thế. Những bệnh thường có: cảm, sổ mũi, ớn ớn lạnh lạnh, đau lưng, tiểu đêm, phong thấp, thấp khớp, suy nhược cơ thể, suy nhược thần kinh, xuất tinh..v.v.. Người lúc nào cũng mặc 2, 3 lớp áo, rất sợ nắng, sợ gió. Hể tắm là bị cảm. Cũng có đến gặp ông Sáu L., ông E.. Trong khi đó ông E. cho biết là Pháp Lý trên 5 năm là không còn bệnh hoạn gì hết.

2) Trong lúc thiên định, tâm trí con không định được. Lúc nào cũng tâm viên ý mã, mỗi đêm con ngồi được khoảng trên một tiếng rưỡi đồng hồ. Năm cũ hết, năm mới đến, con kính thăm và chúc mừng tuổi ông Tám và quý quyến.

Kính chào ông Tám.

Con
TNT

Hongkong ngày 25/2/82

NT,

Ông Tám đã nhận được thư anh đề ngày 9/1/82, được biết anh đã thực hành pháp lý, nhưng bệnh vẫn còn.

Người tu thì phải vun bồi ý chí để rõ khả năng sẵn có của chính mình. Còn về bệnh hoạn của anh đã có là do thận yếu từ trước khi bước vào học tu. Lúc tu không biết xử dụng ý chí sẵn có để giải tỏa bệnh trên. Bệnh do tánh sanh, nhưng ý chí lúc nào cũng mạnh hơn tánh. Hồn là chủ của thể xác chứ không phải thể xác là chủ của Hồn. Thể xác là do tứ đại kết thành. Nước lửa gió đất phải trở về với căn bản sẵn có của chính nó. Còn phần Hồn thì phải trở về với sự thanh tịnh và sáng suốt mới thấy rõ Hồn là bất diệt.

Đức Thích Ca tu ở ngoài rừng lấy ai mà than vãn trong lúc bệnh hoạn. Ngài đã nhờ những gì để giải quyết bệnh hoạn? Có phải dùng ý chí thức tâm của Ngài không? ? Vậy ta muốn đi con đường của Ngài thì chúng ta phải làm sao? Phải tự điều khiển thể xác này hòa hợp với hư không đại định, vun bồi sự thanh nhẹ của phần Hồn thì mới rõ nguyên căn.

Sự khó khăn đã gạt hái được ở ngày hôm nay là do bản tánh dâm ô đã tạo thành. Thức tâm và chấp nhận thực hành thì bất cứ trở lực nào cũng sẽ tự vượt qua trong thanh tịnh và sáng suốt.

Kính chúc anh vui khỏe và sớm trở về với nguyên căn.

Kính thư

LSH

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa Thầy,

Nay con đã biết lỗi của con, cho phép con được gọi là Thầy và kính xin Thầy lời dạy dỗ như dịp đầu năm ở nơi này.

Kính xin Thầy cho má vợ con bài thơ như trước đây Thầy đã thường cho các bạn đạo, thức tỉnh trong con đường tu học.

Tên má con: BTC. Vợ: TTHM. Con: NĐD

Hongkong, ngày 25/2/82

*Bùi ngủi thế sự bất an thành
Thị giữ tâm lành tự tiến nhanh
Cang khí hùng anh tâm tự thức
Xuyên qua đời đạo chuyển phân hành*

*Phân hành rõ giới rõ ranh
Đời là tạm cảnh thực hành vượt qua
Hợp duyên mình giải thật thà
Di Đà tự niệm chuyển hòa ngộ duyên
Thức tâm mới rõ duyên tiền
Qui về một cõi nối liền cảm giao
Thế gian muôn sắc muôn màu
Thanh bình đời đạo trước sau dung hòa
Cha Trời chẳng có ở xa*

Trong ta có sẵn ta hòa cảm giao
Sống trong nguyên khí muôn màu
Vô cùng ý chí kết tầu về quê
Chẳng còn động loạn khen chê
Phá mê phá chấp mới về đến nơi
Đâu đâu cũng có ông Trời
Khai thông tự tiến đạt nơi an toàn
Tâm linh khai mở nhiều màn
Bình tâm đón nhận mở đường tự đi
Chẳng còn hờn giận sân si
Tiến trong tiềm thức tâm thì mới an
Từ đời qua đạo chuyển sang
Hai đường như một tạo an tâm hồn.

Tạ từ thiên địa qui đường hội
Thị giải tâm hồn tự đạt ngôi
Hoàng chuyển thanh cao tâm ý thức
Mai sinh mai diệt điển qui hồi

Qui hồi tâm thức tạo ngôi
Hồn là chủ xác sang tồi như nhau
Chẳng còn động loạn trước sau
Cùng chung nhịp thở nhiệm màu Trời ban
Biết mình biết họ mới an
Học bài làm vợ mở màn tự đi
Sống trong eo hẹp sân si

Thư Từ Lai Vãng

*Từ tâm giải quyết tâm thì mới an
Thế gian các nẻo các đường
Qui về một cội chằng nằng gặp nhau
Hồn là bất diệt trước sau
Vía thời hỗ trợ chung nhau tiến hoài
Chuyện đời phân luận đúng sai
Bên trong tâm đạo chuyển hoài không ngưng
Tranh đua tạo cảnh lừng khừng
Thương yêu tạo cảnh người đương một nhà
Cùng chung sáng tạo bởi Cha
Chung nhà chung cội chung hòa cảm minh
Sống còn tạo bởi thiên tình
Cha không buông bỏ chính mình bỏ Cha
Thức tâm tự tiến tự hòa
Tu tâm dưỡng tánh phân qua ý Trời.*

LSH

TP HCM, ngày 10/12/81

N. mến,

Mình đã nhận được thư chị, gửi đến thăm chị vài hàng.

Chị mến, sự khổ khảo và chịu đựng thì mình đã quen qua thời gian năm dài thảng rộng rồi. Chẳng

qua trên con đường đạo pháp và tinh thần vô vi, mình tâm sự với Thầy để tìm bên Thầy chút an ủi về tinh thần để tiến bước. Còn riêng về anh L. thì hôm nay đã nhận ngôi ta bà để xây dựng tình thương và luôn luôn chúng em vẫn hướng về Thầy, dù Thầy có xa chúng em diệu vợi về hữu thể, nhưng về mặt vô vi, chúng em vẫn gần gũi.

Em có chuyển thư chị cho anh L.

Tặng chị bài thơ

8/12/81

Thân gửi cô N,

*Nghịch khảo trần tu vật chất tiền
Đó là phần thưởng của Cha hiền
Định suy thử lửa vàng cao giá
Mới phân rõ mặt bạn phương xa*

*Thân khổ mặc dù chẳng phân qua
Minh chuyển làm sao cho tạm qua
Xoay pháp thực cơ đồng xuất giá
Đáo lai nhân quả nằm trong ta*

*Quà biếu gửi về từ Pháp qua
Nhà tôi mới nhận thư Canada*

*Vô Vi cũng chuyển trong niềm gánh
Một đấng nhân hòa con hiếu Cha*

*Liên tiếp trước giờ nhận hai thơ
Sớm thương bạn hữu còn bơ vơ
Chuyển thư xa xứ sao bi quá
Vật chất dư kè vẫn cứ la*

*Cái nghèo duy thể sáng nhân luân
Trong khổ có vui thuận lý tình
Trời sanh vật chuyển công phu gắng
Khéo luyện sớm thặng lượng tích hàm*

*Ái Hữu Vô Vi đã hình thành
Tình thương đạo đức sớm chủ thanh
Phù danh duy thể luôn quang chiếu
Tương ứng giao kè thoát bể mê*

*Đời giả tạm nương nền vững đạo
Pháp Vô Vi khách khéo sớm về
Chốn quê xinh lá phân già gốc
Tách nhánh kia cành chỉ một thôi*

*Đạo hành chẳng đạt hẳn một nơi
Cha lành giáng điển khắp mọi nơi
Còn lý luận dài sao sớm khỏi
Đố ai rõ lý nguyên thủy lời*

Làm Thầy nhưng cũng cứ ăn mày
Luân lưu khắp thế gọi kẻ tài
Tiếp tay xây dựng cơ Thánh đức
Bươi xới tìm hoài chẳng rõ ai

Thế gian nhiều lắm khách anh tài
Việt Nam cũng lắm kẻ chạy dài
Tiền không làm của vẫn ăn mày
Đòi xin chút phước thẳng nhân bản
Nó dũa, nó mài, nó đuổi xua

Phật Trời cũng khóc cúi chào thua
Chân Lý tìm ra chẳng bán mua
Làm sao gạo đổi cho sáng giá
Bồi khối trược tà mọc rễ ra

Nó cười, nó diễu, nó xưng Cha
Nó khóc, nó la, chạt nứt nhà
Thầy thương bòn phước khi xa xứ
Giữ mối sanh hòa sớm dưng Cha

Đọc thư nhớ chuyển cho Thầy
Nhờ Thầy giải giúp bài này cho con
Các con sầu héo thon von
Trong con, Thầy hết để òn khắp nơi
Tình Thầy chan chứa sao vơi

Thư Từ Lai Vãng

*Rao điều khắp chốn, khắp nơi chẳng thừa
Lời Thầy dịu ngọt dễ ưa
Khó tìm Thầy khác để con thừa trình
Thầy đi vẫn ở tình Thầy trong con.*

L.

Hongkong, ngày 26/2/82

VL,

*Tâm người động loạn thức bi quan
Pháp giới không ranh đã mở màn
Giải nghiệp cộng đồng tâm tự thức
Chiều sâu đạo pháp lý Cha ban*

*Cha ban tình đạo nhiều màn
Đường nào cũng tiến, cũng an tâm hồn
Quả nhồi xét thấy ác ôn
Qui hồn, qui vía, qui còn đạo tâm
Lý Trời siêu diệu uyên thâm
Khổ nay học nhận tự tâm tiến lên
Thức tâm xét rõ vững bền
Tùng cao từng thấp vẫn rên giấc giờ
Thiên đàng địa ngục giấc mơ
Trời ban vật chất chuyển rời thức tâm
Càng tu càng đạt diệu thâm*

Biết mình sẵn có, biết tâm đường đi
Trời đang đứng vững chuyển ghi
Tình thâm đời đạo tâm thì đạt an
Đệ huynh huynh đệ luận bàn
Màn nào cũng tiến, cũng an tâm hồn
Học bài động loạn ác ôn
Trả bài lại thấy ôn tồn ra đi
Hồn là bất diệt dự thi
Vía thời phân giải tạm ghi chuyện đời
Xuân đông thu hạ tứ thời
Chuyển cho các giới học lời dở hay
Bên trong sáng suốt là Thầy
Hưởng đường thanh khí, ngày ngày thức tâm
Thực hành sáng suốt tiến thâm
Tâm không tồn trữ đừng làm đừng sai
Tình thương đạo đức chuyển hoài
Ngày kia tái ngộ lập đài thanh cao
Có Hồn có Vía tiến mau
Mất Hồn mất Vía cầu nhau nội tâm
Cảnh đời có yển với sâm
Cảnh đạo sửa tánh âm thầm tiến cao
Cảm thông các giới các màu
Qui về một cõi Cha đâu bỏ mình
Xác thân cảnh giới địa linh
Minh tâm kiến tánh chơn tình cảm giao
Sắc không không sắc tạo màu
Nơi nào cũng vậy chung nhau hợp bàn
Thế sanh tự thức mới an
Con đàng điển giới là đàng vô sanh
Chung qui chỉ có thực hành

Cạnh tranh vô ích đạt thanh do mình
Cảnh đời, cảnh đạo thức mình
Nghệp mình đã tạo tự mình giải thông
Cộng đồng trật tự Hóa Công
Muôn loài vạn vật một lòng học tu
Học cho thông cảm chữ ngu
Học cho đạt pháp trùng tu thiên đàng
Tình thương Cha đã sáng ban
Gia đình chồng vợ khai màn quý yêu
Thương yêu mới rõ những điều
Trời ban tình đạo an siêu tâm hồn
Biết mình động loạn tự ô
Phá mê phá chấp ác ôn tiêu trừ
Chẳng mê chỉ có tiếng cười
Thương người lặn độn, người người phải tu
Tu là tu bỏ giải mù
Phá mê phá chấp trùng tu thiên đàng
Tình thương đời đạo vẫn ban
Giúp người tiến hóa tâm an đời đời
Vạn linh sắp đặt bởi Trời
Tình thương cao cả đời đời dựng xây
Bầu Trời chuyển hóa gió mây
Ngày kia sáng sửa ngộ Thầy ngộ ta
Học bài thức tánh chan hòa
Tình ta tình họ tình hòa nơi nơi
Đâu đâu cũng sống với Trời
Ban cho nhịp thở dạy đời tự tu
Văn minh nguồn gốc từ ngu
Người tu cũng vậy từ mù trở minh
Yêu thương các giới vạn linh

*Tình đời tình đạo tình minh đạo đời
Khuyên người làm lạc ai ơi
Biết Trời là chánh đạt nơi an toàn
Khí Trời ban rải sống an
Tình đời cũng vậy mở đàng cảm giao
Thầy đi chẳng vắng ngày nào
Tình thương các giới thấp cao vẫn hòa.*

Kính bái
LSH

San José, ngày 5/1/82

Kính Thầy,

Vào tháng giêng, trong lúc làm Pháp Luân Chiếu Minh, con thấy con nằm trên một sợi dây, còn phía dưới là hố sâu. Cùng lúc đó, con đặt hết ý nghĩ lên đỉnh đầu, niệm lục tự Di Đà, con thấy bộ đầu rút thật mạnh và thấy Thầy trước mặt bảo rằng: “Thằng này gần thành Phật rồi, hãy ráng lên”.

Tuy mừng, nhưng con vẫn ý niệm lục tự Di Đà liên tục, thì có một sức vô hình đẩy con qua hố dễ dàng. Khi qua khỏi hố thì con không thấy Thầy nữa, mà lại rơi xuống một cách êm dịu nhẹ nhàng xuống một con lạc đà. Con lạc đà đưa con đến một nơi mà xe

cộ tập nập lúc ban đêm, con thấy Thầy cùng một số bạn đạo đang đứng ở giữa đường. Lúc đó, con lại bên Thầy và Thầy tươi cười bảo con là: “Con mèo này thông minh và chịu khó tu. Sở dĩ tôi mau hơn các bạn vì tôi là Lục Tổ Huệ Năng”. Nói xong thì con thấy xe cộ hướng về phía con, Thầy và các bạn, nhưng không làm lung lay một bạn đạo nào. Con thấy xe di chuyển qua con mà không cảm thấy đau đớn. Tất cả mọi người đều vui vẻ, con mở mắt ra và thiền.

Trong lúc thiền định, con thấy cái nhà có đèn sáng, con đến gần thì thấy bộ đầu rút lên thật mạnh rồi lại co dãn như có một màng gì che đậy. Đầu con cứ thế co dãn, cảm giác thì thật sung sướng như lúc gần đàn bà vậy. Có thể nói là nhiều gấp trăm lần.

Kính thưa Thầy, qua đêm sau, trong lúc thiền định, con bỗng cười vang vì hình như có một cái gì thật thú vị, rồi con thấy cái mặt của con như rất tếu, giống như thằng khùng, rồi từ từ biến mất. Tới đây thì con nhớ lại lời Thầy cách đây hai năm: “Anh hãy viết thư lên Đức Giáo hoàng nói rằng có một thằng khùng tên là Lương Sĩ Hằng. Nó đã trả lời tôi như thế này tại nhà bác M.”.

Thưa Thầy, cái chữ khùng ấy giờ đây con đã rõ. Con thấy nhớ thương Thầy, nên viết rõ chuyện này để Thầy chỉ bảo cho con thêm. Con nguyện đem hết quãng đời còn lại của con để đi theo Thầy, để trở về nguồn cội.

Kèm theo đây là vài bài thơ, con xin gửi đến Thầy và cũng xin Thầy cho con xin vài chữ để làm quà trong năm mới.

Kính thư
NTH

Nhớ Thầy

*Thầy đã đi rồi, con ở lại
Thăng trầm huyền diệu mấy niên lai
Đã bảo thôi, nhưng còn ngần ngại
Ngại mình chưa đủ sức chia hai*

*Con thấy con trở về nguyên lai
Hố sâu thăm thẳm cách ngăn dài
Đong đưa vượt khỏi hang tình ái
Gặp Thầy, gặp bạn, mắt bừng say*

*Say trí, say tâm, say trong tịnh
Say tình, say ái động trong say
Có ai say tỉnh khi còn tỉnh
Sẽ hiểu tình tan lúc hữu tình*

*Thầy ơi, Thầy đã khùng trong tỉnh
Chúng sanh chưa khổ, tỉnh trong khùng*

Thư Từ Lai Vãng

*Thực chất người tu là thanh tịnh
Con khùng sung sướng cõi tâm linh.*

Ngày 4/1/82

Kính dâng Thầy, sự nhớ nhung của con

*Tính cách giao duyên lưỡng đạo đời
Thảnh thơi hào khí lúc sương rơi
Khoan thai cảnh cũ người xưa tới
Nhật nhòa dấu tích kẻ rong chơi*

*Nhật nguyệt khắc ghi tròn mối đạo
Âm dương soi dấu nghiệp đương thời
Chim Việt hải hồ thân viễn xứ
Cành Nam cố quốc ngập mưa rơi.*

Ngày 16/9/80

Bài thất ngôn bát cú này, nếu không chỉnh, vì trình độ chưa được chỉnh. Con kính xin Thầy cho con lời tựa.

Hongkong, ngày 28/2/82

TH,

Lý đời lẽ đạo xét phân minh

*Sung sướng du dương thỏa ước tình
Chơn trạng qui hình tâm tự thức
Cần khôn vui đẹp đạo hòa minh*

*Hòa minh Trời đất cùng chung tiến
Thức chí tang bồng thuyết thuyết minh
Thanh tịnh chơn lòng đầy sáng suốt
Nguyên lai bốn tánh lại càng minh*

*Càng minh khùng đạo lại càng tinh
Rõ cảnh rõ mình, lý vấn xinh
Cao đẹp lòng người sao chẳng tiến
Bình minh lộ dạng cảnh qui hình*

*Trời đà phân thứ cho nhân loại
Tuyệt tác dung hình cảnh đệ huynh
Xây dựng trùng tu đường tiến đạo
Pháp phân siêu diệu rõ chơn tình*

*Chơn tình ban rải cõi vô hình
Êm dịu vô cùng đạt pháp minh
Tinh đạo, tình đời, giao cảm tiến
Phán không hư thật cõi vô hình*

*Minh minh yếu yếu trong tiềm thức
Thức tỉnh đạo tâm mới rõ mình
Đại định hư không là thực chất
Hòa tan các giới đạo càng minh.*

Sàigòn, ngày 20/1/82

Kính gửi ông Hai Không,

Hôm nay là ngày 23, người ta nhộn nhịp chợ búa quá chừng. Mút nè, thèo lèo cứt chuột nữa... Hôm nay cũng để đưa ông Táo về Trời, hồi lộ ông Táo đặng tâu với Ngọc Hoàng chuyện tốt thôi, còn chuyện xấu dẫu dùm. Ha Ha, còn tôi nhiều chuyện xấu quá thành ra ông chở hồng nổi. Thôi thì ngồi nhà viết thơ đỡ buồn.

Ông Hai Không ơi! Có cuốn băng ông nói:” Ăn mặn mà còn thấy ngon, còn muốn hưởng là mê. Mà ăn chay còn thấy thanh thấy trực, là còn chấp. Còn người tu có trình độ, người ta đâu có nói ăn. Nói là độ”. Ha ha! Tôi khoái câu đó để sợ là vì đúng ý tôi quá.

Thế gian cả một lũ mê và chấp, trong đó có tui. Tui ăn chay hồng được mà còn thích ăn ngon nè, mặc đẹp nè, là vì tui còn mê. Còn có kẻ thì nghe ăn chay thanh, hồng biết thanh ở chỗ nào cũng nhào vô ăn và chấp. Chấp cái này chay, cái này mặn. Nhưng đâu sao, cũng tốt thôi. Sắp sửa ba phải! Mê để mà được tiến hóa, chấp để mà được thanh lọc thẳng hoa, thì cũng nên mê và chấp luôn. Cái mê cái chấp này là cần thiết phải không ông?

Ôi! Thế gian này còn biết bao nhiêu là cái mê cái chấp nữa. Nó là đầu mối sự đau khổ. Tôi biết rằng muốn giải thoát, phải giải cho hết cái mê cái chấp

mới thoát được, mới gọi là an nhiên tự tại. Nhưng tôi tức mình ghê, tôi vẫn còn mê, mê cái mặt dễ ghét của ông, mê cái hào quang minh triết của ông. Ông sáng thì mặc kệ ông chứ, làm gì phải mê ông, rồi lại còn viết thư yêu ông, chống đối ông, chửi ông, thế là còn chấp.

Có nhiều người nói ông Tám siêu lắm, ông Tám giỏi lắm, ông Tám giảng nghe nhẹ lắm. Còn khen là mê. Và rồi có người lại nói: Ông hay chỗ nào đâu? Ông phàm tục thấy mờ. Ông cũng bị đi kinh tế mới nè, cũng vượt biên nè, cũng bị học tập nè, cũng bị bệnh nè, cũng đánh bài nè, cũng nhậu rượu nè. Ha ha! Nhà mi đóng thêm một trò mới nữa. Nhậu cho đã đi mi ơi! Cho đủ tứ đồ tường. Thấy ông siêu quá là mê, mà thấy ông phàm tục quá là chấp. Ông Tám chẳng là gì cả. Là hai số không. Tại vì tâm chúng ta mê chấp nên thấy vậy thôi. Phải không ông Ba Phải, Ba Xạo, Ba Lãng Nhăng?

Tôi biết ngay là ông sẽ trả lời: Phải, phải, phải! Ba phải! Còn nếu mà ông nói không phải là tại tâm ông chấp. Ê, lêu lêu, ha ha! Rồi ông còn đi dụ dỗ người ta nữa. Cái đồ mẹ mìn! Đi tới đâu là dụ dỗ đàn bà con nít tới đó, rồi còn dụ dỗ cả ông già bà cả, thanh thiếu niên lao động trí thức gì cũng mê ông luôn. Ông có bùa mê thuốc lú mà. Ông nói đâu ảnh hưởng tới đó mà.

Trời ơi! Cái miệng của ông sao mà tôi ghét dễ sợ! Nhất là mấy cái hình mà chụp ông đang cười. Trời ơi, nụ cười đều cáng. Chửi đó. Nụ cười là cho mọi người

phải mê, phải an lạc, phải thăng hoa tu tiến. Ông là loại mẹ mìn quốc tế mà, mẹ mìn của vũ trụ càn khôn, chuyên môn đi dụ dỗ, bắt người ta về với Cha. Dụ dỗ người ta làm Tiên, làm Phật, rồi còn âm mưu đen tối. Ủa quên, âm mưu điển để đào tạo cán bộ cho ông Trời nữa. Ha ha! Cả một sự sắp đặt tinh vi. Cho nên lúc này nhà mi trẻ ra nữa phải không? Được rồi, ráng làm việc đi con. Ráng đi ta bà độ dân cho Cha đi con. Làm việc cho Cha là làm việc cho con đó con. Hưởng vô tận con ơi. Ha ha! Con cưng của Cha, khoái quá. Ủa quên.

Trời đã sáng rồi, Cha còn phải đi lo cho chúng sanh của Cha đây. Nó sắp đói rồi. Còn phải giặt đồ nấu cơm nữa. Lại bắt đầu một ngày như mọi ngày. Đợi thư sau con nhé, bé Bự. Ha ha! Ông biết bé Bự là gì không? Chân Lý đấy ông ơi! Vừa bé và vừa bự. Bé làm con mà bự làm Cha. VẬY bé Bự là vừa con mà vừa Cha luôn. Ha ha! Tức cười ghê. Cái mặt nhà mi bé Bự. Nhớ nhà mi lắm. Xí!

LH

Montréal, ngày 25/3/82

Kính gửi LH,

*Hai Không lại gặp Mẹ Mìn
Mẹ Mìn bé Bự cũng tiến cũng nhìn thấy nhau
Cộng đồng phân giải trước sau
Liên Hoa tự thức đuôi đầu cảm mình
Tự phân giải đáp một mình
Pha trò khóc lóc chơn tình hồi sinh
Trầm luân động loạn cảm mình
Nợ mình phải trả do mình trả vay
Tiến thân lặn ngụp hàng ngày
Rày đây mai đó bao vây thế tình
Một mình sống cảnh địa linh
Xác thân tứ đại lửa tình ban khai
Từ đời qua đạo vẫn sai
Tự mình sửa chữa tiến hoài không ngưng
Nội tâm khai triển sáng bừng
Thương yêu nội ngoại chẳng dừng phút giây
Cảm mình Thượng Đế vui vầy
Tâm trong tình đạo thơ ngây chẳng còn
Hành trình tu luyện mỗi mòn
Muốn mau tự đạt chẳng còn si mê
Trong ngoài tiến hóa tương kê
Chiều sâu tự thức muôn bề yên vui
Trong đời có đạo thanh mùi
Từ trong chất thói tạo mùi thơm tho
Vô cùng quý báu của kho*

Học rồi tự thức tự dò tự đi
Hòa đồng thấu đáo uy nghi
Cha Trời thanh trực tùy nghi xử dùng
Con đường Pháp Lý vô cùng
Phá mê phá chấp mong dung hợp hòa
Mẹ Mìn cũng tạo bởi Cha
Thoa son đánh phấn tâm hòa gạt tâm
Tức mình oán trách thì thăm
Cần khôn vũ trụ chẳng làm chiếu cho
Hai Không chẳng thấy quanh co
Bé Bự tiến hóa ro ro một đường
Liên Hoa lặng lẽ khiêm nhường
Từ trong ô trước mở đường cũng lên
Vun bồi ý chí vững bền
Khóc thầm chia sót cái nền văn minh
Phá mê phá chấp đẹp xinh
Điểm tô văn tự do mình tạo ra
Ghét không không ghét cũng hòa
Thương yêu cũng vậy cũng ta cũng người
Hai Không Ngài vẫn vui cười
Đáp câu thanh trực người người cảm giao
Nằm trong nước lửa đất cào
Trăng sao hòa hợp nơi nao cũng vừa
Lưới Trời toàn nhân thấy thừa
Làm sao vượt khỏi tuy thừa khó vào
Cộng đồng hòa hợp trước sau
Chung lo giải nghiệp muôn màu hợp khuyh
Cùng chung tử muội đệ huynh
Sanh sanh hóa hóa trao tình thặng hoa
Biết mình con đẻ một nhà

Một Cha một Mẹ một đà tình thương
Lý kia phân giải dựa nương
Tâm kia sáng suốt mở đường tự đi
Chẳng còn loạn động mê si
Qui về thanh tịnh tâm thì mới an
Chẳng còn khổ cực luận bàn
Phát quang tâm thức rõ màn thiên cơ
Dạy cho các giới từ giờ
Bình tâm khai triển bơ vơ chẳng còn
Cảnh đời tâm đạo nỉ non
Các con Thượng Đế vẫn còn trợ trợ
Chẳng ai dám phỉnh tạo mờ
Chỉ mình tự tạo bơ vơ một mình
Hòa đồng cảm mến địa linh
Tự do phát triển xuyên tình đạo tâm
Khép mình rõ đạo diệu thâm
Âm thinh Bé Bự chuyển tâm cảm giao
Lấy không làm đích ra vào
Nhường nhau tiến hóa thấp cao vẫn hòa.

Kính thư,
LSH

Sài Gòn, ngày 25/1/82

Anh Vĩ Kiên kính yêu,

Hôm nay là ngày mừng một Tết năm Nhâm Tuất. Sáng hôm nay trời đẹp vô cùng anh à. Pháo nổ suốt đêm rồi. Em đã thức dậy từ sáng sớm tinh sương để chường hưởng dương khí, hóng cảnh và trò chuyện cùng anh.

Sáng hôm nay em tươi đẹp vô cùng. Em cười vang, tâm hồn thanh thản, em mặc áo đẹp của anh gửi về năm rồi, em trang điểm thật kỹ, thật nhẹ và Chanel thơm làm sao. Em đang nghĩ về anh, về anh thật nhiều và giờ này, 8 giờ sáng, em đã sẵn sàng cả rồi, sạch sẽ, đẹp đẽ, thơm tho, đứng trước mặt anh, mừng tuổi anh. Em mừng anh với những gì mà em đạt được. Em mừng anh với những gì mà em hiểu được. Kính yêu anh hơn khi thật sự biết yêu em.

Vĩ Kiên ơi, em đang thấy anh mỉm cười, không còn nhìn em gay gắt như tám hình năm rồi. Em đang khóc đây, không phải khóc vì đau khổ. Mà những giọt nước mắt hạnh phúc, yêu thương. Vĩ Kiên ơi! Yêu thương vô cùng, vô cùng.

Kính hôn anh
LH

Montréal, ngày 25/3/82

Kính gửi LH,

Năm nay mừng một cũng hay
Không tiền đốt pháo lẫn ngày lẫn đêm
Liên Hoa sung sướng tạo niềm
Đón nghinh tâm thức gieo duyên thế tình
Trong ngoài cũng đạt cũng xinh
Tình ta tình họ tình mình cảm giao
Điểm tô gieo sắc tạo màu
Thanh bình tâm đạo chung nhau hợp hòa
Chẳng còn nguy biện cái ta
Ta hòa các giới ta là người ngoan
Nụ cười giao cảm bình an
Phân minh đời đạo đàng hoàng hơn xưa
Gieo tình hòa cảm chẳng thua
Thanh quang quang chiếu ban vừa tình thâm
Khóc, mừng, sung sướng tự tâm
Dương âm hòa hợp tự lâm thế trần
Bình tâm tự xét tự phân
Cân Trời rõ rệt tự lần dự thi
Thực hành phát triển tự ghi
Ban cho tình đạo tâm thì cảm minh
Đạo đời qui tự chơn tình
Minh tâm kiến tánh đẹp xinh hơn người
Tâm thời hơn hở vui vười
Chúng sanh tạo nghiệp, người người phải tu
Càng tu càng rõ mình mù

Trong không mà có an du đời đời
 Pháo kia phát nổ liền hồi
Du dương thanh điển vẫn bồi đắp tâm
 Cảm minh huyền diệu thậm thâm
Không phiền không trách không làm ngoại lai
 Cần khôn vũ trụ an bài
Chết đời tâm đạo vậy ai thử mình?
 Trước kia thanh tịnh đẹp xinh
Nhìn người tâm đạo tự mình lấy lòng
 Học thanh học trước học không
Thực hành chơn pháp tự tông tự đi
 Quán thông mọi việc một khi
Suy vi cũng bởi tâm ni bất hòa
 Thức tâm tự sửa thật thà
Nhẹ hòa các giới, nặng là trước ô
 Bình tâm thực hiện Nam Mô
Cộng đồng hòa hợp hư vô đạt thành
 Hòa tan trong giới em anh
Thành tâm ban rải thực hành đến nơi
 Tự tan tan tự thanh lời
Nhắc cho tự thức rõ đời thực hư
 Du dương thanh nhẹ vui cười
Người người giao cảm, người người tiến lên
 Di Đà khai mở bên trên
Lập nền tu học tránh quên Cha Trời
 Luân hồi nhiều kiếp ở đời
Xương đà chất đống chưa rời tham sân
 Luật sanh luật tử giải phân
Năm lòng phân giải mở tầng cảm minh
 Vạn linh qui tụ nơi mình

Thân tâm đều tiến càng mình hơn người
Thực hành tiếng nói giọng cười
Qui hồi tâm thức rười tươi tâm hồn
Biết mình dự cảnh ác ôn
Học rồi xa lánh qui hồn Chơn Như
Khuyên người làm lạc ai ơi
Biết mình biết họ biết nơi an toàn
Chẳng còn suy luận vọng bàn
Cần khôn vũ trụ sười an tâm hồn
Cảnh đời thương nhớ ôm hôn
Cảnh đạo hòa cảm sớm hôm thực hành
Đầu năm mọi việc trở thanh
Đồng hành tiến hóa em anh một nhà
Nhớ thương quý mến lúc xa
Gặp nhau cũng vậy cũng hòa tu thôi
Cảnh đời xây dựng đứng ngồi
Cảnh đạo khai thác đạt ngôi thanh nhàn.

Kính thư
LSH

Sài Gòn, ngày 24/2/82

Nhóc ơi,

Hôm qua ta nhớ Nhóc quá, ta khóc quá chừng.
Không biết mắc mớ gì mà Nhóc sanh ra trên cái thế

gian này nữa? Và không biết mắc mớ gì mà ta gặp Nhóc, để bây giờ ta nhớ hoài vậy không biết nữa. Hôm nay ta cảm thấy gần gũi Nhóc ghê. Cảm thấy Nhóc nhỏ bé như ta, trẻ trung tí xíu. Ta chẳng khoái kêu ông Tám, Thầy Tám hay Phật Tám gì cả, mà tự nhiên ta thích kêu là Nhóc Tám.

Nhóc ơi, tôi đang nhớ Nhóc kinh khủng. Nhóc có nhiều trò chơi vui ghê vậy đó. Nhóc rượt bắt cũng hay nè. Hù cũng giỏi. Chọc què người ta cũng khá. Chửi xéo thì thôi hạng nhứt. À, còn ba xạo nữa thì thôi khỏi nói. Vậy mà người ta nghe Nhóc ba xạo, nghe Nhóc chửi lại thấy nhẹ, lại khoái nghe mới chết chứ. Ha ha! Nhóc con mà giỏi ghê ta ơi. Ta muốn học mấy cái mảnh đó của Nhóc mà tại ta chưa đủ tài nghệ.

Ủ phải rồi! Kệ cha tao! Cấm Nhóc cười đấy. Ta mà tức lên ta khóc cho coi. Ủ mà không thèm khóc. Khóc là mắc mưu Nhóc. Để rồi Nhóc lại chọc ta:” Vớ sĩ lưng đen mắt có ghèn” đó. Ủ, tôi khóc hoài, tôi có ghèn đó. Kệ cha tôi. Tôi giận rồi đó. Tôi không thèm nói chuyện với Nhóc nữa đâu. Tôi nói chuyện với anh tôi sướng hơn.

Vĩ Kiên ơi! Hôm qua em nhớ anh và khóc. Em trông thơ anh. Em biết anh bận lắm, bận lắm. Phải làm việc từ 3 giờ sáng đặng trả lời thư từ. Em mong anh đừng trả lời thư em, để có thì giờ làm việc khác. Nhưng khi nhớ anh quá, em cũng lại trông thơ anh. Anh biết không? Hôm qua em khóc quá chừng. Kế chiều đó em nhận được một cái thư, không phải của

anh, mà cũng là của anh, vì trong thơ có cho em hay là hãy đến địa chỉ này để nhận quà của ông Tám gửi cho cô. Thế là em khóc tiếp. Nhưng nhớ trực lại cái vụn mắt có ghen, em lại phát cười. Cười quá chừng. Ha ha! Đồ Nhóc con, Nhóc lỏi tì, Nhóc Mập. Em nổi cơn phá phách ngang bướng lên và chửi quá chừng. Nhưng chẳng có ai nghe đâu vì em chửi trong đầu và chỉ có mình em nghe và chỉ có mình em cười. Ha ha ha! Nhóc.

Sáng hôm sau, em đi lại cái địa chỉ trong thơ và nhận quà. Ha ha! Khá nhiều đấy Nhóc. Ngũ hành vận chuyển cũng hay đấy. Trên đường về em tuôn ra nhiều tư tưởng mới. Đây là một trong những tư tưởng em:

Thế giới đang bị xâm lấn bằng tình thương mà không hay. Cái vô khí này vi diệu thật. Em kể cho anh nghe một phần tí xíu nào trong cái cuộc xâm lăng đó nghe. Nơi con người, tất cả mọi người, đều có cái xấu và cái đẹp. Đương nhiên một con người nào, dù dữ dằn ác độc đến đâu, họ cũng có cái gọi là tình thương, tiềm tàng trong tâm hồn họ, nhưng họ không có gì phát triển. Anh là người đã kích động tình thương trong tâm hồn họ nổi dậy, đã giúp phương tiện cho cây tình thương trong rừng rậm của họ được phát triển, có môi trường để nảy nở sinh sôi.

Tình thương là cái gì? Chúng ta đâu thấy phải không anh? Nó thuộc về Vô Vi và đồng tiền là gì? Là hữu vi. Lấy hữu vi trợ vô vi, lấy hữu vi để biểu lộ vô vi, lấy hữu vi để diễn tả cái vô vi và rồi anh phát

triển ra cái trò tình thương và đạo đức. Trong tâm hồn mọi người đều có tình thương, nhưng mà họ không có môi trường, không có khả năng. Bây giờ đây anh đã bày cách, đã chỉ dẫn họ để vun xới thêm phân, tưới nước vào cây tình thương đó.

Các bạn đạo hải ngoại luôn luôn hướng về quê nhà và nơi đó có những bạn đạo của chúng ta, thân nhân của chúng ta đang trong giai đoạn eo hẹp thiếu thốn, vậy thì chúng ta đóng góp vào một đồng hai đồng cũng được, tùy tâm. Và rồi cây tình thương trong mọi người được dịp khơi dậy, được dịp phát triển.

Các bạn đạo ở đây cũng vậy, khi nhận được những quà tình thương đó, tâm hồn họ lại càng thăng hoa hơn, công phu dồi dào hơn. Họ nghĩ đến những bạn đạo xa xôi vậy mà vẫn thương yêu họ, Thượng Đế vô hình vậy mà vẫn lo cho họ, còn họ nơi đây, những bạn đạo gần gũi mình, những thân nhân hàng xóm láng giềng cùng cảnh khổ với mình, tại sao mình lại không thương yêu họ. Và họ được dịp biểu lộ phát triển thương yêu qua những món quà mà họ nhận được, để chia sẻ và thương yêu mọi người hơn.

Tình thương được phát triển qua những món quà mà người khác gửi cho họ và họ biết đem tặng lại cho những kẻ đang thiếu thốn hơn họ. Và những kẻ được nhận đó, họ sẽ phải nghĩ: "Ồ, người đó đâu phải là bà con mình, bạn thân mình, sao họ tặng quà cho mình? Và họ cảm động, họ suy nghĩ, cây tình thương trong họ được phát triển, nảy nở, và ảnh hưởng tình thương

yêu đó, họ thương yêu kẻ khác như kẻ khác đã thương yêu mình. Và cứ như thế, hột giống tình thương được lan tràn, lan tràn cả thế giới, sẽ bị xâm chiếm, sẽ bị ảnh hưởng tình thương. Vô khí tình thương đang được tung ra. Đây không phải là một loại vô khí độc nhất để phát triển tình thương, còn nhiều loại nữa, nhưng em kể đây chỉ là một trong những vô khí mà Thượng Đế đang chế tạo, đang đúc khuôn.

Em đã nhận của anh, ò nói đúng ra, là của Thượng Đế rất nhiều. Và rồi em sẽ phân phát ra, tùy duyên trợ hành. Ai đang thiếu thốn, nếu có duyên em biết, thì em sẽ trợ hành chút ít phần hữu vi mà em có đó. Nhưng tư tưởng em không bao giờ cho đó là mục đích, em không nhào đầu vô để kiểm chứng những việc đó để mà làm, mà mục đích của em là khao khát sự thanh tịnh và sáng suốt. Em còn rất nhiều tâm tối vô minh và động loạn, làm sao phải trở về để cứu khổ chúng sinh trong em đây, cùng trở về Nguồn Cội minh triết sáng suốt.

Vĩ Kiên ơi, em luôn luôn réo gọi anh trong tâm hồn em. Khi muốn trở về thanh tịnh sáng suốt, em cần phải có Vĩ Kiên. Nhưng Vĩ Kiên trong em còn hèn yếu quá, còn ngu dốt quá, em phải khơi dậy, khơi dậy luôn luôn, và sự khơi dậy đó, kích động đó, một phần nhờ anh qua những lá thư, những món quà, những hình ảnh về anh.

Hôm nay ngồi viết cho anh những dòng chữ này, nước mắt em cũng rơi rơi anh à. Nhưng tâm em, tâm

Thư Từ Lai Vãng

em đã có một phần nào thanh tịnh, ôi thương yêu,
thương yêu vô cùng.

Kính anh
LH

Montréal, ngày 25/3/82

Kính gửi LH,

*Nhóc nay được điểm danh đời
Nhóc đi khắp thế do Trời ân ban
Nhóc phân rõ lối rõ đường
Nhóc ban tình đạo, Nhóc sang qui hồi
Nhóc tuy nhỏ bé không tồi
Vượt qua thế giới Nhóc ngồi trên mây
Nhóc thương Nhóc chẳng làm Thầy
Nhóc vui chia sẻ nơi này nơi kia
Nhóc từng làm việc đêm khuya
Nhóc thương người đạo, Nhóc chia món quà
Nhóc khai tình cảm gần xa
Nhóc qui mối đạo, Nhóc hòa nơi nơi
Nhóc cùng gánh chịu cơ Trời
Nhóc nơi thanh tịnh, Nhóc nơi cảm hòa
Cộng đồng khai triển Liên Hoa
Nhóc trong bùn thối, Nhóc hòa tiến lên
Nhóc hành ở sát một bên*

Nhóc đang tình tứ đạt nền Trời cao
Nhóc không thù dệt pha màu
Nhóc trong thực chất, Nhóc mau trở về
Nhóc nay chẳng thích chẳng chê
Nhóc phân căn bản chẳng mê cõi trần
Nhóc mong huynh đệ góp phần
Phơi bày thực chất khai tầng hòa thương
Nhóc đang dìu tiến dựa nương
Nhóc phân tình đạo tự lương tự đi
Nhóc không trì trệ suy vi
Nhóc thanh hòa cảm, Nhóc thì cảm minh
Nhóc cùng xây dựng tâm linh
Vô cùng tiến hóa đệ huynh hợp hòa
Nhóc không dị biệt cách xa
Tình thương đạo đức mới là đường đi
Nhóc hành, Nhóc tiến, Nhóc ghi
Nhóc đi trong thức, Nhóc thì quý yêu
Nhóc thương đồng đạo thật nhiều
Nhóc ghi tâm nội, Nhóc dìu ngoại lai
Cộng đồng khai triển thực tài
Ai ai cũng tiến đóng vai Cha Trời
Nhóc nay tự học tự rời
Xác thân động loạn đạt nơi an toàn
Tâm hồn thức giác phát quang
Nhóc mình thanh trực mở đàn Nhóc đi
Thực hành Pháp Lý Vô Vi
Nhóc khuyên các giới sớm vì thức tâm
Nhóc lưu tại thế siêu âm
Sớm qui tâm đạo, sớm tầm đến nơi
Nhóc khuyên thế giới chớ rời

*Tình thương đạo đức tạo nơi điều hòa
Qui về một cảnh một Cha
Thiên đàng tại thế chung nhà hợp khuynh
Sắc không không sắc có mình
Cái ta thanh tịnh đẹp xinh chan hòa
Lý Trời phân giải mặn mà
Nhóc tu Nhóc tiến Nhóc hòa đệ huynh
Trở về căn bản chơn tình
Nhóc không lường gạt sửa mình Nhóc lên
Nhóc không loạn động chẳng quên
Quán thông thanh tịnh đạt nền cảm giao
Nhóc sinh, Nhóc diệt thuở nào
Hồi sinh vô tận thấp cao tương kê.*

Kính thư,
LSH

Sàigòn, ngày 24/2/82

Kính gửi anh Vĩ Kiên,

Vĩ Kiên anh ơi! Có một buổi sáng, khi dạo mát hóng cảnh, trò chuyện cùng anh, em đã tuôn ra cái bài ba xạo này, và hôm nay em viết ra gửi đến để anh đọc. Trong đầu em còn rất nhiều tư tưởng mới nữa anh à.

Nhưng sao em thấy nó ba xạo quá. Nửa muốn viết, nửa lại thôi. Em sợ, không biết sợ cái gì nữa, nhưng hãy còn sợ là còn chấp đó anh. Em biết là em còn chấp, còn chấp rất nhiều và còn mê nữa, mê cũng rất nhiều. Trong cái đầu em tuôn ra rất nhiều tư tưởng. Hôm nọ nó tuôn ra một bài mê, một bài chấp cũng hay. Nhưng thôi, chính đây đây đây sự mê sự chấp thì viết ra để ai đọc đây. Chỉ là ba xạo.

Cho nên cái bài KHỔ này em viết gửi anh. Em gọi nó là ba xạo vì em vẫn còn sợ khổ mà em lại viết là:” Các bạn ơi, hãy cùng đi với Khổ, học với Khổ và hòa cảm cùng Khổ”. Ôi, ba xạo dễ sợ, Nhưng thôi ba xạo cho đời nó vui một chút.

Kính chào anh
LH

ĐI VỚI TÔI, ĐI VỚI KHỔ

Mến chào các bạn,

Hôm nay tôi đến để đi với các bạn đây, các bạn sẵn sàng chưa? Hôm nay tôi đến với một trạng thái, không phải là thương yêu, không phải là hạnh phúc, mà là sự Khổ. Hôm nay tôi là Khổ.

Ồ, các bạn đã sợ sệt rồi, các bạn đã lo âu rồi không hay. Không! Hãy nhìn kỹ tôi đi. Các bạn thế nào cũng có một lần hay nhiều lần đã đi với tôi rồi mà; và tôi biết các bạn đã bị khổ sở, đã bị lo âu, đã bị vày xéo khi nhìn gương mặt tôi, gương mặt đầy sự xấu xa, ác độc, đã hằn lên tâm hồn các bạn. Nhưng các bạn à, bạn đừng sợ sệt lắm. Các bạn hãy chấp nhận đi, hãy nắm tay tôi đi, hãy cùng tôi, tuy nặng nề mệt mỏi, nhưng tôi, tôi sẽ giúp các bạn rất nhiều. Tôi sẽ giúp các bạn trưởng thành hơn, sáng suốt hơn, xác hồn cứng cáp hơn, tinh vi hơn trên cuộc hành hương vô tận này. Các bạn sẽ cần tôi, vì nhờ tôi, nhờ sự đau khổ, nhờ sự vày xéo, tâm hồn các bạn sẽ thăng hoa tiến hóa. Các bạn đừng tránh né khi tôi đến mà hãy chấp nhận. Hãy cùng học hỏi với tôi, hòa cảm cùng tôi, thì các bạn là tôi, thì có gì là khổ nữa, phải không các bạn?

Trên con đường hành đạo, tất cả mọi hành giả đều phải nhiều lần đi với tôi, bắt buộc phải có, vậy thì tại sao các bạn cứ tìm cách tránh né tôi, than ván tôi mà không chịu học hỏi nơi tôi. Vì tôi không hại các bạn đâu. Tôi đang giúp các bạn mà. Tôi cần thiết cho sự tiến hóa của các bạn mà. Vậy khi tôi đến, hãy chấp nhận, hãy học hỏi và đi với tôi. Để rồi hòa cảm cùng tôi.

Ồi tuyệt vời! Khi các bạn hòa cảm với tôi, tôi là các bạn, không có gì để các bạn phiền trách tôi cả. Vậy hãy nhìn tôi bằng đôi mắt bình thản đi, khi có tôi đến; và hãy nắm tay tôi và cùng đi với tôi. Tôi biết

Thư Từ Lai Vãng

các bạn đã sẵn sàng rồi, đã phát tâm dũng chí rồi, đã công phu tinh tấn rồi, đã biết chấp nhận rồi. Thì khi tôi đến, chẳng có gì để lo âu than ván nữa. Và các bạn hãy cùng đi với tôi, đi với tôi.

M/M

Montreal, ngày 25/3/82

Kính gửi M/M

Khổ

Nguyên lai chữ Khổ như sau:

K cộng H, H cộng O, O cộng dấu mũ, dấu mũ cộng
dấu hỏi: KHỔ

*Ca hát tâm thanh ý tròn vo
Chụp mũ hỏi han tự tiến dò
Không sao tiến được thành ra khổ
Khổ tại mình thôi tôi vẫn no.*

Kính bái
LSH

Sydney, ngày 26/2/82

Kính thưa Thầy,

Con biết lúc nào Thầy cũng rất bận rộn và con không được phép tạo thêm sự bận rộn. Đây chỉ tâm thức của con, xin trình lên Thầy.

Từ lâu nay, tự thâm tâm tiềm thức con, con luôn luôn nhận thức mình là học trò của Thầy, nhưng là đứa học trò lười biếng, ít chăm chỉ siêng năng. Nay tuy chưa khá gì hơn, nhờ ơn Thầy kiên trì dạy dỗ khuyên nhắc, và lần lần con hiểu được phần nào về con. Con nghĩ đây là đầu mối để con phăng lần trong tiến trình đi lên tình thương vô tận vô biên.

Thưa Thầy, vừa rồi, các bạn vô vi chúng con ở Sydney họp mặt, chung nhau gợi nhớ thương về Thầy, nhắc lại những kỷ niệm đầy xúc cảm và trong vòng gương sáng của Thầy. Nhân dịp này, một nữ đạo hữu cho con mượn các cuốn băng về Thư Từ Lai Vãng giữa Thầy và các con Vô Vi. Tĩnh tâm lắng nghe, nghe qua những thư của bà HVE gửi Thầy, thực tình mà nói, con cảm thấy không được vui vì nó có vẻ như dở điên, dở tỉnh. Con xin lỗi Thầy và con kính lời xin lỗi bà E., thơ này con xin phép Thầy được trình bày sự thật diễn biến lần lượt trong tâm thức con, vì lâu nay Thầy ra nhiều bài vở dồn dập, mà con còn ngơ ngác chưa chịu học. Nay phải đối đầu với một bài học mới hóc búa trên cả trí thức hạn hẹp của một tên học trò lười biếng và ngu muội này. Nay nhận bài học người Tiên yêu ông Phật, làm con cảm thấy lão

đảo như trong cơn sốt tinh thần. Tâm thức con diễn biến qua nhiều giai đoạn.

Con xin ngay thực thưa trình để Thầy xem như đã ra bài học và con làm bài nộp lên Thầy. Diễn biến đầu tiên của con là con cảm thấy ngao ngán và chán nản cực độ. Con buồn bã vô cùng và nghĩ rằng thế giới của bà Tiên ông Phật này thật lắm cấm. Nó có phải là thế giới của con không? Vấn đề mà người tu phải tự đặt ra cho mình một chữ Lễ. Thượng Đế, qua Đức Kim Thân, đã từng nhấn mạnh về chữ Lễ. Thế gian vì không giữ Lễ với nhau mà hỗn loạn đảo điên, chà đạp giết nhau rồi cuối cùng đối đầu với cơ Tận Diệt. Người biết đạo lo tu phải cần lấy chữ Lễ làm đầu. Thượng Đế còn cho biết trên Thượng giới lại càng nghiêm ngặt vô cùng về chữ Lễ. Thế mà trong giới người tu chúng con, có người mang tâm sự đảo điên bằng thứ tình yêu si mê ảo vọng ốm ờ. Khi gọi Thầy, lúc gọi anh, rồi lại chồm lên đùa nghịch, trịnh thượng gọi Thầy mình bằng con. Như thế chữ Lễ còn không?

Trong thâm tâm con tràn ngập những buồn phiền ngao ngán mênh mông. Có lúc lóe lên trong đầu ý nghĩ bỏ đạo bỏ tu. Tâm gì? Hạnh gì? Hay điên đó, tỉnh đó.

Đang lúc làm ở hăng sơn, công việc của con là pha trộn các bột sơn khô với chất keo lỏng để đổ lên máy nghiền nhuyễn, rồi xúc ra đựng trong thùng phi, rất nặng nhọc và nhiều bụi bặm. Những lúc đứng trong máy cũng như lúc ra sức xúc sơn ra thùng, con luôn

luôn rớt ráo vừa niệm hồng danh Cha vừa chuyển Pháp Luân, và lúc nào cũng vậy, nhưng con không ngăn được nước mắt tuôn rơi. Tại sao con lại xúc động và buồn phiền như vậy? Con có cảm giác lão đảo, bản thân mệt mỏi cả thể xác lẫn tinh thần như vừa đi dự một đám ma trong người thân.

Đến giờ morning tea, ăn dặm buổi sáng, nghỉ 15 phút, con ngồi riêng một góc và nhắm mắt, vừa niệm hồng danh Cha vừa chuyển Pháp Luân, mà sao cũng không ngăn được nước mắt. Tại sao con buồn bã vô cùng như vậy? Đến giờ ăn trưa, nghỉ 45 phút, con nuốt vội vã xong, vì ăn chỉ lưng lửng bụng, nên con lại nhắm mắt và chuyển hơi thở thật nhẹ nhàng, niệm hồng danh Cha, diễn biến trong tâm con dần dần có được trạng thái gần như ổn định lại. Con nghĩ rằng, Cha thường dạy là: "Cái Phải cũng của người thì người hưởng. Cái Không Phải cũng của người thì người nhận lấy nghiệp. Chúng ta không được hưởng cái Phải của người. Chúng ta cũng không dự phần vào nghiệp của người". Thế tại sao ta thắc mắc đau khổ? Mình phải lo cho mình, soi sáng cho mình và trong cô đơn. Ý nghĩ của con lại chuyển đổi.

Con nghĩ rằng đây là Thầy chuyển cho chúng con nhận thức rõ thế gian là giả tạm, là hư huyền, giống những màn kịch trên sân khấu, thầy trò, cha con, bạn thù, tình hận lộn tùng phèo. Nay biết đâu, giữa Thầy và bà E đang xả bỏ những nghiệp quả cũ với nhau vậy mà. Nếu thế thì họ làm như vậy là phải, vì đó là phương diện riêng tư của họ thì chẳng có gì là

đảo điên cả. Hoặc là Thầy công bố vở kịch này để chúng nghiệm lẽ vô thường chi phối thế gian hữu hình hữu hoại, ảo ảnh phù du, đảo điên, quán tưởng sai lầm.

Hết giờ làm, về nhà tắm rửa xong, tâm con sáng bừng lên, con tự hiểu rằng những nhận thức của con đều sai hết. Bà E đã dạy chúng con bài học thương yêu ông Phật. Chúng con phải biết yêu thương ông Phật như thương một người thân yêu nhất trong đời. Yêu say mê, yêu gắn bó, yêu điên cuồng, yêu quên ăn bỏ ngủ, yêu ngày yêu đêm. Phải biết yêu ông Phật bằng thứ tình yêu say sưa như vậy mới thật sự biết yêu ông Phật. Ôm lấy hình ảnh ông Phật trong tim, thốn thức hồi hộp sung sướng, sáng ngời tình yêu này.

Thoạt nghe qua như trần tục, uẩn mộng, nhưng mà nó thật sự là phi tục và thoát tục. Đêm ngày tha thiết nhớ thương không có lúc nào xa cách với ông Phật nữa. Ông Phật là tình yêu, ông Phật là gương sáng dẫn dắt soi đường. Tâm ta ngập tràn chói ngời tình yêu ông Phật. Gắn mực thì đen, gắn đèn thì sáng. Mình trọn tâm gắn bó với ông Phật, bầu bạn cùng ông Phật thì tâm thức này dẫn dắt cho hành động cũng như mọi hành vi cử chỉ và tư tưởng của mình. Mọi thói quen lười biếng mê lầm lần lần sẽ được gọt sạch cho xứng đáng với tình yêu ông Phật.

Thật sự biết yêu ông Phật là thật sự biết yêu chính mình, nâng tâm hồn lên cao thượng, vị tha, từ bi, bác ái, chí thành. Như vậy là hòa mình với

Thượng Đế, thương yêu hết chúng sanh như thương yêu chính mình, như thương yêu ông Phật, như thương yêu Thượng Đế. Con ngu muội lắm, con hiểu bài học này theo khía cạnh ngu muội của con. Bài học này đưa đến tình yêu vô tận vô biên, thì nó có ngàn ngàn những khía cạnh khác nhau, chứ không phải đơn thuần giản dị như con được học.

Con xin nộp lên bài này và cúi lạy Thầy ban ơn sửa chữa, uốn nắn, un đúc rèn luyện, dạy dỗ cho con thêm. Ngày nay con đã học được bài về Tình Yêu ông Phật, con xin tuyên hứa với Thầy và với chính chân linh, con quyết tâm cố gắng lo tu, quên mình, làm nên cho người đến khi nhắm mắt qua đời, trong nỗi vui làm đũa học trò cưng của Thầy, trọn trung trọn hiếu với Cha Mẹ thiêng liêng. Thầy là con cưng của Thượng Đế đang thực hiện tâm nguyện làm chiến sĩ của người, trong chương trình tình thương và đạo đức chuyển đổi thế gian, tạo lập gương mới cho nhân loại cùng hưởng cảnh thanh bình Thánh Đức. Bốn phận của chúng con là tinh tấn công phu và yêu thương gắn bó với Thầy, để mong tâm thành của mình sẽ được Thầy cải đổi, chung nhau trở thành chiến sĩ tình thương và đạo đức.

Con nhớ Thầy lắm, con đã biết thương ông Phật, thương thật sự và thương vô cùng tận. Con xin noi theo gương Thầy mà lập hạnh mình.

Kính lạy Thầy
Đũa học trò ngu muội của Thầy

Sàigòn, ngày 25/3/82

Kính gửi anh,

Hôm qua em có đi lãnh thùng quà của ông Tám và XH gửi cho em. Những món quà của anh L, em đã lựa ra đầy đủ và chuyển cho anh ấy ngay. Bảy năm trả nghiệp xong, anh ấy vẫn vậy anh à. Không già hơn gì cả, kinh nghiệm hơn, rấn rỏi hơn, vẫn thích làm thơ đạo và nói đạo.

Còn em, lúc này em không biết là em thích cái gì nữa. Sanh diệt, sanh diệt, thích đó đã hết, vui đó đã buồn, buồn đó đã vui. Luân hồi mãi. Nhưng tư tưởng nhanh hơn, nhanh hơn, để học lần sự thanh tịnh.

Vĩ Kiên anh ơi! Tuần rồi em có nghe cuốn băng mới Cha giảng về Mê và Phá Mê. Hay dễ sợ. Em khoái chí ghê vì trong băng Cha chê Phật Tám quá chừng. Cha nói cái ta Phật của anh vẫn còn và thơ anh mới đọc có hai câu thôi, đã sặc mùi Niết Bàn. Ha ha! Em khoái dễ sợ vì biết thêm một khía cạnh Chân Lý nữa. Phật vẫn còn cái Ta và Phật muốn tiến nữa phải học phá cái Ta đó. Em biết rằng cái Ta đó tụi em còn phải học dài dài, nhưng nếu Phật có cái Ta, thì Cha cũng có cái Ta vậy. Và Cha cũng phải học phá cái Ta đó, để tiến hóa dài dài mãi mãi, vô tận vô tận, không ngừng nghỉ, không giới hạn. Em có viết gửi Cha một lá thơ sau khi nghe cuốn băng đó, em thích thú, em sẽ gửi cuốn băng đó sang cho anh nghe. Ha ha! Tức cười ghê khi anh bị Cha chinh. Chửi cái Ta

Thư Từ Lai Vãng

của tụi này hoài, bây giờ ráng mà nghe nha ông Phật. Khoái dễ sợ.

Nghe cuốn băng đó em mở trí ghê và hiểu thêm biết bao là Chân Lý nữa. Vĩ Kiên ơi! Vừa rồi ông Tám và XH gởi cho em thùng quà, có con búp bê Phi nữa anh ơi, đẹp lắm. Cám ơn ông Tám và XH nhiều ghê. Phải cực nhọc đi mua hàng nè, rồi gởi hàng nữa nè. Em cảm ơn ông Tám thôi à nghe, còn anh thì chẳng có gì để cám ơn và không cám ơn cả, cái mặt thấy ghét.

À mà thôi, anh mới đi một tua về chắc mệt. Thôi anh hãy nghỉ ngơi dưỡng sức, em không dám phá anh nhiều.

Kính chào anh nhe.

Hôn anh.

LH

Montréal, ngày 22/4/82

Kính gởi LH,

*Nhận quà báo cáo chuyện Cha
Nói rằng Phật giữ cái Ta hoài hoài
Nếu không chẳng có mà xài*

Vậy Cha xử dụng thân ai hồi Ngài?
Kim Thân chẳng phải con trai
Xanh lè yếu xịu mang tai tiếng đời
Xưng danh chánh hiệu ông Trời
Năm đêm khóc lóc nhớ nơi Phật hiền
Chọc Cha hưởng điển triền miên
Chọc Phật Cha lỗ mất duyên thế trần
Hào quang phải đóng một phần
Giúp cho Phật tiến đến gần chọc Cha
Nơi nơi tương thuyết tương hòa
Chỉ cho thiên hạ thấy Cha trong người
Dựng xây đóng góp nụ cười
Giúp người thế tục rưới tươi tâm hồn
Chẳng còn lưu luyến ác ôn
Liên Hoa cũng bị Trời trồng ngày đêm
Tức mình lại ghét lại thềm
Muốn lên tiên giới, muốn đem kéo dài
Chun bùn lấm láp thị oai
Muốn sai ông Phật độ ngày độ đêm
Cha con khổ nhọc lại thềm
Cảnh thanh của Phật ngày đêm muốn hòa
Mặt người trắng nét như hoa
Khi vui, khi khóc, khi tha thiết tình
Đi đi lại lại một mình
Chẳng ai biết được tâm tình của ta
Cần khôn vũ trụ tương hòa
Chọc Cha mới sướng, mới là con ngoan
Thiên đàng chiếu diệu phát quang
Tình thương sâu rộng mở đàng ân ban
Thế gian chánh hiệu Thị Sang

Thiên Đàng lấy hiệu an ban người người
Vui lên cũng nở nụ cười
Buồn thời mặt méo khó tươi khó hòa
Chọc tui tui chọc đừng la
Chà là sẵn có mời bà thử ăn
Chuyện đời chẳng có khó khăn
Tu thời mới thấy cơ tầng thấp cao
Có người nói đạo ào ào
Có người chẳng biết trăng sao là gì
Có người giữ tánh sân si
Có người tha thứ người vì chúng sanh
Có người lại muốn giứt giành
Có người bỏ phế không thành việc chi
Có người bàn chuyện thế ni
Có người quảng đại chẳng vì thế sanh
Có người mền đạo thực hành
Có người thềm thịch chờ ăn qua ngày
Có người uống rượu chẳng say
Có người thích đẹp ngày ngày thoa son
Có người thương nhớ mỗi mòn
Có người tu tịnh chẳng còn si mê
Có người trách móc lại chê
Cha đâu có thật lại mê ông Trời
Có người lười biếng nghỉ ngơi
Cầu xin Đức Phật đỡ lời dùm cho
Có người thuyết lý quanh co
Có người bận rộn khó dò khó tu
Có người chẳng có đồng xu
Có người thích gái xin tu nhập sòng
Có người ba xạo lòng vòng

*Cố tìm xem cách tham tông bán buôn
Cố người biết rõ cội nguồn
Thương Cha quý Mẹ lệ tuôn ngập tràn
Cố người bàn bạc rõ ràng
Cố người tin đại chàng nàng như nhau
Cố người chẳng biết trước sau
Cố người phung phí cơ cầu thử than
Nhiều khi nước mắt ngập tràn
Nhiều khi chẳng có lót đàng mà đi
Nhiều khi nghiêng ngửa cười phì
Nhiều khi há há cười thi với Trời
Bình tâm phán xét nơi nơi
Đều là tuồng hát do Trời đặt ra
Âm thanh kêu gọi xưng Cha
Mong con tiến hóa hợp hòa nơi nơi
Tình thương đạo đức của Trời
Ân ban tình đạo nơi nơi an hòa.*

Kính bái
LSH

Sài Gòn, ngày 29/4/82

Kính gửi bà Tám,

Ê! Có người đọc ké thư này. Tôi viết gửi bà Tám chớ bộ. Ai không phải là bà Tám chớ đọc. Nhứt là cái

ông có cái tên ông Tám nhiều chuyện. Cấm đọc ké đó nghe. Í í, quê xệ!

Bà Tám ơi! Hôm nay nhớ bà Tám ghê vậy đó. Lâu quá rồi em không có viết thư thăm bà Tám, bà Tám có buồn em không? Bà Tám đừng giận em tội nghiệp nhe. Bà Tám đi chơi một tua có thích không? À, xứ nào bà Tám thích nhứt? Chắc là ở HongKong chứ gì? Bà Tám gặp con gái bà Tám nè. Rồi gặp A Dí nữa nè. Không biết A Dí còn nhớ em không nữa? Khi nào có dịp gặp A Dí, bà Tám cho em gửi lời thăm A Dí nghe. Em cũng nhớ A Dí nữa. Nếu em mà biết tiếng Tàu là em viết thư cho A Dí ngay.

Bà Tám biết không, em có nhiều hình của bà Tám lắm. Trời ơi! Bà Tám trẻ trung dễ thương ghê. Có hình bà Tám mặc áo hoa, đeo mắt kính nè. Có hình bà Tám mặc áo đầm nè, rồi có hình bà Tám đang uống Coca cái chụp nè. Trông bà Tám tự nhiên dễ thương dễ sợ. Đi một tua thích thú bà Tám nhi? À, còn Tuyết, lúc này gia đình Tuyết ra sao hả bà Tám? Vẫn bình thường chứ? Cho em gửi lời thăm Tuyết với nha. Tuyết sắp cho bà Tám làm bà ngoại chưa? Hì hì! Ngoại mà bế cháu là phải biết, coi chừng đấy.

À! Bây giờ em kể chuyện thiên đường cho bà Tám nghe nha. Thiên đường vẫn vậy tuy rằng không được đẹp như xưa. Những bãi cỏ đã được xới lên trồng khoai, trồng đu đủ, tháng này bắt đầu trồng xoài. Nhưng những cây ở vườn rất ít trái, có lẽ vì cổ quá. Hồ tắm thì không tắm được nữa. Nước đục ngầu và đầy rong rêu. Nhưng cây dừa vẫn vậy. À, năm nay

thiền đường có một cái đặc biệt là hồ sen nở hoa quá chừng bà Tám ơi. Hồ đã trồng sen hơn cả chục năm nay rồi, mà chưa năm nào sen nở nhiều hoa như năm nay. Sen nở đầy cả hồ đẹp lắm.

Thiền đường vẫn luôn luôn mở cửa hàng ngày. Ngày nào cũng có người lên. Người thì đọc sách, người thì thiền, người mới thì hỏi đạo. Còn em, em chỉ chui vào bếp xong rồi lại chui vào phòng. Rất nhiều người lên thiền đường nhưng chẳng biết bà E. là ai cả. Thân lắm em mới ra trò chuyện. Em đang ghét đời mà cũng ghét đạo nữa nên chẳng muốn ba xạo tí nào hết. Em nghĩ ngày nào em mình chứng được những gì em nói, em mới nói. Còn bây giờ là chỉ nói dóc, lập lại những gì người khác đã nói. Còn mình thì vẫn tối mù. Em thích vào phòng khóc một mình. Những khi vui thì lại cười một mình. Thế thôi!

À! Bên đó bà Tám có nuôi chó hay mèo không? Em có nuôi một con chó nè, có năm con mèo. Con chó nó tên là Lou, dễ thương lắm bà Tám ơi. Nó ăn chay cũng được nữa. Nó rất thích ăn trái cây, đu đủ nè, cam nè, thơm nè, chuối nè và nhút là xoài. Đưa trái cây thì nó ăn ngay, thích thú. Còn năm con mèo, con Rằn là lớn nhút. Kế tới con Râu Trắng, con này hay bệnh và tánh tình khó chịu lắm. Rồi tới Tai Vàng, con này đẹp nhút đó. Cả mình màu trắng chỉ có hai lỗ tai và cái đuôi là màu vàng. Xong tới Đuôi Quấn, con này nhỏ xíu dễ thương lắm với cái đuôi quấn lại. Và một con nữa, người ta mới cho em là Đũa Mun, cả mình nó trắng, chỉ có đuôi là đen. Ông Ba đặt Đũa

Vàng, ủa quên, đặt Đũa Mun. Nếu một con mèo mà cả mình nó trắng cả, mà có cái đuôi màu vàng, là loại mèo quý tướng đấy bà Tám ơi. Nhưng con này lại cái đuôi đen thành ra em đặt nó là Đũa Mun chớ không phải Đũa Vàng. Hà hà!

Em khoái nuôi nhiều mèo nhiều chó. Đi chợ là lâu lâu em mua vài đồng cá mèo, loại cá xấu, về nấu lên để dành trộn cơm cho tụi nó. Tại tụi nó không biết ăn chay bà Tám ơi. Bữa nào không có cá là tụi nó buồn xo, giống em ghê vậy đó.

Em khoái ăn bún bò lắm. Rồi còn bò vò viên nữa. Ngon hết xẩy. Còn thịt heo nhiều mỡ lắm. Nhất là loại heo mập mập trắng trắng bụng phệ đó bà Tám. Trời ơi, nhiều mỡ lắm. Ăn vô nhiều là mất công làm Pháp Luân. Chỉ có lỗ tai heo là ít ít mỡ, dòn dòn! Ngon hé bà Tám? Hi hi! Có người tuổi con heo nhột quá bà Tám ơi! Ê ê ê! Người nhột cười một cái coi! Hồng cười hả? Hồng cười thì thôi nói chuyện tiếp với bà Tám. Bà Tám ơi, lúc này bà Tám còn ngồi thiền nhiều không? Bà Tám còn xuất vía hết? Chân sợ tê nữa không? Bà Tám đừng thèm sợ. Bữa nào bà Tám xuất về thiền đường thăm em bà Tám ơi.

Bà Tám ơi! Hôm nay thương bà Tám ghê vậy đó. Mi bà Tám một cái nhe. À, còn bên kia nữa. Mi cái nữa. Thôi em xin dừng bút.

Kính chào bà Tám.

Cô Ba

Montréal, ngày 28/5/82

TS,

Đọc thơ cất nghĩa giúp dùm
Người không biết đọc từ lum chỉ nè
Sao sao nhiều chuyện vậy hè
Giấy xanh chữ nhỏ cặp kè mấy trang
Hỏi thăm dịch lại đàng hoàng
Bà cười chịu ngọt tình ban nhớ nhà
Nhớ người mì thánh ở xa
HongKong gần xịt khó mà đến nơi
Chẳng qua cũng tại ông Trời
Cho tôi tiến tới nơi nơi khác thường
Biết mình bị khổ Trời thương
Ở kinh tế mới con đường khó đi
Té lên té xuống cấp kỳ
Chơn như bột giặt hết lì té luôn
Chuyện đời lắm cảnh vui buồn
Đi đây đi đó gặp muôn triệu người
Có người tự khóc kẻ cười
Xuyên qua đời đạo gặp người thân yêu
Gặp con gặp cháu thương nhiều
Gặp người A Dí tạo điều nhớ thương
Hỏi thăm bạn đạo tứ phương
Hỏi người em gái mất vương khí trần
Nay đà thanh tịnh an phần
Nuôi thêm mèo chó xử phân tình đời
Gặp Trời lại được xói rời

Trồng khoai, đu đủ, nơi nơi dung hòa
Hóa sanh của cải của Cha
Xoài thời ít trái cũng là đủ ăn
Sen thời phát triển lãng xãng
Hồ trong có cá chị Hằng quang châu
Liên Hoa tươi đẹp thêm nhiều
Khoe màu trêu ghẹo đạt siêu ân tình
Chó Lou cũng biết cũng mình
Chủ hiền ăn lạt hòa mình cùng ăn
Thiền đường giải quyết khó khăn
Giúp người hương thượng gieo tằm cảm giao
Bà Em vắng mặt chẳng sao
Lo tu là quý bước vào nội tâm
Khóc vì tâm tối khóc thầm
Cười như đã khóc cười âm cả lên
Nuôi mèo sống ở một bên
Trắng, đen, vàng lợt ám êm cá Trời
Một đồng cũng đủ tạm xơi
Chủ thời xài lớn do Trời ân ban
Thịt heo phải nướng đàng hoàng
Trộn chung với bún nuốt ăn nhẹ nhàng
Con heo thật sự ân ban
Người Sang được thọ được ăn qua ngày
Lúc này tôi cũng theo Thầy
Lo tu xuất phát nơi này nơi kia
Đi đi cũng phải trở về
Nấu ăn hai buổi phân chia cho người
Nhớ em lại xét lại cười
Nhớ người đau khổ người người phải tu
Mi tôi tôi lại mi bù

*Nụ cười vẫn nở tâm tu vẫn còn
Chúc cô khám phá đường mòn
Trở về nội thức vượt con đường mù
Hòa đồng mới thật là tu
Biết ngu mới thức tâm mù tiêu tan
Lý đời suy luận sáng ban
Phá mê phá chấp mới bàn đến nơi
Khai thông từ bước đạo đời
Nghìn năm mới tiến rõ lời Cha ban.*

Chào cô
Bà Tám

Montréal, ngày 22/3/82

Kính gửi anh B,

Em đã nhận được thư của anh đề ngày 16/2/82 tại Manilla. Được biết anh vẫn khỏe mạnh.

Loại sơn của anh cần dùng, HongKong, Phi Luật Tân tìm không ra. Chắc hãng này đã đóng cửa rồi. Em có nhờ bạn xem có thể mua được hay không. Tại Canada, hãng máy bay không nhận bất cứ loại nào có thể dễ cháy. Tại Pháp có thể gửi bằng tàu, may ra

tìm được thì sẽ gửi được ngay. Còn về phần cháu V, thì đến nay chưa có tin tức gì cả. Về phần thủ tục bảo đảm, em đã làm xong và đã gửi đến anh. Còn việc đi hay ở là do anh tự xét. Nhiều bà cụ qua đây rồi tự rút đơn xin thủ tục trở về VN, chê xứ này buồn và khổ hơn ở VN. Mỗi người một lập trường khác nhau. Tại đây lạnh và buồn, chắc chắn phải có. Ra đây phải khổ mới có tiền. Chứ đừng làm là bạc chực sẵn chia cho người đau khổ.

Em làm việc cho Thượng Đế thì phải gánh chịu khổ hơn người phàm. Ngày đêm chỉ được ngủ hai tiếng, lại phải làm việc, ăn uống cơm rau đạm bạc, để thực hiện tình thương và đạo đức. Không còn sự hưởng thụ trì trệ nữa. Mỗi người đều có sự phước đức riêng biệt và nhiệm vụ khác nhau. Lòng tham của con người, thấy người khác có lợi muốn chiếm đoạt, nhưng không rõ nguyên lai của mọi sự việc. Ông HVE không bao giờ cầu xin sự giúp đỡ và lợi dụng cả. Trước kia người vẫn thường làm phước độ cho người tu. Ngày nay bạn các nơi cảm mến đức độ đó mà gửi quà về cho người, chia sẻ tình thương cho những người ý thức được giá trị của đạo pháp. Người đời còn mê chấp tham lam, muốn có tất cả, nhưng không bao giờ chịu làm và hòa mình với các giới, đâm ra trách người không có lý do xứng đáng.

Về phần em thì lớn tuổi không có khả năng cung cấp cho HVE. Nhiều bạn đạo đã dùng tên em gửi quà vì sợ HVE hoàn trả. Không chịu làm phước mà muốn được phước thì xin miễn. Luật Trời rất rõ rệt. HVE

lãnh rất nhiều quà nhờ chuyển cho người thân, trong lúc một số người không thể nhờ đỡ được, thì HVE lúc nào cũng sẵn sàng giúp đỡ. Bản tánh tốt sẵn có của người lúc nào cũng bằng lòng phục vụ trong tinh thần bất vụ lợi. Chính các con của anh viết thư than trách rằng anh nhận quà không chia sót chút nào cho con cái cả. Vậy ai là đúng, ai là sai? Muốn tu thì phải mình xét, vun bồi lượng độ quảng đại, vị tha thì mới thành đạt. HVE thiếu gì bạn bè giàu có gởi quà và mển tặng, không cần đến sự hỗ trợ của bạn đạo hải ngoại. Những người xưng danh tu mà còn tham thì không tu còn hơn.

Kính chúc anh vui khỏe.

Kính thư

LSH

Dưới đây là lá thư của ông NXL, đã trở về đoàn tụ gia đình

THANH ĐIỂN TƯƠNG GIAO

*Bảy năm lao lý học cơ đời
Đã biết nguyên do cuộc đời
Cảm kích từng ngày ân huệ chiếu
Thương tình Thầy bạn mở nên lời*

*Lời Thầy dạy thành pho kinh sách
Tiếng bạn lành bộc bạch nghĩa hơn*

Canh khuya nghe trời giọng đồn
Vô Vi Pháp Lý keo sơn chân truyền

Đêm thanh tịnh ngồi yên xét lỗi
Nghiệm lời Thầy cải hối ăn năn
Trải qua những lúc khó khăn
Bao nhiêu khổ đau nhẹ nhàng lướt qua

Nghiệm bí yếu Di Đà chánh pháp
Mở tâm lành kết lại điển thanh
Mới tường siêu điển vô danh
Ngàn năm muôn kiếp tinh anh vĩnh tồn

Nay trở lại gia môn thơ thới
Mừng gặp nhau đời mới lúc xưa
Sáu mươi một tuổi cũng vừa
Bỏ đời qua đạo cũng chưa muộn màng

Tâm tình trao gửi sang cảm tạ
Ơn Trưởng Huỳnh tông bá tương giao
Tình thương ban rải đời dào
Độ người vượt khỏi hố hào hiểm nguy

Thọ ân điển lấy chi hồi đáp
Quà Vô Vi kết tặng thanh thanh
Bao nhiêu bạn đạo tâm tình
Gia đình ghi tạc phước lành Thầy ban

Nguyễn pháp thí mở màn hậu tấn
Nguyễn đất người lặn độn bến Mê
Cùng nhau Bến Giác đề huề
Đồng nhau trợ bước về quê an nhàn

Ơn các bạn cao sang ý thức
Mở thiên đường ra sức tương giao
Của tiền tương trợ dồi dào
Tình thương chia sẻ ngọt ngào thâm ân

Antony mấy lần ban rải
Phan Cao Thăng quảng đại từ bi
Giàu tiền, giàu của thiếu chi
Lại giàu nhân đức tên ghi sổ lành

Inglewood tâm thành sẵn có
Lập thiên đường mở ngõ Vô Vi
Hoàng Vinh Tôn Nữ thanh kỳ
Theo Thầy giúp bạn xiết chi công trình

Trương Minh Huân tâm tình bạn đạo
Giúp ơn lành còn tạo cơ duyên
Phu thê tương đắc chèo thuyền
Cứu người hoạn nạn thoát miền lao lung

Nguyễn Phượng Yêm chung cùng Pháp Lý
Vượt hải hà tỷ tỷ huynh huynh

*Thanh Nguyên chiếu diệu Kim Đình
Hai chàng hai thiếp nhẹ mình tiến mau*

*Bạn Huỳnh Chung lao đao mấy lúc
Cũng quyết lòng khắc phục gian nan
Phương xa đã có mặt chàng
Bên này ai có gặp nàng hay chưa?*

*Lâm Văn Sĩ sớm trưa cầm cố
Vượt bể trần tìm chỗ tương giao
Hiệp vầy bạn lũ trước sau
Đất người tri kỷ cùng nhau lên đường*

*Trịnh Quang Thắng hoằng dương chánh lý
Đạt cơ mâu khắc kỷ tu thân
Càng ngày càng rạng tinh thần
Chàng nàng hiệp ý mười phân vẹn mười*

*Nguyễn Minh Khoa gặp thời trái chôn
Theo gương lành quyết định đời trao
Tâm lành tánh sáng tiến mau
Chèo thuyền Pháp Lý cùng nhau hiệp hòa*

*Nguyễn Đình Mạnh dù xa hình bóng
Vẫn tương giao làn sóng điển thanh
Vô Vi kết chặt tâm tình
Độ người mà cũng độ mình về vãng*

*Quách Kim Sa mấy hàng tương đắc
Nhận quà em tin chắc lòng em
Tình quê thương nhớ ngày đêm
Cuộc đời lại đẹp càng thêm đạo màu*

*Nhận tình thương Trời Âu biển Á
Nguyện giữ lòng sắt đá tri tri
Liên giao liên ái kịp kỳ
Sang qua Thánh Đức trường thi đại đồng*

*Gởi tất cả tình chung một mối
Hiệp cùng Thầy mở lối Vô Vi
Tình thương kết chặt liền dây
Đệ huynh tử muội ơn Thầy nghĩa sâu.*

TT NXL thành kính cảm tạ Huynh Trưởng cùng tất cả bạn đạo xa gần, đã biểu hiện tình thương cứu trợ gia đình chúng tôi trong cơn hoạn nạn. Xin khắc cốt ghi xương tâm tình cao cả vậy.

Tôi và các con trai lớn đã được trở về gia đình ngày 2/2/1982. Còn một đứa con đang cải tạo miền Bắc.

Kính gửi Tôn Sư Lương Sĩ Hằng,

Nhận được thư trả lời của Tôn Sư và qua những lá thư của Tôn Sư cảm hứng, qua sự phản ảnh của tôi, thì Ngài là người tu tập đã đạt đến bậc đại thanh đại giác cho chính mình.

Xin Ngài chỉ dẫn rõ ràng cho tôi về phương pháp tu luyện, để tôi tiện việc tu tập cho chính mình.

Trong một câu chuyện kể về Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, chỉ về sự đắc pháp như sau: Sau khi Phật đã trở về nguồn thì Ngài ngồi mãi dưới gốc cây Bồ Đề mà không nói lời nào. Vì sự việc mà Ngài hiểu và thấy ngoài sự tưởng tượng của người phàm. Thiên thần chờ đợi mãi mà không thấy Ngài nói câu nào cả, thì mới thuyết phục Ngài giảng giải cho chúng sanh tu luyện để trở về. Thì Ngài mới trả lời: " Ai mà tin những điều này. Những người nào đã hiểu thì đã hiểu rồi, không cần tôi nói. Còn những người nào ngủ mê quá thì dù tôi la hét, họ cũng không tỉnh dậy". Thiên thần mới bảo: " Xin Ngài hãy lay tỉnh những người sắp thức tỉnh".

Vì sự từ bi mà Đức Phật đi giảng dạy cho chúng sinh tu tập và muốn trở về nguồn để thoát tục, thì đâu còn dính líu đến thế tục nữa. Thế tục là giới hạn người và ta. Thoát tục là không còn giới hạn nữa.

Xin Ngài không chấp nghe đến việc dài dòng của tôi. Xin Ngài hãy dành chút thì giờ để giảng giải cho tôi phép tu luyện này để tôi tiện tu tập.

Chúc Ngài thân thể và tinh thần an khang.

Kính bái
Đạo hữu T

Montréal, ngày 25/3/82

Kính gửi ông T,

Tôi đã vui nhận được thư của ông đề ngày Mars 6/1982. Được biết ông đã tự cảm thông Phật Lý và thiếu hành thì đương nhiên phải có sự thắc mắc.

Đức Phật Thích Ca đã tự hành và tự đạt, chẳng có ai có thể hành dùm Ngài ngoài Ngài. Người phạm phu vì bị cưỡng cưỡng trong nghịch cảnh mà tự bỏ quên sự sáng suốt sẵn có của chính mình. Chứ kỳ thật Phật đã nói: " Phật tức tâm". Nếu ta không chịu trở về với chính mình thì làm sao thấu đáo vạn linh đồng trong một thức hồi sinh vô cùng tận. Thử hỏi Đức Thích Ca là ai? Chính ta là Ngài. Nếu chúng ta chịu hành thì Ngài với ta sẽ là một. Không nên bận tâm đi tìm Ngài mà mất cả Ngài lẫn ta.

Đời là trường học dẫn tiến tâm linh. Mỗi người rồi cũng phải tự trở về với chính mình, nhiên hậu mới rõ nguyên lai bốn tánh. Từ có thời gian và không gian, nhiên hậu mới trở về với không không gian và không

thời gian, thì mới rõ được cơ năng huyền diệu sẵn có của chính mình.

Ở đời này, không một ai có thể từ chối sự tu học đã an bài bởi Thượng Đế, khi phần Hồn đang ngự trị trong thể xác đầy cảm xúc, nằm trong nguyên lý tiến hóa của sự kích động và phản động, từ ngày lẫn đêm, không bao giờ được nghỉ ngơi. Nhưng phải tự học và tự thức nhiên hậu mới vun bồi sự thanh tịnh và sáng suốt.

Đức Thích Ca đã lấy hành động chứng minh cho chúng ta được biết rằng Ngài không có cứu một ai cả. Chính Ngài đã tự cứu Ngài để ảnh hưởng người khác mà thôi. Vậy chúng ta có đủ quyền năng để tự sửa hay không? Ngài đã tìm thú dữ ngoài rừng dạy Ngài thành đạo. Vậy chúng ta đang sống trong nghịch cảnh như Ngài phải không? Chúng ta cũng có cơ hội đóng tất cả cơ cấu động loạn mà tự vun bồi sự thanh nhẹ như Ngài để sớm thức tâm rõ mình hơn, thay vì tầm Ngài và quên mình.

Quý đạo thức tâm là phải trở về với chính mình, nhiên hậu mới hòa tan cùng các giới thì mới thật sự là định. Trong không nó lại có và trong có nó sẽ trở về không. Đó là định luật Quân Bình đương nhiên phải có. Đức Phật đã giảng cho chúng sanh trong thời gian Ngài đã tự thức, phân minh nguyên lý tứ đại giai không. Rốt cuộc Ngài cũng tự xác nhận là không giảng gì hết. Vì mọi việc rồi cũng phải trở về không. Quân bình của Chân Lý là vậy. Còn muốn thoát tục thì tục vẫn còn. Bình thân hòa tan với mọi trạng thái

của đại tự nhiên thì sẽ chẳng còn mê chấp. Lúc ấy tâm sẽ bất tồn. Người tu không nghĩ quá khứ, chẳng đặt khởi điểm của tương lai, tâm bất tồn thì mới thành đạo.

Nếu ông môn nghiên cứu về phương pháp đương hành của chúng tôi thì xin ông vui lòng liên lạc địa chỉ như sau: T/Đ Inglewood... Nơi đây sẽ cung ứng đầy đủ tài liệu cần thiết khi ông cần đến.

Kính chúc ông vui tiến trên con đường hạnh phúc của loài người.

Kính thư
LSH

TB: Thiên thần cầu xin Ngài cứu độ chúng sanh nhưng rất tiếc thiên thần vẫn chưa giác, cho nên Ngài phải nín thinh để cứu độ cho tất cả.

Sàigòn, ngày 4/7/82

Cậu kính yêu,

Con vừa ở sở làm về, hôm nay nhậm mắt nên con nghỉ buổi chiều, thì thấy thư cậu đến, với tám ảnh của vợ chồng em Tuyết, rất xinh đẹp, tươi vui, để bước vào bài học mới của Thượng Đế trao gửi, trên bước đường tiến hóa. Ý con nghĩ như vậy, vừa mừng

cho hai em mà cũng phần nào thấy được nẻo đường xa mà hai em sẽ bước đi, như con đạo nào.

Con quên sao được năm con 24 tuổi, cậu ước ao con lo tu, đừng lập gia đình, sẽ ủng hộ mất một thời gian và cơ hội tiến hóa trên đường đạo. Cậu không khuyên nhiều, cậu không cấm cản, nhưng giờ này con hiểu, cậu đã tiếc vì phải mất nhiều tháng năm hơn để đợi chờ con sáng suốt. Con cũng đã trả một cái giá rất đắt cho một sự sơ xuất của tuổi trẻ; và Thượng Đế đã tốn nhiều bài học, có khi rất đau lòng, Cha mới trui được một mảnh sắt ô tạp thành nên quý vật.

Ngày hiểu được mọi sự, con khóc thật nhiều, giữa Trời Đất mênh mông. Cha ơi, ông Tư ơi, cậu ơi. Bao năm rồi, đợi chờ con bao năm, bao lần đau đớn, phải bày ra dầu sôi lửa bỏng, bấm bụng đưa con vào để trui luyện, cho vơi đi bao tạp chất phủ che. Những lần đó con đau, con run rẩy, con ngã xuống, rồi đứng dậy. Bao nhiêu lần đã tím bầm trong roi vọt của cuộc đời, đau đớn biết bao nhiêu. Nhưng ngày tỉnh được, mới hay Cha, Thầy, Cậu còn đau biết dường nào, khi đợi chờ cho những roi vọt kia thặng hoa, làm nên chất liệu tuyệt vời.

Cậu ơi! Con của lột vỏ giữa Trời, ngoài hang, đã thành tựu được. Con reo to câu đó, khi nguồn ánh sáng Chân Lý tuôn trào nơi con và khi hình ảnh buổi đối thoại ngắn ngủi ngày xưa, 1964, giữa cậu và con hiện đến nhanh chóng, lúc con có ý định xin cưới vợ và không nghe cậu khuyên dạy:" Chưa vợ, tuổi trẻ

như con, nếu tu thì nhanh lắm. Nhưng con muốn thì cưới thử, ráng mà chịu đựng”. Giá con của chịu lột vỏ trong hang thì nhanh biết mấy cậu nhi? Và Thượng Đế đâu có phải tốn thêm một hệ thống khó khăn rồi rắc hơn để cho sự lột vỏ đó kiện toàn. May mà con của đó không bị tan xác hoặc bị các chủng loại khác xơi tái, thật cũng đáng mừng.

Nói vậy chớ lúc nào bi đát tới đâu, con vẫn còn niềm tin bất diệt trong con. Niềm tin từ một giấc mơ tuổi thiếu thời 1955, con có viết cho cậu một lá thư đó, khi tan giấc mơ. Hình như là lá thư thứ 2, 3 gì đó, con viết cho cậu. Một trận đi lại trên biển sóng gió, mây đen trời, nhưng rồi có một vì sao xa xăm hiện ra, lúc tỏ lúc khuất, dẫn con qua trận hải hùng trên biển đen. Và khi sóng yên gió lặng, vì sao đó đến gần, thì ra đó là cậu Tám. Cho nên những lúc cuộc đời quật xuống, roi vọt túi bụi tung bưng, con vẫn ngược mắt về ánh sao xa trong giấc mơ năm nào, khi con mới gặp cậu 1, 2 lần và khi đó con không biết gì là tu thiền cả.

40 tuổi rồi, ôn lại cuộc đời đã qua, ánh sao xa, cuộc lặn hụp trên biển cuồng phong và cậu Tám, mới thấy giấc mơ thuở thiếu thời linh nghiệm xiết bao. Đường đã đi qua nhìn lại, thương mình, lại thương người biết bao.

Thưa cậu, đúng vậy. Người đời yếu đuối quá. Họ vẫn đợi chờ và bắt buộc Chân Lý phải phục vụ họ, và vẫn cần có Chân lý để nương vào đó mà đổ tội, mà tìm chỗ bao che. Cho nên con đường tiến hóa của họ

chậm chạp vô cùng. Họ vẫn muốn ông Phật hay một người giác ngộ đạt đạo nào, làm thay công việc tiến hóa cho họ và là một thứ bảo hiểm cho cuộc đời họ, khi chỉ cho họ biết họ là trung tâm của sự giải thoát. Tự tu tự tiến thì họ rụng rời, ủ dột. Mấy ai hiểu được nỗi đau của người xả thân hoằng pháp ở chỗ này cậu nhỉ? Nhưng khi hiểu được rồi thì cũng là lúc ánh sáng đã thật sự tự tuôn trào.

Cho nên ngày sung sướng nhất là ngày mà con khóc nhiều nhất. Khóc cho mình, cho mọi người, cho tình thương của Đất Trời, ông Tư, cậu Tám.

*Từ đây nhất quyết tự bàn, tự đi
Âm thầm đến bước Vô vi
Tỏa hương thân thể nhuộm tràn không gian
Kết thân sóng gió cơ hàn
Người tình chung thủy của ngàn tai ương
Quét thay roi vọt tình thương
Con đau con thắm con uơm tới Trời
Nói sao rũ cạn được lời
Khi con bùng sáng giữa đời trầm luân
Ôm ngang vũ trụ khóc ròng
Dầu trang thư đã nên dòng thư thương
Giữa đời gió bão mưa dơ
Nay con uơm được sợi tơ óng vàng
Đem về đánh lễ tình thương
Bao năm cậu đợi Cha chờ nơi con
Thương cho năm tháng mới mòn
Sóng khô biển cạn ai còn đợi ai*

*Hiển thân đạo pháp miệt mài
Giúp người qua cảnh sát mài nên kim
Từ nay sóng lặng gió yên
Con nghe tiếng cậu rõ ngoài càn khôn
Cho nên năm tháng dập dồn
Con đồ cho kịp kéo còn cũng xa
Hết rồi thuở bước theo hoa.*

Thưa cậu, con chưa nhận được thư của anh chị Y cho biết cách xin bảo lãnh sang Pháp, qua hội Tu Thiên. Nếu được, cậu nhắc lại anh chị Y, để chỉ cho con cụ thể.

Con vừa nhận được thư chị Y về cách xin liên hệ rồi. Viết thư này, mãi tới hôm nay con mới đi gửi được. Con vẫn vui sống với con đường tự tu tự tiến. Thượng trí được mở ra nhiều và giúp cho con tự soi rọi với mọi vấn đề mới lạ, nhờ ở việc làm chương dưỡng khí và nằm cho điển mở, lúc sáng sớm mai và 6 giờ chiều. Cậu nhắc nhở anh chị Y và các bạn đạo khác thử khai thác lối này.

Thư đã dài, con xin dừng bút.

Kính chúc cậu mơ yên vui khỏe mạnh. Chia vui cùng vợ chồng em Tuyết và chúc hai em hưởng trọn niềm hạnh phúc trần gian. Cậu ghé HongKong và cho con gửi lời thăm bà Dí, vợ chồng T và em C. Thăm anh chị Y và các bạn đạo. Kính hôn cậu

Con của cậu
THL

Thư Từ Lai Vãng

Con vừa nhận được thư chị Y và quà của cậu từ Pháp gửi về, do anh C. Cảm ơn cậu nhiều.

Amphion les Bains, ngày 23/11/81

L con,

Cậu đã vui nhận được thư con đề ngày 4/7/81. Được biết con vẫn mạnh khỏe và đã được sáng suốt nhiều. Còn về vấn đề của con thì con nên viết thư thẳng cho PCT hay là AC lo. Cậu đã nhờ họ rồi. Con nên liên lạc gấp. Địa chỉ như sau:...

Cậu đang trên đường hoàng pháp từ Âu sang Á. Sang năm 1982 tháng 4 mới trở về Canada. Con đang được hưởng món quà trực tiếp của Thượng Đế. Tình thương của Thượng Đế đã và đang ân ban trên mảnh đất linh địa này. Sau sự nhồi quả là sự trưởng thành. Vững tin nơi chính con và tiến mãi mãi thì mới là xứng đáng con cưng của Thượng Đế. Ý chí trường tồn và bất diệt. Quý thay và lành thay, đời đời lại có chúng ta vẫn vui, thay vì chán ghét.

Lúc này cậu làm việc nhiều giờ hơn xưa, nhưng vẫn khoẻ và trẻ hơn trước. Ăn uống không cần thiết, chút đỉnh lót dạ là xong. Càng tu càng gọn và càng nhẹ, mới thấy rõ Thượng Đế đã tinh vi và siêu diệu. Phần Hồn vô cùng và bất diệt thì phải làm việc tương xứng với nguyên lai. Cậu có nhận được thư của H, vẫn chưa thoát khỏi tâm đời. Cậu có gặp T tại

Bruxelles. T sắp đi làm việc tại Algérie trong vài tuần. Nếu việc không thành thì sẽ gặp cậu tại Paris vào tuần tới. T vẫn có liên lạc với bà M thường xuyên.

Chúc con vui tiến

Cậu của con

LSH

Gien, ngày 21/3/82

Kính thưa Thầy,

Nhân dịp có cô bạn đồng nghiệp của O ghé Montréal, chúng con xin có đôi lời tới kính thăm Thầy cùng bà Tám và các bạn đạo tại Montréal, để tưởng nhớ lại những chuỗi ngày được ở bên Thầy, để được Thầy mở tâm mở trí thêm trên con đường hành hương trở về với đấng Cha lành.

Sau đây con cũng xin gửi kèm một số tiền nhỏ, gọi là để cảm ơn Thầy đã nhớ tới con và gửi cho con cái hộp đồ nghề châm cứu. Thật không còn gì sung sướng bằng nhận được món quà quý báu đó, và mỗi khi cầm tới những cây kim châm cứu hay cái búa đập lưng, thì con lại nhớ tới những lúc được theo Thầy và học nghề mới đó. Và con đã được thử nghề dưới dung nhan của Thầy, cùng được chứng kiến những hồng ân của Thầy nơi những cơn bệnh của con.

Thư Từ Lai Vãng

Hiện thời thì con đang thất nghiệp vì thiếu bệnh nhân, nhưng con đang phân vân trước một con bệnh, với bệnh tình rất là nan y. Đó là bệnh cancer nơi vú. Nên con xin được phép hỏi ý kiến Thầy.

Trước nhất là con có nên tiếp tục trên con đường mới đó hay không? Dĩ nhiên là con không có châm cho bất cứ nốt người nào hay bất cứ một bệnh nào, vì hầy còn thiếu kinh nghiệm. Nhưng qua mấy người mà con châm thì con thấy ai cũng đỡ, hoặc khỏi, mà con biết là không phải nhờ tài của con, mà chắc là nhờ hồng ân của Thầy. Bằng chứng là hào quang và âm thanh của Thầy vẫn còn lưu lại căn phòng nơi Thầy đã ngự. O nó đã nghe thấy hai lần.

Điều thứ hai là con muốn thưa Thầy và hỏi ý kiến. Đó là về cái bệnh cancer vú mà con vừa nói ở trên. Sở dĩ con xin hỏi Thầy là vì ở labo của con, có má một bà thư ký ở labo mới bị cái bệnh nan y đó, mới cách đây chừng hai tuần lễ, mới khám phá ra là trên vú của bà có một cái cục thịt lồi (1 cái kisse). Bà mới đi bác sỹ xem sao thì sau khi tới thử...v...v...họ nói là cancer.

Bây giờ phải làm sao? Thì vì quen biết bà thư ký đó là con người hiền lành, nên con mới nảy ra ý định giúp bà, bằng cách nào, thì con nhớ Thầy vẫn nói ở dưới bàn chân có một cái huyết trị bệnh cancer. Cho nên con mới xin phép được hỏi ý kiến Thầy là con có nên thử chữa hộ bà ta hay không? Nếu trị thử thì chỉ châm có huyết đó thôi hay châm thêm huyết nào nữa? Con còn nhớ Thầy có nói: phải châm từ giữa

lòng bàn chân xuyên qua hết tới bên kia, có phải vậy không ạ? Châm thì châm mỗi ngày hay cách một ngày châm một lần? Thầy có gì chỉ bảo cho con hay không? Con tính muốn châm cho bà ta thì đồng thời chỉ cho bà ta Soi Hồn và làm Pháp Luân Chiếu Minh. Con có thể chỉ cho bà làm Pháp Luân Thường Chuyển để khử trừ lưu thanh hay không ạ? À, con quên thưa với Thầy là con cũng tính chỉ cho bà những câu chú mà Thầy đã để lại cho con để đưa cho những ai mắc bệnh nan y.

Đó là mấy điều mà con xin được mạn phép được tới phiên Thầy và được biết ý kiến của Thầy. Thầy, trước khi chấp nhận giúp bà ta và những điều trên đây, con cũng đã thưa với Thầy trong giờ thiền công phu, vậy xin Thầy chứng cho con và giúp con vững tiến trên con đường tu, như Thầy vẫn thường làm với tất cả chúng con. Và trước khi dùng bút, con xin phép Thầy cho con được đồng hiệp nhứt với Thầy và gánh vác đỡ với Thầy trong phạm vi nhỏ bé của con, cái gánh nặng mà ông Tư đã để lại cho Thầy trước khi ra đi, đối với chúng sinh.

Nam Mô Ngọc Hoàng thượng Đế Vô Cực Đại Thiên tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Kính thư
Con
L.

Thư Từ Lai Vãng

Cher Monsieur Tám,

Je vous embrasse très très fort ainsi que Madame Tam, Madame Y et sa soeur! Je vous souhaite une bonne santé.

O

Montréal, ngày 16/4/82

Kính gửi anh chị L,

Vui nhận được thư anh chị và một tấm hình với số tiền 500 francs, do cô M đích thân đến với hai người bạn, đến tận nhà tôi giao và thăm hỏi rất nhiều nữa. Những vị ấy có xem tất cả hình ảnh trong album sau cuộc du thuyết Âu Á của tôi. Bà Tám có nhã ý mời ba vị ấy ở lại dùng cơm trưa, nhưng những vị ấy từ chối và ra về. Tôi có tặng hai cuốn phương pháp công phu viết bằng Anh văn.

Còn về vấn đề châm cứu về bệnh cancer, không phải châm một huyết nhưng phải bắt mạch xem bệnh nhưn để tìm ra căn bệnh chủ yếu, nhiên hậu mới trị được. Anh nên liên lạc với anh J, mượn cái máy điện tử châm nơi vú bà ấy với tần số nhẹ, một ngày hai lần, châm khoảng hai tuần xem có phần nhẹ hơn xưa không. Nếu nhẹ thì có thể tiếp tục cho đến khi hết bệnh. Khởi cần châm kim vì bệnh này mới phát.

Nếu bà có thể niệm những câu chú để trị bệnh nan y thì quý lắm. Nhưng phải cắt nghĩa rõ rệt nguyên ý giải nghiệp và giải thoát về phần Hồn. Mỗi đêm làm như vậy và tự dẹp bỏ những sự lo âu về căn bệnh hiện tại.

Mọi người đều phải lãnh một bài học trước khi ra đi. Hiểu rõ rệt như vậy là sẽ được uống viên thuốc toàn năng của Thượng Đế. Vía hồn sẽ được khỏe mạnh thì sự sáng suốt sẽ đánh tan bệnh tật. Vừa xây dựng được tánh ý và phần Hồn được thăng hoa.

Còn việc cứu người thì tùy duyên mà hỗ trợ. Với trình độ của anh thì nên nghiên cứu sâu về ngành châm cứu. Đã có một phần điển mà chịu thực hiện từ tâm thì sẽ được Ôn Trên ban bố thanh điển.

Hình của O lúc nào cũng xuất hiện với nụ cười vui vẻ, mọi người đều vui thích. Bà Tám, chị Y và T đều gửi lời thăm O và hai cháu, đã gửi một hình trừu tượng bao gồm cả càn khôn vũ trụ.

Cố gắng thực hiện mọi khả năng sẵn có của chính mình để sớm hoàn tất đại nguyện của chơn tâm. Phần thanh điển lúc nào cũng hòa hợp với chơn tâm thanh tịnh.

Kính chúc anh chị và các cháu vui khỏe.

Kính thư
LSH

TP HCM, ngày 23/1/82

Kính gửi ông Tám,

Nhận được thư của ông Tám, tôi hết sức vui mừng. Hiện nay cơn đau sạn thận của tôi đã qua. Công việc làm ăn tuy còn bấp bênh, nhưng tương đối khá hơn lúc trước. Niềm tin đã trở lại.

Nhiều lúc ng ắm nghĩ cuộc đời này gồm những buồn vui ham muốn rồi chán nản lẫn lộn, không một chuyện gì vững bền, nhưng sao tôi vẫn bị sắc đẹp làm điên đảo, vẫn bị sân lấn áp.

Thưa ông Tám, tôi phải làm thế nào để vượt qua hai chướng ngại trên? Hơn nữa, sống giữa cuộc đời tranh giành để sống thì làm sao tri giới được? Nếu giữ giới thì sao kiếm được tiền để nuôi bản thân và gia đình? Vì thế, biết con đường đạo là trong sạch, nhưng hoàn cảnh bó buộc, cứ mãi mê đi tìm lợi danh. Tôi luôn nguyện cầu Ông Trên cho tôi một căn nhà nhỏ, một phương tiện sinh kế chánh đáng, để tôi yên tâm tu hành và ăn uống đạm bạc và giúp đỡ mọi người. Tôi muốn theo ông Tám đi khắp nơi trong công việc truyền giảng pháp Vô Vi.

Kính thưa ông Tám, một lần nữa, tôi xin cảm ơn ông Tám đã trả lời thư của tôi, gửi cho tôi một tấm ảnh. Không những riêng tôi, mà ông Tám phải viết thư cho bạn đạo khắp thế giới và luôn luôn thuyết giảng cho mọi người. Tôi nhớ lại những ngày ông Tám ở VN, buổi sáng ở Phú Lâm, đạp xe ra Hòa

Hưng hoặc trưa ra thiền đường NB ngồi, để chỉ nghe giọng nói của ông Tám, đủ để đầu óc sáng suốt và thanh tịnh.

Tôi có đọc sách bên Hội Thông Thiên Học, báo trước có Đức Di Lạc xuống thế gian và có nghe các đạo giáo tại VN cho biết Hội Long Hoa đã gần kề. Kính thưa ông Tám, những điều đó, theo ông Tám có đúng hay không? Và mọi người phải chuẩn bị như thế nào để đón chờ ngày ấy? Bao giờ các bạn đạo ở VN mới gặp lại ông Tám, thưa ông Tám? Nếu có thể, xin ông Tám cho biết thời khóa biểu hàng ngày mà ông Tám đang thực hiện. Ông Tám hiện có ăn chay trường không? Điều ăn chay trường này có nên khuyến khích đối với mọi bạn đạo hay không? Ở VN, ai có kinh nghiệm về Pháp Vô Vi, có khả năng xuất hồn được? Xin ông Tám có thể cho biết để tôi và các bạn đạo học hỏi trực tiếp được không? Giữa cuộc đời vật chất mịt mù này, nếu biết được ngoài thế gian này còn những cảnh giới khác, thì có lẽ niềm tin vào đạo giáo sẽ vững mạnh hơn.

Kính thưa ông Tám, về phương pháp thực hành Pháp Lý Vô Vi, nghe nói lời nguyện có thay đổi. Thời gian Soi Hồn bao nhiêu là tốt nhất? Thời gian thiền là bao nhiêu? Sau khi thiền, không làm động tác xả thiền có được không? Trong khi sinh hoạt trong đời sống, muốn định tâm cho thanh thản, phải làm thế nào?

Hôm nay ngày 23, ngày đầu Xuân sắp đến, nhớ lúc trước ông Tư có mượn xác của ông Tám để nói

chuyện với bạn đạo. Nhớ những buổi ngồi thiền ở thiền đường Hòa Hưng những ngày sau cùng, có một bạn đạo hỏi một câu mà ông Tám có trả lời, nhưng chưa thỏa đáng, không biết ông Tám có nhớ không? Dù ông Tám đã xa bạn đạo ở VN, nhưng ông Tám vẫn thường nói: "Còn Trời, còn Đất, còn Ta, là còn thái bình". Lời nói đó đã tạo cho tôi niềm tin và tiếp tục tập thiền vào mỗi tối, trừ những lúc không có điều kiện để tập.

Kính thưa ông Tám, việc ăn uống có ảnh hưởng gì đến sức khỏe không? Phải ăn những thức ăn gì và có thể theo một nguyên tắc nào để hỗ trợ trong lúc tu thiền?

Kính thưa ông Tám, tôi là một người có đầy những lem luốc, thói hư tật xấu. Tôi nhận thấy con đường đạo là thanh tịnh, tôi muốn tiến bước trên đường đạo để tiến lên chỗ giải thoát. Tôi tha thiết muốn làm một người chí nguyện có được không? Có lẽ bức thư này đến Canada thì ông Tám vẫn còn đi giảng đạo Đông Nam Á chưa về.

Mùa Xuân lại đến, xin chân thành kính chúc ông Tám tiến mãi trong việc truyền dạy Pháp Vô Vi đến mọi người.

Kính thư
HVH

Montréal, ngày 6/6/82

Kính gửi anh H,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 23/1/82, sau khi hoàn tất nhiệm vụ thuyết giảng từ Âu sang Á về.

Được biết anh vẫn vui khỏe và đang tự vượt qua mọi trở ngại của tâm đời. "Còn Trời, còn Đất, còn Ta là còn thái bình", câu nói này anh vẫn nhớ, nhưng nó đáng cho anh phân xét rõ rệt hơn.

Chúng ta hiện tại vẫn còn một thể xác hoà hợp với cả càn khôn vũ trụ, Hơi thở vẫn chuyển giải tâm can từ giây từ phút. Sự thanh nhẹ đó vẫn là hạnh phúc sau khi vật lộn với đời. Có khó thì mới thấy rõ khả năng sẵn có của nhân loại. Càng thấy rõ mình thì lại càng thấy rõ khả năng của ông Trời là vô cùng tận, tiến hóa không ngừng. Từ cát bụi cho đến cỏ cây, cầm thú và loài người, vẫn đang được cùng sống trong lẽ âm dương sanh tồn, nằm trong định luật Sanh Trụ Hoại Diệt, Trời Đất giao cảm không ngừng. Việc của loài người không bao giờ hết. Tiến hóa mãi mãi mà không hay. Vạn linh đồng tu tiến trong chu trình kích động và phản động. Càng ngày càng lớn tuổi mới thấu đáo được sức hồi sinh của tâm linh là vô cùng. Cảnh thái bình sẽ trở về với nhân loại, sau sự thức giác của cơn nhồi quả hiện tại đang xuất phát trong tâm thức của loài người.

Cảnh thiên đàng hay địa ngục thì cũng do tâm mà ra. Chúng ta là con người có tâm, có khối óc, nên tự

Thư Từ Lai Vãng

lập lại trật tự trong chu trình tu học thì chúng ta mới cảm giác rõ rệt là sự thanh tịnh và sáng suốt là cứu cánh của tất cả.

Cảnh đời là một trường đại học của tâm linh. Học bài thì phải trả bài thì mới thấy rõ luật Quân Bình của tâm thức. Tu mà ý tưởng đạt tới không không gian, không thời gian thì chả còn chay hay là mặn. Người tu chưa đạt thì dùng chay hơn là dùng mặn. Việc này rất dễ, ta thử ăn chay xem có nặng hơn ăn mặn không. Nếu ăn chay nhẹ hơn và con người hiền hòa hơn thì nên ăn. Còn ăn mặn mà tăng gia cường loạn thì ta nên ngưng. Sự so sánh mọi sự việc đều do tâm thức đo lường mà thôi. Ăn chay thì tránh được nghiệp sát.

Ý chí của người tu học thì phải thực tế và tự gánh chịu và phán xét rõ rệt. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc là vậy. Sự liên hệ của thể xác này với càn khôn vũ trụ không bao giờ xa nhiều được. Nếu ta bình tâm phán xét thì ngoài thể xác này lại có một cảnh huyền vi vô cùng tận. Chúng ta phải nhìn nhận rằng Hồn là chủ thể xác, chứ thể xác không phải là chủ của phần Hồn. Nếu muốn sớm rời khỏi thể xác này thì không nên nghĩ quá khứ, không đặt khởi điểm ở tương lai, tâm bất tồn. Giữ lấy chữ KHÔNG mà tiến hoài thì sự thanh tịnh và sáng suốt sẽ được sớm qui về căn bản đời đời bất diệt.

Ở đời này không có gì có thể thắng ý chí và sự cương quyết của chính mình. Chúng ta từ trong mọi trạng thái mà có thì chúng ta phải hòa tan với mọi

Montréal, ngày 8/4/82

MC,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 17/2/82. Được biết con đã nhận được thư và quà của Thầy gửi đến.

Cuộc du thuyết kéo dài 4 tháng. Thầy đã trở về Canada ngày 19/3/82, đã đánh thức được rất nhiều tâm linh bơ vơ trên mảnh đất phù sanh này. Về việc tu hành của con thì đã có nhiều điểm thay đổi về phần thanh điển: trong mê có tỉnh. Từ từ nó sẽ đi đến sự tri giác rộng hơn. Tu nhưt kiếp ngộ nhưt thời.

Không phải pháp công phu là duy nhưt, nhưng ý chí lại còn quan trọng hơn. Sự liên hệ giữa nhân sinh và càn khôn vũ trụ không bao giờ xa cách được. Càng thực hành lại càng được minh cảm hơn. Chúng ta đang đồng sống trong một nhịp thở của Thượng Đế ân ban. Vì sự động loạn quên nội thức mà tự cảm cách xa đó thôi. Chung qui mọi người cũng phải ra đi với một tâm linh thanh tịnh và sáng suốt. Tất cả chúng sanh tại thế đều phải học theo chu trình tiến hóa qui định của Thượng Đế là định luật Sanh Lão Bệnh và Tử. Nhưng những trạng thái đó gắn liền trong tâm thức mà không hay. Nhiều người tu chưa đến đâu lại xưng mình là khá giỏi, rồi dấn ra nghi nan đủ thứ, tự che lấp lấy sự tiến hóa của chính mình. Cuộc diện kích động và phản động của thế sanh là: Lắm lúc không bằng lòng cũng phải bằng lòng. Vạy ta nên sáng suốt thêm lên, chấp nhận khai

Thư Từ Lai Vãng

triển mọi trạng thái sẵn có của chính ta, còn hơn cầu xin viên vông mà không sao thành đạt được.

Chúng ta được dịp làm con người là quý báu biết bao nhiêu. Con người mới có khả năng học hỏi tất cả. Ngày hôm nay con mang một cái bệnh đau bao tử, thì con mới thức tâm là "Bệnh do tánh sanh". Nếu trước khi xảy ra bệnh hoạn mà ta biết tu và tự kiểm thì đến nỗi nào xảy ra sự đau đớn hiện tại. Cho nên những vị y sĩ giỏi nhất thế giới cũng thường than rằng: "Bệnh gì tôi cũng có thể trị được, nhưng cái miệng là bất trị" Nói nhiều cũng mang bệnh, mà ăn nhiều lại bệnh mau hơn. Con đã sống với tập quán ăn uống, nhưng nay con định tuyệt thực thì lấy gì mà cọ xát, vết thương sẽ bị trầy trụa và đau nặng hơn. Vậy con nên dùng củ nghệ phơi khô xây thành bột, trộn với mật ong mà chữa trị còn hơn. Nên ăn cơm nếp thay vì cơm gạo và thực tập pháp Chiếu Minh, may ra bệnh tình sẽ từ từ được thuyên giảm. Còn khoa châm cứu thì cũng giúp được một phần lớn nhưng chưa trị hết bệnh đau bao tử. Nếu bệnh ulcère nặng thì bắt buộc phải mổ thì mới hết bệnh. Rốt cuộc mọi người đều cũng phải tự lý khai thể các eo hẹp này mà tiến tới vô cảnh tươi đẹp hơn. "Lấy Trời làm nhà, lấy đất làm giường". Xác ta đang mang không phải là của ta. Tất cả sẽ qui về hư không tùy theo trình độ tu học của chính nó.

Chúc con sớm hướng thượng thay vì động loạn.

Thầy của con
LSH

Montréal, ngày 17/4/82

Kính gửi chị H,

Tôi đã bình an trở về Montréal ngày 19/3/82, như đã ấn định. Thành thật xin cảm ơn món quà của các chị em người Việt đã do chị chuyển đến. Sự công phu thêu dệt biểu hiện tình thương và xây dựng của người xa quê hương.

Kính thưa chị, trong cuộc hành trình, vì mọi người, từ Âu sang Á đã hoàn tất, Bề Trên đã ban cho tôi một phần sáng suốt và sức chịu đựng. Với hạng tuổi cao niên của chính tôi, nhưng vẫn thích thú làm việc vì mọi người, cũng như chị và các soeurs đã và đang làm. Ngày đêm liên tục lo thực hiện mọi sự, tùy nơi khả năng sẵn có của chính tôi.

Ăn cơm Trời, làm việc cho thiên hạ, là cơ hội để tu sửa mình. Chị đã chứng kiến biết bao nhiêu tình cảnh đau khổ của người VN, ở trong xứ như ở bên ngoài, đã và đang học bài vở liên tục, hầu sớm tiến hóa tới cõi an bình của nhân sanh.

Mọi người đều cố gắng sống trong lẽ sống an ban của Thượng Đế, học hỏi và thực hiện tình thương và đạo đức. Mỗi người làm một việc thì cộng đồng sẽ trở nên vui tươi và tốt đẹp.

Sự thốn thức, đau khổ của mọi tâm linh đang oằn oại trong bể khổ trầm luân, lên xuống vô thường. Nếu ta không bình tâm thì làm sao tự đạt được sự quân bình của nội thức.

Thư Từ Lai Vãng

Tất cả đều là bài học, từ thể xác cho đến tâm linh. Rốt cuộc mọi người cũng phải tự ra đi với sự sáng suốt và thanh tịnh. Phần Hồn bất diệt, còn của cải thì nay tựu mai tan. Sau sự đau khổ là sự hạnh phúc đời đời bất diệt.

Với phần tuổi còn lại của tôi, thì chỉ làm những gì cần thiết cho nhân sinh và không làm những gì không cần thiết. Tôi vẫn cầu xin cho mọi người đau khổ sớm thức giấc và trở về với vị trí sẵn có của chính mình, là tình thương và đạo đức.

Kính chúc chị và tất cả chị em trong chương trình từ thiện đều vui khỏe.

Kính thư
LSH

Qui Nhơn, ngày 21/2/82

Kính anh chị,

Em đã nhận được thư anh đề ngày 27/10/81, được biết anh du thuyết ở Mỹ về và bệnh tình của anh đã bình phục, hai em rất mừng.

Số thuốc, vải soie đen, anh gửi cho em, em đã đi Đà Nẵng nhận đủ rồi. Nhận ngày 11/1/82. Em đã trả lời thư ngay hôm ấy và em vừa nhận được gói bưu phẩm, nhận tại bưu điện Qui Nhơn ngày 12/1/82, ông

PCT ở Pháp gửi tặng. Ông ấy cũng là đạo hữu của anh và em có trả lời thư cảm ơn ông và tất cả đạo hữu đã có lòng tương mến gia đình em.

Vợ chồng em và cháu P vẫn tiếp tục tu. Em ngồi thiền cũng đã lâu mà cũng chưa có xuất đi được. Em ước gì được gần anh để tu tập cho được mau xuất đi. Em thiền có khi thấy sáng và có khi thấy tối. Em bị hai ngón tay ở bàn tay trái, nếu ngồi lâu, để tay trên bắp đùi lâu, nó làm tê hết cả bàn tay, thấy khó chịu lắm, nên không thể ngồi lâu đến một tiếng đồng hồ được. Em đang chăm cứu chữa trị, chưa được hết. Còn cháu P và ba của cháu cũng thường thấy sáng, chưa có xuất Hồn được. Em cố gắng để có ngày xuất Hồn được gặp Đức Phật mới toại nguyện.

Anh H. thường bị đau lưng, anh bảo em viết xin anh chai thuốc bổ thận hoàn thuốc Trung Quốc, một chai dầu HongKong. Lúc nào anh có gửi thuốc cho anh thì gửi luôn. Anh cho em xin một lọ thuốc trị bệnh bị ngứa chảy nước. Cháu H, cháu P bị bệnh ấy. Em chữa trị đã hai năm rồi mà chưa hết bệnh, vì bệnh hay trở đi trở lại. Cháu chỉ bị ở sau lưng và ở chân, 2 miếng tròn bằng hai ngón tay, không bị lan tràn chỗ khác. Lúc nào anh có gửi cho em xin một lọ thuốc ấy để thoa cho cháu. Xin cảm ơn anh chị.

Em xin kính chúc anh chị, vợ chồng cháu Tuyết nhiều may mắn và khỏe mạnh.

C

Montréal, ngày 8/4/82

Cô C,

Anh đã nhận được thư của cô đề ngày 21/2/82. Được biết cô đã nhận được quà của tôi gửi về. Tại Canada, họ chỉ cho gửi bưu phẩm có 500gr. thôi. Nếu gửi hơn thì phải gửi Đà Nẵng hay Sài Gòn. Hệ thống này của chánh phủ VN tổ chức. Từ Pháp gửi đi thì có thể gửi đến 2 kí. Nếu cô cần gì nên viết thư cho chú T, nhờ chú mua gửi và tính tiền cho anh cũng được.

Hôm nay anh gửi 500 gr. thuốc thông thường và thuốc ngứa qua bưu điện tại đây. Hiện tại có thiên đường khắp các nơi trên thế giới.

Sau cuộc du thuyết của anh đã khuyến khích mọi người thực hiện tình thương và đạo đức, mọi người đã ý thức rõ là chúng ta đang được sống dưới sự bảo trợ của Thượng Đế. Đồng thanh hướng thượng lo tu luyện để sớm trở về với nguyên căn nguồn cội. Kể cả người ngoại quốc lẫn VN, đều thương yêu nhau trong nhịp thở của Thượng Đế ân ban.

Vài tuần nữa anh lại phải tiếp tục đi thuyết giảng nhiều tiểu bang tại Hoa Kỳ. Kế đó sẽ đi Pháp, Phi và Úc châu. Vì chu trình xây dựng niềm tin chưa chấm dứt, bắt buộc anh phải tiếp tục vì người cho đến hơi thở cuối cùng của anh. Con người còn mang thể xác là còn bệnh, thức tâm thì mới dứt bệnh. Cô dựng và cháu tự đạt được ánh sáng là đại phước. Nên giữ lấy niềm tin sẵn có của chính mình mà tự đạt tới sự

thanh tịnh và sáng suốt. Khi chúng ta bỏ xác ra đi với sự thanh tịnh và sáng suốt thì mới tiến tới nơi ước nguyện được.

Anh đi làm việc ngày lẫn đêm, không có thì giờ rảnh, nhưng vẫn chưa thỏa mãn nhu cầu của các nơi. Với tuổi cao niên của anh mà vẫn làm việc được thì cũng do Thượng Đế ân ban và chư Phật hộ trì, anh mới được khỏe mạnh mà tiếp tục tu để thức, để khai triển tâm linh đến vô cùng tận, thì làm việc như không có làm. Cô dưỡng đang mang một gánh nặng nghiệp trần, nhưng chịu tu thì sẽ từ từ được giải nghiệp. "Thế gian vô nan sự, bá nhân thành kim thị thái hòa". Rốt cuộc rồi đâu cũng vào đó.

Hôm trước tôi ở HongKong có gửi tiền về cho cô 500 HongKong dollar. Khi nhận được, cô nên viết thư báo tin cho tôi hay, tôi sẽ chuyển từ Canada đi.

Chúc cô dưỡng và các cháu vui khỏe.

Anh
LSH

Phụng Hiệp, ngày 16/2/82

Thơ về Cha kính,

Đây là lần đầu tiên tự tay con gói về Cha, con kính lạy Cha linh hồn của con và của muôn triệu con người.

Chính Cha đã cho con giác ngộ năm 1977. Con được Cha yêu tới như vậy mà còn lười biếng, lại xúc phạm đến Cha. Con có nhớ Cha, con có thương Cha rất nhiều, con muốn hun Cha đúng 100 cái nè. Con muốn được Cha thương con nhiều hơn người khác. Con ao ước được vài lời Cha tặng riêng con.

Con tên là LNT, 21 tuổi, con gặp Thầy được một lần, chị V dẫn con đến. Con mong trái đất tròn, vẫn còn ngày sum họp, cho con được nhìn lại Thầy với tất cả tình yêu thương kính mến. Không như lần đầu tiên, con sợ sệt, Thầy hỏi mà con không dám trả lời.

Con kính lời thăm đến quý Thầy Cô và chúc cho tất cả chúng con sớm đạt thành những ước mơ.

Con của Cha Thầy
LNT

Montréal, ngày 7/4/82

NT ,

Cha đã vui nhận được thư con đề ngày 16/2/82. Được biết con vẫn khỏe mạnh và đã trưởng thành trong tâm thức, biết yêu thương và xây dựng. Con ơi! Trong cuộc hành hương dài đằng đẵng, chạy theo vòng tròn của Chân Lý, chúng ta sẽ có cơ hội tương ngộ trong tâm thức. Hay đối diện với nhau, chung đụng với nhau trên mọi hình thức khác nhau. Nhưng rốt cuộc rồi cũng qui về nội thức. Lúc nào chúng sanh cũng được chung sống hòa hợp với Cha Trời và Mẹ Đất, diu tiến với nhau bằng mọi sự kích động và phản động.

Con đang bước vào con đường hòa cảm nhân sanh giữa phần Hồn và thể xác, giữa cảnh trần trước của thể sanh. Như ngày hôm nay con biết gọi Cha trong tâm thức và ước mong cơ duyên ấy sẽ càng ngày càng được gần nhau hơn. Tình thương và đạo đức không bao giờ bị chặn đứng bởi bất cứ một lý lẽ bất nhưn nào hết. Nó vẫn được giao cảm trong khối tâm linh ân ban của Thượng Đế. Con nên vui lên và hãnh diện được làm con người hiện tại và được học hỏi bất cứ bài vở từ đâu đưa đến. Phải tự bước qua định luật Sanh Lão Bệnh và Tử. Nếu con sớm bình tâm ý thức rõ điều này thì lúc nào con cũng an nhàn và học nhận kiên trì thức giác nguyên lý của Trời Đất đã ân ban. "Một tấc đất là một tấc vàng" biến hóa vô cùng của Trời Đất. Ngày hôm nay hạt cát nó có thể trở thành

cái ly thông suốt, phục vụ nhân sinh, nhân loại càng ngày càng đông, học hỏi mọi trạng thái, từ tối tối đi tới sáng suốt. Từ sự ngu muội mang lại sự văn minh hiện tại. Từ một con người ô trược giáng sanh, nay vun bồi mộng đẹp cho tương lai cộng đồng tiến triển theo chiều hướng kích động và phản động. Thương yêu, ghen ghét, độc tài và thứ tha, sàng xẩy, lừa lọc từ giây phút, để đưa nhân loại đến ngày thức tâm và tự đạt đến sự vinh quang vô cùng ở tương lai.

Khi con muốn được nhìn lại Thầy thì con nên suy xét những gì Thầy đã gửi đến con, từ sự hiện diện và tâm linh của Thầy đã và đang xuất hiện trong con. Con chỉ tự lập lại trật tự thì con sẽ có tất cả. Tình thương cao cả của Thượng Đế lúc nào cũng trong lành và sáng suốt trong tình thương vô tận. Con đã và đang được sống một nơi của Cha Trời ân ban, không gắt gao với nhân sinh, nhưng chỉ chờ sự hòa hợp thức tâm mà thôi. Con có cơ hội học nhấn trong lúc chờ đợi này. Siêu Văn Minh của Thượng Đế đang nằm trong sự thanh tịnh và sáng suốt của mọi người. Con nên vui lên đón nhận học bài và trả bài, học nhấn, nhiên hậu mới học được từ bi.

Chúc con và tất cả mọi người đồng vui khỏe.

Cha của con
LSH

Texas, ngày 6/12/81

Kính thưa ông Tám,

Tôi đã viết thư về Thiên Đường Montréal nhờ ông C chuyển thắc mắc của tôi đến ông Tám, nhưng không thấy trả lời. Có lẽ ông Tám bận rộn nhiều công việc hằng ngày và quên đi, thật là phiền ông Tám quá. Sau đây một vài thắc mắc của tôi trong khi tập thiền:

1) Tập thêm Soi Hồn hay Pháp Luân Thường Chuyển, tôi có phải làm xả thiền hay không, ngoài buổi công phu?

2) Tôi vẫn nghe ông Tám nói: "Đời đạo song tu", vậy sau những lần ân ái với vợ tôi, tôi có phải ngồi công phu hay không? Có hao tổn gì đến tinh khí thần không? Nếu có, tôi phải làm những gì để bồi đắp lại?

3) Tu ở đây là tu bổ sửa chữa, không có điều gì cấm kỵ. Tôi có thú đi câu và săn bắn, như vậy có phạm luật sát sanh không? Có trở ngại gì trong đường tu không?

Tôi tập ngồi công phu khoảng 2 tháng nay, đều đúng vào giờ Tý, kết quả rất khả quan, trị bệnh đau lưng. Tôi thấy biển cả, rừng cây, vùng lửa đỏ, tòa nhà nguy nga, những tiếng nổ kêu lớn nhỏ, những lúc mình to lớn, có khi nhỏ xíu lại. Tôi đang làm đều đặn, bỗng dưng tôi cảm thấy những cơn lạnh xâm nhập phía sau lưng, làm tôi nổi da gà, mắt mày tái xanh.

Tôi tưởng mình bị lạnh vì không mặc áo. Nhưng lần sau tôi vẫn bị như vậy. Tôi ngồi đêm khuya nghe thấy những tiếng khác thường: tiếng chân người đi nặng nhọc, lê trên thảm, tiếng lách xách mở khóa cửa, làm tôi hoảng sợ và ngưng làm. Những hiện tượng đó cũng hết. Vậy thưa ông Tám, tôi phải làm gì để tiếp tục đoạn đường tu hành dở dang? Tôi cố chống lại những cơn lạnh đó bằng cách: răng kề răng co lười và niệm Lục Tự Di Đà, vẫn không hết. Xin ông Tám giải thích rõ ràng hiện tượng này tốt hay xấu, lành hay dữ, xin thỉnh ý ông Tám.

Thưa ông Tám, tôi đúng có thừa, nhưng chưa có niềm tin thôi. Ông Tám thành công cũng nhờ đúng và niềm tin. Ông Tám đã thử ông Tư nhiều lần, không còn thắc mắc nữa. Tìm đúng mình sư rồi, ông Tám tin chuyện đó là đúng và đẩy cái đúng vào thực hành tu luyện, dưới sự hướng dẫn của mình sư. Còn tôi chưa thử, chưa tin, làm sao đúng tôi mạnh được. Người ta thử ông Tám bằng cách rờ tay để thấy điện. Tôi nghe người ta nói ông Tám xuất Hồn, xuất Vía, muốn đi đâu cũng được, nghĩ tới là đến ngay. Vậy kính xin ông Tám ghé lại Ngô gia cang một lần cho biết, để thỉnh ý ông Tám. Đó cũng là điều tôi mong mỏi từ lâu để thử ông Tám có thật tài hay không. Ông Tám cho biết ngày giờ để tôi ngồi thiền định gặp ông Tám.

Và sau đây là câu hỏi cuối cùng: Tôi sinh năm Ất Dậu, mạng truyền trung thủy, năm nay gần hết năm tuổi, có sao La Hầu, hạn Tam Kheo, tôi có cúng giải

hạn sao này có đúng hay không? Có lợi ích gì không?
Xin ông Tám cho ý kiến.

Kính xin ông Tám giải đáp những thắc mắc trên.

Kính thư
T

Kính gửi ông NVT

Thưa anh,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 6/12/81, sau khi du thuyết Âu Á về. Thư từ tràn ngập, phúc đáp có hơi trễ, xin anh thứ lỗi cho.

Phương pháp công phu của chúng tôi có ghi rõ: pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền định, trong đó có cách xả thiền. Lúc nào công phu cũng phải làm từ đầu đến cuối để tự mình học nhần và trật tự. Đời đạo song tu không phải khuyến khích về chuyện ân ái. Nhưng tùy hoàn cảnh mà thực hiện. Tinh Khí Thần là tam bảo của cơ thể, hao phí quá nhiều thì có hại cho cơ thể. Sau khi ân ái phải làm Pháp Luân để cho khôi phục lại tinh thần đã suy yếu. Cố gắng tu, từ từ sẽ thuyên giảm bớt, lúc ấy sức khỏe mới được gia tăng.

Tu là tu bổ sửa chữa, phải khôi phục căn bản đạo đức, thực hiện câu: "Nhứt bất sát sanh". Tu mà đi hại vật thì rất đau lòng. Vì người tu không ham muốn

Thư Từ Lai Vãng

nhiều, sẽ từ bỏ những hành động xấu và ác trước mới khôi phục được tinh thần đạo đức.

Những hiện tượng mà anh đã gặp phải chứng minh cơ thể của anh trước quá nhiều. Vậy tôi xin đề nghị anh chỉ làm hai pháp như sau:

- 1) Soi Hồn
- 2) Pháp Luân Chiếu Minh

để thanh lọc phần trước cho khối óc và ngũ tạng, trước khi anh bước vào thiền. Khoảng 6 tháng chỉ sử dụng 2 pháp kể trên mà thôi.

Tôi sẽ đi Texas, Dallas và Houston ngày 8/8 đến ngày 20/8/82, tại địa chỉ:.... Anh cho là đúng của anh có thừa thì không cần viết thư đến tôi, anh cũng có thể gặp được tôi. Nhưng rất tiếc, đúng có nhiều cách. Người tu đúng trong thanh tịnh và du dương thì mới tương ngộ được. Còn đúng trần trước như thế gian chắc khó gặp. Người đời tham sống sợ chết là đại tham, do đó tự gây cho mình một sự tăm tối mà không hay. Đúng của người tu luôn luôn sống trong ý niệm giải thoát, không cần cúng sao, sửa mình để hòa hợp với trăng sao thì mới đạt được sự sáng suốt.

Kính chúc anh và quý quyến vui khỏe.

Kính thư
LSH

Thủ Đức, ngày 24/12/81

Ông Tám kính mến,

Được thư ông Tám đề ngày 15/12/81 và ngày 22/12, có phiếu nhận hàng. Con đã đi nhận hàng ngày 23/12.

Khi được thư của ông Tám, con rất cảm động, không ngờ sự mạo muội của con, không quá sự khó khăn. Nhưng con cũng hơi buồn, vì theo ý con không đặt vật chất làm trọng tâm, mà con muốn nhờ ông Tám tạo phương tiện cho người mù biết được giờ giấc, người điếc nghe được tiếng nói. Con suy nghĩ là sự ước muốn của con quá khả năng.

Con cầm thơ và quà trao cho anh L. Trong gồm 5 hộp thuốc, một hộp trị cảm, 2 hộp trị thương hàn, một hộp chích khi bị phạm thuốc, một hộp trị ghê, cân nặng 450 gr. Anh L rất cảm động. Ông Tám đã dành cho anh quá nhiều tình cảm. Không biết nợ này bao giờ trả. Anh L nói con không nên tạo nghiệp và nợ cho anh, vì anh đang trả nghiệp rất nặng. Con vì quá xúc động trước hoàn cảnh khó khăn của một người tàn tật, mong ông Tám tha lỗi cho con. Không phải con đặt nặng về vật chất lắm đâu. Con cũng được hiểu qua vật chất là cõi tạm, chỉ linh hồn trong sáng mới vĩnh cửu thôi.

Theo thư ông Tám dạy, con nên bán số thuốc đó để đổi lấy vật anh L đang cần. Việc này con sẽ làm với anh L sau. Con sẽ đi kiểm hỏi dùm anh, con e tìm

Thư Từ Lai Vãng

không ra. Anh L nhận món quà phải mang nợ với mình sự, đâm ra con là người tạo nghiệp.

Hôm nay là ngày Noel, con ngồi viết thư này cho ông Tám tại cơ quan làm việc, con mang một nỗi buồn vì con nhớ lại những năm nào, khi còn ông Tám sinh hoạt tại thiền đường rất vui, bây giờ thiền đường vắng hoe, buồn lắm. Nhiều khi con có cảm tưởng như rấn bị mất đầu. Rất nhiều bận bị rớt. Con nghĩ không biết hằng đêm ông Tám có ban những thanh điện về cho những đứa con lạc loài không? Còn con nhớ ông Tám nói: "Tự tu, tự giải, tự tiến". Bây giờ thấy rất đúng, nhưng cũng khó quá ông Tám ơi. Con được cậu mợ Ba E tặng cho một tấm hình của ông Tám ngồi thiền. Con thấy ông Tám càng giống ông Phật Di Lạc.

Cuối thư chúc ông Tám và gia đình gặp mọi sự như ý.

Con
TH

TH,

Ông Tám nhận được thư của con ngày 24/12/81. Được biết con đã nhận được quà và con đang giúp anh L có phương tiện theo từ tâm của con. Quà mà ông Tám gửi về, anh L có dùng hết cũng không mang tội.

Vật ít lòng nhiều, biểu hiện sự thương nhớ của ông Tám đối với anh L.

Phần Hồn là quan trọng, anh L đã ý thức trong chu trình học hỏi hiện tại. Anh L sẽ được thức tâm nhiều, đạt đến sự thanh tịnh và sáng suốt thì không còn sự xa cách nữa. Đi tới không không gian, không thời gian là sẽ được tương ngộ.

Tình cảnh hiện tại là để cho mọi người thức giác. Rốt cuộc sanh ra bởi một mình và phải chết bởi một mình. Không có một ai có thể từ chối bài học này cả. Phần Hồn của anh L cũng được học và thi như mọi phần Hồn khác. Cuối cùng từ đâu chí chân của chúng ta đều tạm mượn của Thượng Đế để học hỏi và thức tâm mà thôi. Chẳng có gì đáng buồn và đáng trách cả. Sự công bằng của Thượng Đế là giúp đỡ của cộng đồng nhân sinh đồng đều như nhau. Người tu không cần cảnh nhộn nhịp. Muốn tu giải thoát thì phải tự đạt sự thanh tịnh và sáng suốt. Điều này trong các con đều có sẵn từ lâu. Vậy nên sớm trở về căn bản của chính mình, nhiên hậu mới thấy được sự giải thoát.

Chúc con vui tiến.

Ông Tám - LSH

Mỹ Tho, ngày 30/11/81

Kính gửi Thầy,

Con nhận thư Thầy ngày 28/11/81, rất mừng, rất mừng.

Đọc thư Thầy, con cảm động. Đang lâm đại nạn, được Thầy cứu tử và Thầy giúp cho con thuốc để trị bệnh, con lúc nào cũng cố gắng tu và hành nhiều hơn nữa trả ơn Thầy, cho Thầy vui lòng. Con chấp nhận trả nghiệp vì nhiều kiếp con đã tạo nhiều điều gian ác. Hôm nay lại được nghe Thầy giảng, hiểu phần Hồn là tồn tại, thân xác có hoại có diệt. Hồn là chủ thể xác.

Hôm nay con đang kẹt trong nghịch cảnh là điều phước. Con rất mừng và đã đang học bài, Thầy và Vô Vi đã sắp xếp cho con. Học để tiến.

Kính thưa Thầy, trong hoàn cảnh khó xử như thế này, đang học bài sần. Con xử trí như vậy, con có sáng suốt hay không? Con mong thư Thầy, làm theo ý Thầy. Nếu Vô Vi sắp xếp cho chồng con và chị B, đang học bài học vợ chồng trên 5 tháng nay. Hiện giờ con lấy tình Trời và sự từ bi hi xả. Con không biết nói gì hơn chỉ khuyên chồng con nên chấm dứt sự yêu thương về đời. Nhưng kính thưa Thầy, chồng con và chị B, một bạn đạo, cứ nói ông Tư và Vô Vi chuyển bảo phải ăn ở với nhau cho đến ngày chị B được xuất hồn. Chừng ấy mới chấm dứt việc vợ chồng với chị B.

Sự thực con nghe chồng con và chị B nói bảo, ông Tư và Vô Vi chuyển diển thật mạnh là phải làm như vậy.

Kính thưa Thầy, có phải như vậy không? Nên tối công phu, con có hỏi Thầy liên tiếp hai đêm, thì Thầy nói phải chấm dứt tình yêu hai người. Trái lại, chồng con nói như vậy không được và một mực đòi ở với chị B. Chồng con lại buồn con sao tu mà không rộng lượng. Vậy về mặt hữu vi, con xin Thầy giải và dạy con, nếu y như ông Tư bảo vậy, thì con sẽ làm y theo lời. Thật ra con cũng muốn và chịu ý chồng con được tiếp tục với chị B, nhưng suy nghĩ kỹ thì con sợ đời dị nghị, vì chị B lớn tuổi hơn chồng con 9 tuổi và đồng thời là bạn đạo. Nếu như vậy thì trong các bạn đạo và đời sẽ nghĩ như thế nào? Mang tiếng đạo pháp do công ơn ông Tư và Thầy sáng lập ra. Hơn nữa, hai con tu được nhiều bạn đạo mến. Nếu đổ bể ra chuyện này thì không hiểu chồng con và chị B ăn nói sao đây với bạn đạo. Vì lẽ ấy, nên con khuyên chấm dứt và con lấy đạo pháp khuyên chồng con, ráng tu thanh lọc là sẽ được giải nghiệp. Chồng con lại buồn và nói con còn nông cạn, chưa sáng suốt, chỉ lấy tình đời chứ không phải đạo.

Thưa Thầy, sự thật là như vậy, con cũng không buồn chị B và lại thương về tình đạo hữu. Con xin Thầy trả lời về hữu vi để cho chồng con xem vậy có đúng không; và sự việc như vậy, con lại cố gắng tu và hành nhiều hơn trước nữa, để được Thầy cứu và giải nghiệp cho con, chứ con không có nản trước sự việc xảy ra mà bỏ lỡ đến sự công phu; và con vẫn âm thầm

Thư Từ Lai Vãng

không cho ai biết, ngoài chồng con. Và nếu con nói là bài thi con bị rớt, vì đây là bài học của con. Còn về chồng con và chị B còn nói thương nhau vì điển và Vô Vi với ông Tư bảo, chứ không phải đời, mà chỉ là đạo.

Kính thưa Thầy, con rất trông thư Thầy, có phải tình yêu chân chánh hay là bất chánh giữa hai bạn đạo ở nhau như vậy? Có phải Vô Vi và ông Tư chuyển không? Vì sợ mang tiếng đạo pháp do Thầy truyền dạy, tiếng đời mĩa mai, xử sự như thế con có sáng suốt không hay là con xét theo đời, như chồng con nói?

Còn về chồng con và chị B ở nhau như vậy có sáng suốt không? Và Thầy cho biết chồng con và chị B nên tiếp tục ở nhau nữa không? Nếu Thầy cho được là con sẽ làm theo ý Thầy, vì như thế là có Vô Vi che chở thì sự đời và đạo khỏi bị mang tiếng, do sự công năng công phu Thầy lập ra? Kính thưa Thầy, con nghe nói tháng 4 Thầy trở lại Canada, nên con viết thư gửi Thầy, để được Thầy giải vài sự thắc mắc cho chồng con sáng suốt nhận định được, và vợ chồng con đồng một chí hướng tu để hai chúng con được sớm giải thoát, khỏi trở lại kiếp người đau khổ và cõi trần trọng trước này.

Nam Mô Ai Di Đà Phật

Kính Thầy
Con
NTN

TB: Kính Thầy, con là TVT, chồng của TN, lúc trước là giáo viên. Từ ngày con giác ngộ nên chỉ một lòng một dạ lo tu hành, không nghĩ chuyện thế gian nữa. Con tu tiến và ảnh hưởng rất nhiều bạn đạo mới hành theo pháp của Thầy. Nhưng đến tháng 8 Âm Lịch 1981, con bị nghiệp chướng hay đời khảo đảo, khiến có một nữ đạo hữu lớn tuổi, 49 tuổi, từ nhỏ đến lớn độc thân, cùng ý chí tu để giải thoát. Đùng một cái, có một điển khiến chị ta phải học bài học vợ chồng, chị mới ngộ ý cùng con. Ban đầu con từ chối, cho vậy là không được. Nhưng sau có điển xuống trùng hợp hai bên, chúng con có gần nhau. Xin Thầy cho biết vậy đúng hay sai? Chúng con cùng một ý chí tu để giải thoát trong kiếp này, mà chúng con sợ mắc tội với Thầy.

Montréal, ngày 12/4/82

N và T,

Thầy đã nhận được thư của hai con đề ngày 30/11/81. Được biết hai con đã nhận được thơ và quà của Thầy.

Con đã chấp nhận trả nghiệp và cương quyết tu tiến xây dựng tâm linh, tha thứ, học thanh tịnh và sáng suốt. Về việc con đã trình bày trong thơ là sự giao cảm của trước giới, cũng là bài học mà thôi. Đối với người tu về Pháp Lý thì luôn luôn được khảo thi

từ giai đoạn, để chứng minh sự thanh tịnh của mọi cá nhân.

Chồng con và chị B đã rơi vào điểm trước. Nếu biết ăn năn hối cải thì sẽ được hồi sinh về tâm đạo. Không có luồng điển của Đại giác nào khuyến khích điều này, ngoại trừ ý chí của Thượng Đế. Thượng Đế phân tách ý chí giao cấu để cho tâm linh mình cảm định luật hóa hóa sanh sanh của điển giới. Việc này sẽ làm bừng sáng tâm hồn của hành giả.

Các con còn phải giữ cho thể xác tráng kiện để thực hiện khai minh luồng thanh điển sẵn có của chính mình, để thừa tiếp với phần cực thanh ở Bên Trên, để cảm minh Chân Lý, phân giải phân minh để cứu độ chúng sanh ở tương lai. Nhấn để học Dũng, Dũng trong thanh tịnh thì thật là Dũng. Sự khuyến rũ đưa đến thì ta phải học ngay sự thanh tịnh và dũng hành thì mới tránh được nghiệp duyên tại thế.

Ông Tư không bao giờ chuyển điển cho các con đi tới chỗ hủy hoại cơ thể huyền vi của Thượng Đế đã ân ban. Các con nên thức tâm và ăn năn hối cải, để sớm được cơ hội qui tụ phần thanh điển tương giao với Bề Trên, hơn là phung phí tại thế.

Đây cũng là bài học cho chúng con. Các con nên minh xét và bước qua giai đoạn thanh cao hơn.

Thầy sẽ tiếp tục du thuyết khắp các nơi, đến sang năm 1983 mới trở về Canada.

Thư Từ Lai Vãng

Chúc các con vui tiến và quyết tâm xây dựng cho
nhau mãi mãi.

Thầy của các con.
LSH

HẾT TẬP 3

DANH-SÁCH CÁC THIÊN-ĐƯỜNG VÀ
TRUNG-TÂM VÔ-VI

TẠI HOA-KỲ

1. T/T BELLEVUE, WA

C/O Ông Bình Chương
2501 - 148th Ave. SE #17
BELLEVUE, WA 98007
(206) 562-9002

2. T/T Tacoma, WA

C/O Nguyễn Văn Mai
6124 N. 40th
TACOMA, WA 98047
(206) 752-4384

3. T/T Olympia, WA

C/O Nguyễn Trí Vương
5809 20th Ave. SE
LACEY, WA 98053
(206) 459-2405

**4. HỘI ÁI HỮU VÔ VI
WASHINGTON**

T/Đ Longview, WA
C/O Nguyễn Khắc Trừ
2787 Taylor Ave.
LONGVIEW, WA 98632
(206) 425-7654

5. T/Đ Portland, OR

C/O Nguyễn Đức Trọng
3539 SE 162nd Ave.
PORTLAND, OR 97236
(503) 760-2880

6. T/Đ Portland, OR

C/O Nguyễn Hữu Lâm
1522 SE 139th Ave.

PORTLAND, OR 97233
(503) 257-8657

7. T/T Corvallis. OR

C/O Dương Ngọc Thùy
2325 NW Fairlawn St.
CORVALLIS, OR 97330
(503) 752-1258

8. T/T Eugene, OR

C/O Nguyễn Quang Hải
3323 Sporey Blvd.
EUGENE, OR 97405
(503) 342-2085

9. T/T Sacramento, CA

C/O Nguyễn Thiện Tánh
9400 N. Kiefser Blvd. #8
SACRAMENTO, CA 95862
(916)362-6690

**10. T/T San Francisco,
CA**

C/O Trần Thiên Phú
344 18th Street
SAN FRANCISCO, CA 94110
(415) 552-9450

**11. HỘI ÁI HỮU VÔ VI
BẮC CALI**

PO BOX 21516
San José, CA 95151-1516

12. T/Đ San José

C/O Lý Vĩnh
436 N. 10th Street

SAN JOSÉ, CA 95112
(408) 288-9584

13. T/T Bakerfield, CA

C/O Nguyễn Văn Hưng
3905 Peachwood Ct.
BAKERFIELD, CA 93309
(805) 834-888

14. T/Đ Pomona, CA

C/O Nguyễn Văn Diễm
20342 Julliard Dr.
WALNUT, CA 91789
(714) 594-3730

15. T/Đ Culver City, CA

C/O Nguyễn Hoàng Long
5333 Inglewood Blvd.
CULVER CITY, CA 90230
(213) 827-0430

16. T/T Los Angeles, CA

C/O Hoàng Văn Hoa
1242 S. Kingsley Dr.
LOS ANGELES, CA 90006
(213) 773-1014

17. NHÀ IN VÔ-VI

14869 Dillow St.
WESTMINSTER, CA 92683
(714) 891-0889

18. T/T Irvine, CA

C/O Đỗ Hoàng Nga
14645 Seron Ave.
IRVINE, CA 92714
(714) 551-9206

19. T/Đ Thanh Hòa, CA

6519 Zena Dr.
San Diego, CA 92115
(619) 286-7084

20. T/T San Diego, CA

C/O Thiêm Tuệ Nhi
2078 Via Las Cumbres #4

SAN DIEGO, CA 92111
(619) 576-2403

21. T/T San Diego, CA

C/O Dương Văn Đề
5215 Landis St.
SAN DIEGO, CA 92105
(619) 582-7179

22. T/T West Jordan, UT

C/O Đoàn Minh Nguyên
1801 W. 7600 S. #C 202
WEST JORDAN, UT 84084

23. T/Đ Salt Lake City, UT

C/O Mai Văn Ký
749 N. Dorothea Way
SALT LAKE CITY, UT 84116
(801) 595-1688

24. T/T Denver, CO

C/O Lê Trọng Văn
2090 S. Sheridan Blvd.
DENVER, CO 80227
(303) 935-5734

25. T/Đ Jamesville, WI

C/O Trần Ngọc Quang
716 Roosevelt Ave.
JAMESVILLE, WI 53545
(608) 756-5178

26. T/T Dearborn, MI

C/O Trần Kim Trung
21321 Audette
DEARBORN, MI 48124
(313) 562-5645

27. T/T Dekalb, IL

C/O Nguyễn Văn Xang
1728 Oakwood
DEKALB, IL 60187
(815) 758-3218

28. T/T Wheaton, IL

C/O Trần Thế Toàn
2 Wheaton Center #608
WHEATON, IL 60187
(312) 668-0359

29. T/T Ashland, MA

C/O Trần Ngọc Dũng
ASHLAND, MA 01721
(508) 881-5259

30. T/T Boston, MA

C/O Nguyễn Ngọc Ân
414 Tremont St. #8
BOSTON, MA 02116
(617) 426-8442

31. T/T Dorchester, MA

C/O Nguyễn Văn Minh
10 Granville St. #2
DORCHESTER, MA 02124
(617) 282-0824

32. T/T Maynard, MA

C/O Nguyễn Văn Tỷ
6 Glenn Dr.
MAYNARD, MA 01754
(617) 897-9519

33. T/T Wyo Hills. PA

C/O Nguyễn Văn Phước
53 Wingert Rd.
WYO HILLS, PA 19610
(215) 373-7089

**34. HỘI ÁI-HỮU VÔ-VI
WASHINGTON, DC**

T/Đ Arlington, VA
C/O Nguyễn Hữu Phú
817 N. Wakerfield St. #2
ARLINGTON, VA 22203
(703) 525-6139

35. T/T Glendale, AZ

C/O Nguyễn Đăng Khanh
3650 W. Bluefield Ave.
GLENDALE, AZ 85308
(602) 439-2568

36. T/T Temple, AZ

C/O Cao Hữu Thế
2537 N. Champlain Ave.
TEMPLE, AZ 85281
(602) 894-9272

37. T/Đ Arling, TX

C/O Nguyễn Võ
2120 Foxcroft Lane
ARLINGTON, TX 76014
(817) 456-0986

38. T/Đ Dallas, TX

C/O Lê Quang Bình
3118 Villa sur Trail
DALLAS, TX 75228
(214) 613-3979

39. T/Đ Thông Hải, TX

4806 Larue Street
DALLAS, TX 75211
(214) 331-9124

40. T/T San Antonio, TX

C/O Lê Quốc Toàn
1407 Waverly
SAN ANTONIO, TX 78201
(512) 734-8253

41. T/T Forth Worth, TX

C/O Phạm Văn Trạch
1308 Willow Glen Circle #220
FORTH WORTH, TX 76134
(817) 293-2646

**42. HỘI ÁI HỮU VÔ VI
HOUSTON**

T/Đ Houston
202 Hawkins
HOUSTON, TX 77037
(713) 448-7460

43. T/Đ Tạo Tịnh

C/O Mai Bình
10423 Airline Dr.
HOUSTON, TX 77037
(713) 445-1676

44. T/Đ Austin, TX

C/O Nguyễn Văn Liêm
1000 Bodgers Dr.
AUSTIN, TX 78753
(512) 339-0159

45. T/Đ Tulsa, OK

C/O Nguyễn Huệ Hùng
2821 S. 115th E. Ave.#D
TULSA, OK 74129
(918) 665-8924

46. T/Đ Gretna, LA

C/O Ứng Văn Bôn
2193 Carol Sue Ave.
(504) 362-5094

47. T/T Harvey, LA

C/O Nguyễn Văn Đông
1132 Curtis St.
HARVEY, LA 70058
(504) 340-5991

48. T/T New Orleans, LA

C/O Nguyễn Văn Bánh
6602 Bellaire Dr.
NEW ORLEANS, LA 7014
(504) 482-3496

49. T/Đ Tampa, FL

C/O Lê Thanh Tùng
3314 W. Louisiana Ave.
TAMPA, FL 33614
(813) 870-0902

50. T/T Cocoa, FL

C/O Nguyễn Văn Sang
6970 Pluto Ave.
COCOA, FL 32927
(305) 631-7141

51. T/T Columbus, OH

C/O William Van Võ
2377 Meadow Village Dr.
Columbus, OH 43235
(614) 764-8277

52. T/T Hapeville, GA

C/O Võ Hữu Thời
3462 Meadow Rd.
HAPEVILLE, GA 30354

53. T/Đ Honolulu, HI

C/O Trần Văn Dủ
1635 Meyers St.
HONOLULU, HI 96819
(808) 845-5806

TẠI ÂU CHÂU**WEST GERMANY****1. T/Đ Giessen**

C/O Đoàn Văn Thuận
Kropbacher Weg. 29B
6300 GIESSEN
WEST GERMANY
Tel: 0641/66565

2. T/T Berlin

C/O Tô Trường Xuân
Schulstr. 37 D. 1000
BERLIN 65
WEST GERMANY
Tel: 030/465-5330

3. T/Đ Phong Hương

C/O Vương Tấn Phong
Waagen Str. 57
4000 DUSEELDORF 1
WEST GERMANY
Tel: 0211/783905

4. T/T Hannover

C/O Trần Như Sơn
Ihmepassage 2 (W.572)
3000 HANNOVER 91
WEST GERMANY
Tel: 0511/454557

5. T/T MUNCHEN

C/O Hà Phước Thảo
 Triebst. 8a
 800 Munchen 50
 WEST GERMANY
 Tel: 089/141-060

60227 NORRKOPING
 SWEDEN

DANMARK**T/Đ Esbjerg**

C/O Khổng Trung Huyền
 Tinghojs Allé 16DI.MF
 8220 BRABAND
 DANMARK Tel: 75-459-454

ENGLAND**T/T London**

C/O Trần Ngọc Sơn
 Flat 59 Warburton House
 Warburton Street
 London E8 3RS
 ENGLAND

PHÁP**T/Đ Paris**

C/O Mã Tố Anh
 182 Ave. Rouget de Lisle #E92
 94400 Vitry sur Seine
 FRANCE tel: 46 822 709

HÒA LAN**T/T Heerien**

C/O Nguyễn K. Thanh Thủy
 De Tichel 31
 6471 RA HEERIEN
 HOLLAND

HỘI ÁI HỮU VÔ-VI PHÁP

C/O Alain Canitrot
 Res. Le Vallona
 12 Rue Allende Salvador
 92000 Nanterre
 FRANCE Tel: 47 240 260

THỤY SĨ**T/T Genève**

C/O Nguyễn Văn Tân
 16 rue de la Ferme
 1205 GENÈVE
 SWITZERLAND
 Tel: (022) 292-237

T/Đ Toulouse

C/O Trịnh Quang Thắng
 2 Rue Béarm
 31100 Toulouse
 FRANCE Tel: 61 440 497

Tịnh xá Thanh Bạch

32 rue de Plessier Hameau de
 Village 77730 Vitry sur Marne
 FRANCE Tel: 236 210

SWEDEN**T/T Rodez**

C/O Raymond Garcia
 6 Bd. Gambetta
 12000 Rodez
 FRANCE Tel: 65 693 587

C/O Mme Thiên Kim
 Skeppareg 26-311

T/Đ Limoge

C/O Melle Mougamadou Sarah
28 Allée Fabre D'Enlantine
#639
87100 Limoge FRANCE

T/Đ Marseille

C/O Lương Trọng Mỹ
80 Lot la Bégoude
13710 Fuveau FRANCE

T/Đ Strasbourg

C/O Mme Dupuis
21 Rue Des Templiers
10800 St. Julien Les Villas
10000 Troyes
FRANCE Tel: 88 293 396

T/Đ Gien

C/O Thái Hoàng Long
Route de la Bosserie
45500 Gien FRANCE
670 829

RÉUNION**T/T Réunion**

C/O Trần Hùng Đạo
51 Ave. Jean Jaurès
97470 St. Benoit
ILE DE LA RÉUNION
FRANCE 502 244

BỈ**T/T Liège**

C/O Hoàng Qui Luật
45 Quai Bonaparte
B4020 Liège BELGIUM

T/Đ Bruxelles

C/O Nguyễn Văn Sang
13 rue Ruysdael
1070 Bruxelles
BELGIUM Tel: 02 521 8458

NA-UY**T/T Na-Uy**

C/O Nguyễn Đức Thái
Lunds Gt 40 2800 Gjovik
NORWAY

T/T Askim

C/O Nguyễn Văn Giàu
Osali VN 13-
1800 Askim NORWAY

CANADA**HỘI ÁI HỮU VÔ VI
CANADA****T/Đ Montréal**

c/o Cổ Văn Thuần
2340 St. Jacques Ouest
MONTREAL, PQ
CANADA H3J 2M7
Tel: (514) 932-2444/931-9283

T/Đ Thúc Tâm

c/o Võ Tấn Tài
784 Place de Chaumont
Laval des Rapides, PQ
H7N 5V8 CANADA
Tel: (514) 669-1218

T/Đ Missauga

c/o Phạm Bá Lâm 93 Hauson
Rd. MISSISSAUGA, ONT
CANADA L5B 2E3 Tel: (416)
270-6374

T/T Hamilton

c/o Nguyễn Thị Niên
155 Stinson St. #7
HAMILTON, ONT
CANADA L8N 1S7

T/Đ Vancouver BC

c/o Vương Thanh Sơn
625 E. 19th Ave.
VANCOUVER BC CANADA
V5V 1R1 Tel: (604) 872-7294

T/Đ Vancouver, BC

c/o Cao Văn Quan
784 E. 56th Ave.
VANCOUVER BC
CANADA V5X 1R1
Tel: (604) 321-7136

T/Đ Edmonton

c/o Nguyễn Chí Nghĩa
16250 109th St.
EDMONTON, ALBERTA
CANADA T5X 2R1
Tel: (403) 457-2512

T/Đ Calgary

c/o Nguyễn Tịnh Bích
4212 14th Ave. S.E.
CALGARY, ALBERTA
CANADA T2A 0K5
Tel: (403) 273-9085

T/T Calgary

c/o Trần Lương
115 Benorooke Close S.E.
CALGARY, ALBERTA
CANADA T2A 3N9
Tel: (403) 235-6936

T/T Halifax

c/o Nguyễn Văn Bang
26 Margaret Rd., Covie Hill
HALIFAX, NOVASCOTIA
CANADA B3N 1R9
Tel: (902) 479-0447

TẠI Á CHÂU

HONGKONG

T/Đ Di Lạc

C/O Mã Tố Anh
307 Kam Sheung Yuen Long
NT Kowloon HONGKONG
Tel: 0-488-5353

NHẬT BẢN

T/T Tokyo.

c/o Cao Hồng Nhung
Shibuyaku Hirro 3 12 37
Yokoyamakata, TOKYO 150
JAPAN

PHI LUẬT TÂN

T/T Manila

c/o Nguyễn Thị Hai
34 Angeles St. Fortune Village
1 Valenzuela, Bulacan
MANILA, PHILIPPINES

NEW ZEALAND

T/T New Zealand

c/o Quan Quốc Nguyễn
10 Portman Rd.
Mt. Wellington Auckland
NEW ZEALAND
Tel: 011 64 9 599 493

TẠI ÚC CHÂU

T/Đ Glen Waverley

c/o Phan Thuận Hòa
22 Kinnoull Grove
GLENN WAVERLEY
VIC 3150 AUSTRALIA
Tel: (049) 233-0374

T/Đ Adelaide

c/o Nguyễn Nam Tân
11 Pratt Ave.
Pooraka, SA 5095
AUSTRALIA Tel: (08) 260-
5396erth

T/T Nam PERTH

c/o Lê Tấn Quan
40 Ranmere Way Langford
6155 W.A. AUSTRALIA
Tel: (09) 451-9448

T/Đ Tây Perth

c/o Nguyễn Ngọc Anh
8 Reedy Court Balga
W.A. 6061 AUSTRALIA
Tel: (09) 344-5707

T/T Nam Úc

c/o Nguyễn Sĩ Yên
31 Simpson Ave.
Queenstown S.A. 5014
AUSTRALIA

T/Đ Sydney

c/o Bùi Đông Phương
80A Sir Joseph Bank St.
Bankstown, NSW 2200
AUSTRALIA
Tel: (02) 707-2072

T/Đ Newcastle

c/o Vũ Quang Minh
3 George St.
Tighes Hill, NSW 2297
AUSTRALIA
Tel: (049) 621-1015

T/T Surrey Hills

c/o Trương Hòa Hưng
34/149 Devonshire St.
Surrey Hills, NSW
AUSTRALIA

T/T Canberra

c/o Nguyễn Trọng Thanh
13 Moruya Circuit Kaleen,
ACT 2617 AUSTRALIA

BẢNG LIỆT KÊ CÁC TÀI LIỆU ĐÃ PHÁT HÀNH

I SÁCH DỊCH

Địa Ngục Du Ký	Thánh Hiền Đường
Thiên Đàng Du Ký	Thánh Hiền Đường
Nhân Gian Du Ký	Thánh Hiền Đường
Luân Hồi Du Ký	Thánh Hiền Đường

II SÁCH TRƯỚC TÁC

Thượng Đế Giảng Chơn Lý (hay Tôi Tâm Đạo tập 7)	
Tình Trong Bốn Bể (hay Điều sào Thiên Sư) Đỗ Thuần Hậu	
Đời Đạo Song Tu	Đỗ Thuần Hậu
Kinh A Di Đà Chú Giải	Đỗ Thuần Hậu
Phép Xuất Hồn	Đỗ Thuần Hậu
Phụ Ái Mẫu Ái (tập I, II và III)	Lương Sĩ Hằng
Tôi Tâm Đạo (tập 4)	Lương Sĩ Hằng
Vấn Đáp Đại Cương	Lương Sĩ Hằng
Văn Tự Vô Vi	Lương Sĩ Hằng
Thư Từ Lai Vãng (tập 1,2,3)	Lương Sĩ Hằng
Thiện Ý (tập 1)	Lương Sĩ Hằng
Tôi Tâm Đạo (tập 1,2,3,5,9,10)	Hồ Văn Em
Phương Pháp Công Phu	Hội Ái Hữu Vô Vi
Đặc San Vô Vi 82,83,84,85,88	Hội Ái Hữu Vô Vi
Thiền Thực Hành	Hội Ái Hữu Vô Vi
Vô Vi Pháp	Hà Liên Vô Ảnh Tử
Tu Chưa Em	Thiên Nghi
Nấu Ăn Chay	B.S. Đào Tuấn Kiệt

III. Băng Casette và băng video về các bài giảng liên quan đến thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Muốn thỉnh kinh sách, băng giảng hoặc muốn được chỉ dẫn hành thiền theo PLVVKHHBPP, xin vui lòng liên lạc với các Thiền Đường, Trung Tâm hoặc các Hội Ái Hữu Vô Vi địa phương.

Sách này tặng miễn phí, không bán.